

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 440 27 ΜΑΡΤΙΟΥ 1964 ΔΡ. 5

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΑΝΝΑ ΜΑΡΙΑ

Σε λίγο Βασίλισσα των Ελλήνων

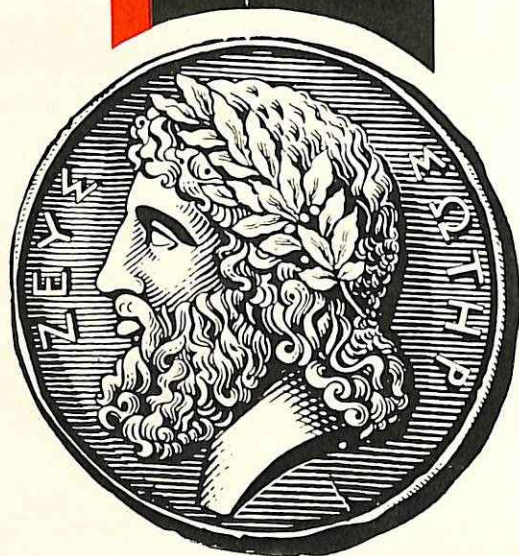

Η ΕΘΝΙΚΗ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ
ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΖΩΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 230-691

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ - ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 440 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Θ', 27 ΜΑΡΤΙΟΥ 1964

ΕΚΔΟΣΙΣ: «ΕΛΚΗΝ» (Ε.Π.Ε.)
Ελένη Γ. Βλάχου - Η. Γ. Ήλιόπουλος
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Κωνσταντίνος Κ. Ψύχας
(όδός Μονής Πετράκη, αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος τυπογραφείου: Δ. Φλώρος
(όδός Αγγιάλου, αριθμός 23, Αθήναι)

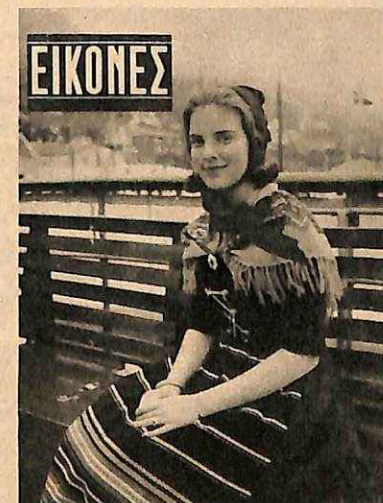
ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
'Οδός Σωκράτους 57 και 40-42, Αθήναι
τηλ.: 523.366 - 535.140 - 537.611
ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ-ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ
'Οδός Βουλιαγμένης 352 (τηλ. 971.685)

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

Ἡ τραγωδία τῆς Κύπρου

ΟΛΕΣ ΟΙ ΦΑΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑ-
ΤΟΣ ΠΟΤ ΕΓΙΝΕ ΕΚΡΗΚΤΙΚΑ ΑΛΤΟ
ΓΙΑΤΙ ΚΑΤΕΒΑΝΗ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΠΑ-
ΘΕΙΑ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΘΟΥΝ ΟΙ ΘΕ-
ΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΗΘΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΙΣ ΒΑ-
ΡΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

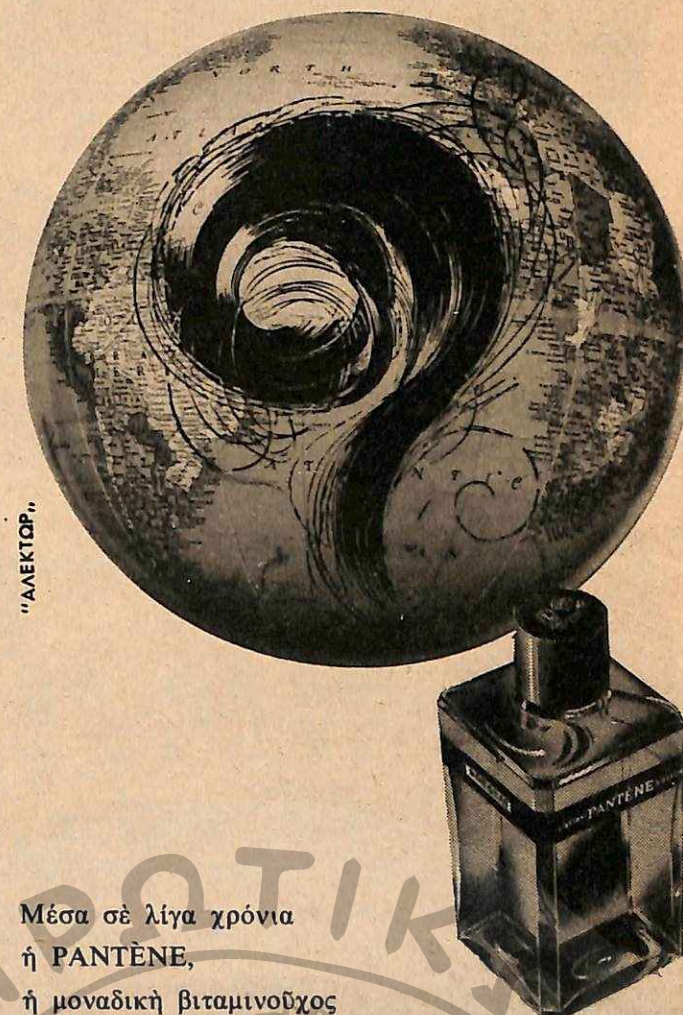
Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

Η ANNA - ΜΑΡΙΑ, γελαστή και ά-
πλη, ποζάρει φορώντας την δανική εθνι-
κή ένδυμασία. Με την ίδια απλότητα
και γοητεία θα ποζάρη σε λίγον καιρό
φορώντας και την δική μας εθνική έν-
δυμασία, όταν η Ελλάδα θα γίνει πα-
τρίδα της και εκείνη Βασίλισσά της.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ. Έσωτερικού: Έξάμηνος δρχ. 130, έτησια δρχ. 260. Έξωτερικού: Έξ-
άμηνος δολάρια 7, έτησια δολάρια 14. Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησεως •
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ κατά τιμολογία και συμφωνία • ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ άρθρων
και φωτογραφιών μόνον κατόπιν άδειας • ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ χειρόγραφα και φω-
τογραφία • ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ Αθήναι • ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ έπ' όνόματι ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
«ΕΛΚΗΝ» (Έταιρία Περιορισμένης Ευθύνης), Βουλιαγμένης 352, Αθήναι (Τ.Τ. 463).

σε 70 χώρες!
PANTÈNE

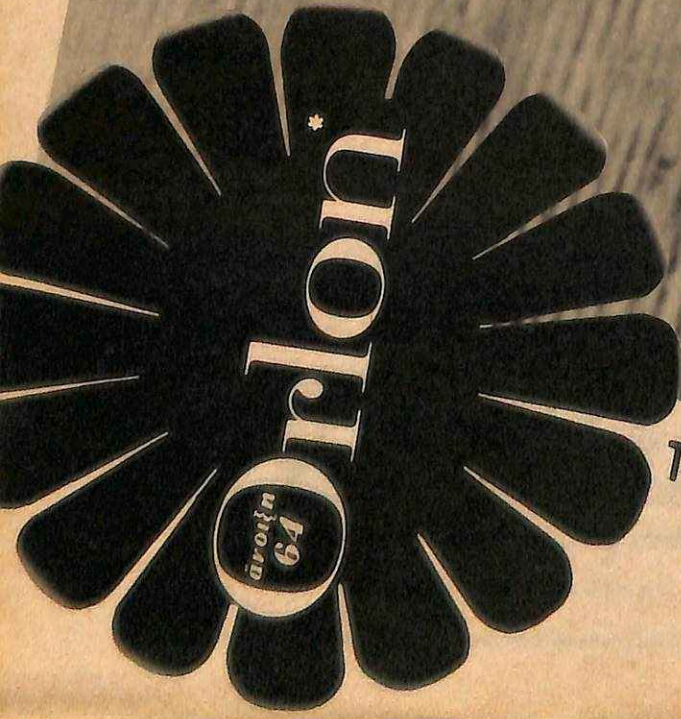
Μέσα σε λίγα χρόνια
ή PANTÈNE,
ή μοναδική βιταμινούχος
λοσιόν μαλλιών,
κατέκτησε την έμπιστοσύνη εκατομμυρίων ανθρώπων
σε 70 χώρες του Κόσμου.
Προϊόν ενός εκ των μεγαλύτερων εργοστασίων
της Έλβετίας,
ή PANTÈNE δίνει Ζωή στα μαλλιά,
σταματά την τριχόπτωση
και εξαλείφει την πιτυρίδα.
Έπωφεληθείτε και σεις!... 3 λεπτά την ημέρα μασάζ
με PANTÈNE είναι αρκετά
γιά να έχετε μαλλιά όγιη σ' όλη σας τη ζωή.

Κανονικόν φιαλίδιον δρχ. 35
Μεγάλο φιαλίδιον δρχ. 55

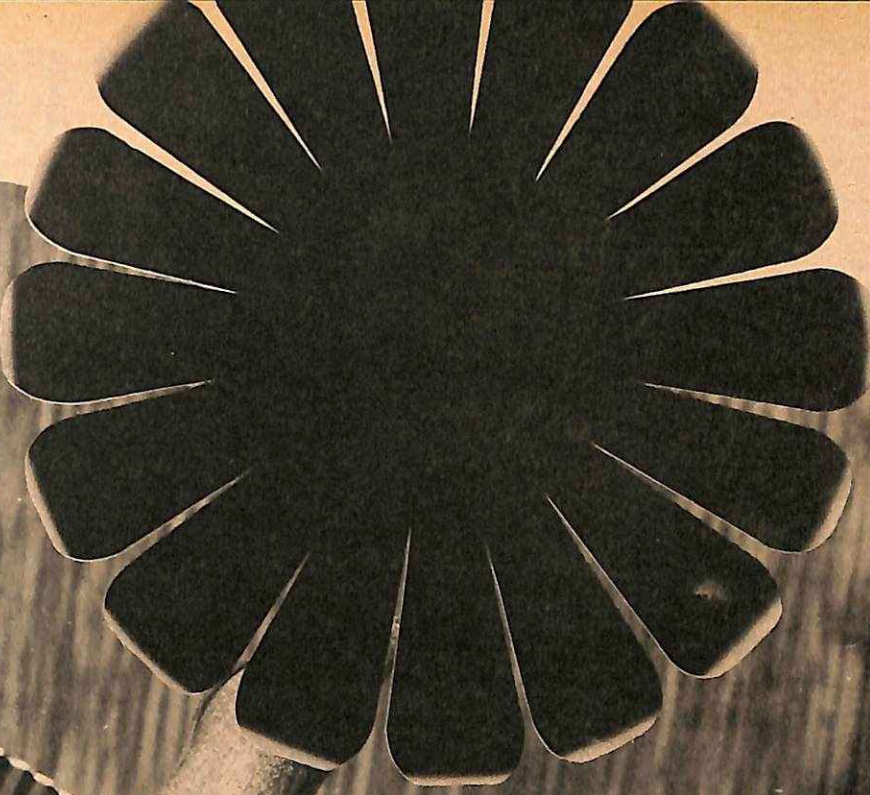
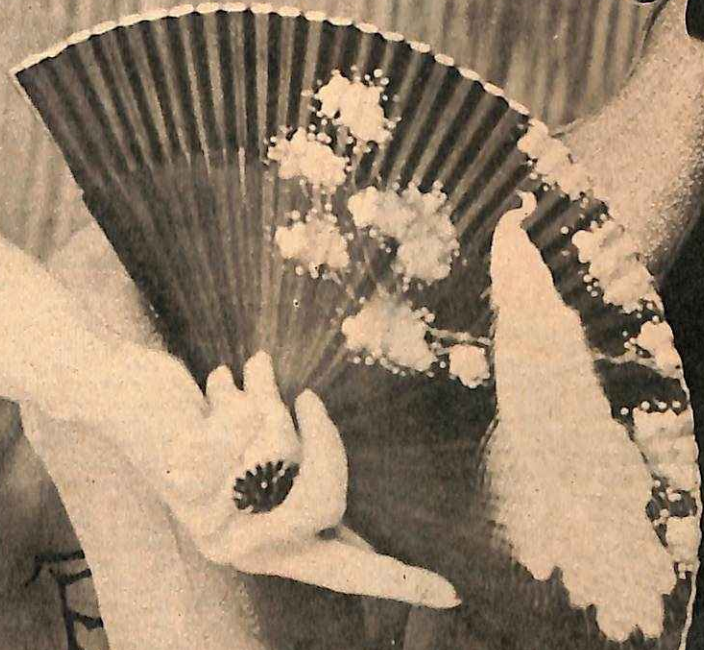
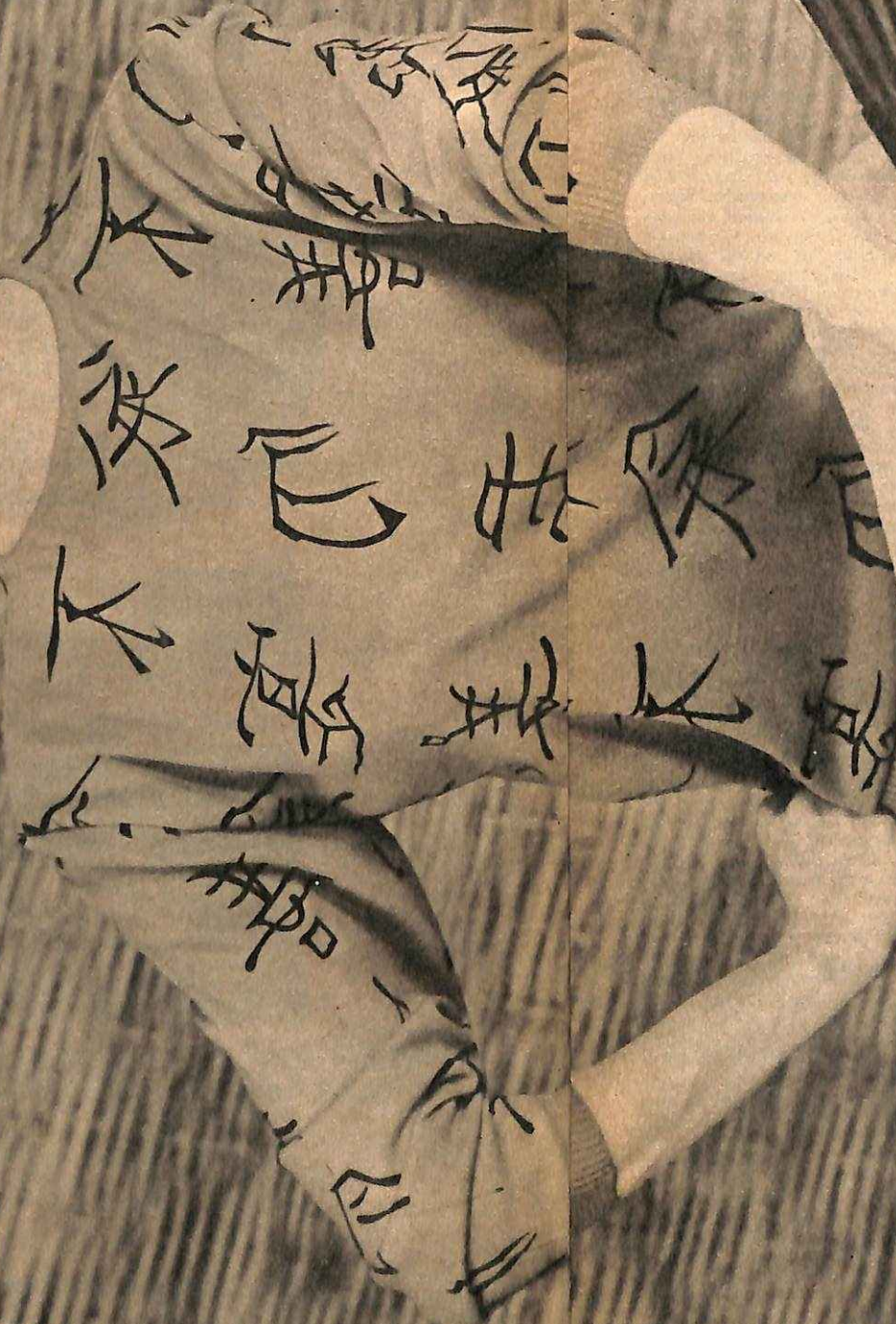
PANTÈNE

ή βιταμίνη των μαλλιών

PANTÈNE S.A., BALE (Suisse)

ΤΟ ΠΛΕΚΤΟ ΠΟΥ ΘΑ ΟΜΟΡΦΗΝΗ ΤΗΝ ΖΩΗ ΣΑΣ

Τό νιώθει ζεστό... αν και
έρη. Πλένεται εύκολα κι απαλό στην
ξηρή. Πλένεται εύκολα... στεγνώνει
ξεχωριστή όμορφη... αν και δεν χρειάζεται
ιδιαιτέρη περιποίηση. Δεν εμποδίζεται
ποτέ από το πλύσιμο και διατηρεί πάντα
την σκόνη, τον ισρώτα και ήλιο.
τον χρωματισμό του. Είναι άνετο...
δεν το τρώει ο αέρας. Μία προσταγή
της φρεσινής γαλλικής και ιταλικής μό-
δας που παρουσιάζει το πλεκτό ORLON
σ' ένα υπέροχο μικρό αποχρώσεων
και σχέδιον. Θα δите τη διαφορά
που θα φέρει στην ζωή σας.
Ουδείς σας χαλάει άνεση... ζεστασιά...
ελεγκτική φινέτσα.

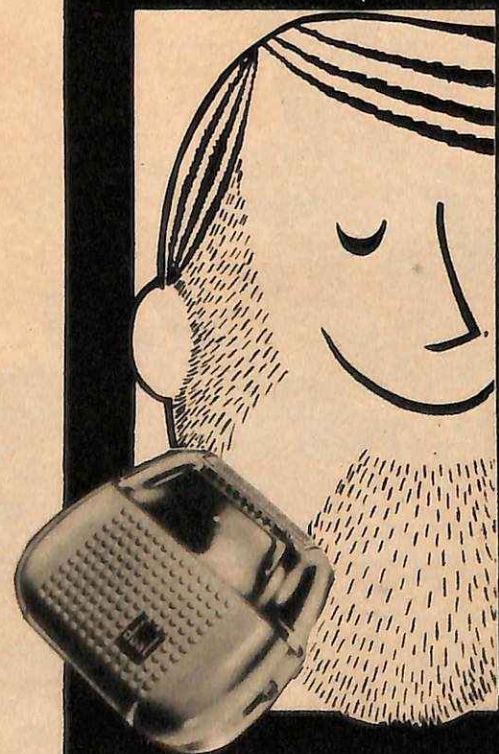
* ORLON είναι το σίμα της DU PONT για την άριστη άνεση όλη της
CREATION "ΛΟΙ ΤΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ", φωτογραφία Studio "Αλκη"
Γεν. "Αντιπρόσωποι «Κ. Γ. Λαζαράκης» Α. Ε.
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΝΕΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

DU PONT Καλύτερα προϊόντα για μια καλύτερη ζωή
... χωρίς στή χημεία.

Orlon

γκρέκα

dual

dual

ΔΟΚΙΜΗ ΔΩΡΕΑΝ - ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΕΝΟΣ ΕΤΟΥΣ

GEN. ANT. ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Έάν μιὰ
λεπίδα
ξυρίζει
καλά,
Όκτώ
λεπίδες
θα ξυρίσουν
όκτώ
φορές
καλλίτερα!...

Ή ΝΤΟΥΔΑ
έχει όκτώ
λεπίδες
καί ξυρίζει
όκτώ
φορές
καλλίτερα
καί ταχύτερα

Οί άναγνῶστες

Σχολή άφηγητών

...Γιά να μην άκουσθούν λοιπόν άλλη φορά αυτά τα κωμικοτραγικά που μεταβάλλουν την περιγραφή μιιάς βασιλικής κηδείας σε χιουμοριστικό κείμενο άγράφιατης άσυναρτησίας, θα έπρεπε το ΕΙΡ να επιλέξει μερικούς άνθρώπους που έχουν τα προσόντα για μιιά σωστή ραδιοφωνική άφήγηση και να τους εκπαιδέυση κατάλληλα, για να μεταδίδουν περιγραφές από τα μεγάλα δημόσια γεγονότα. Είναι βέβαια δύσκολη δουλειά και εκτός από τα προσόντα του έκφωνητού (άρθρωση, όρθοφωνία κλπ.) πρέπει να έχει και χίλια δυό άλλα: άφηγηματική Ικανότητα, όξυδερκεια, εύστοφία, δυνατότητα επιλογής του ουσιώδους, καλλιέργεια λόγου, επινοητικότητα, φαντασία, δημοσιογραφική αίσθηση και κυρίως να γνωρίζει σωστά τόν έλληνικό προφορικό λόγο, την γραμματική και το συντακτικό. Δεν χρειάζονται ούτε ρητορείες, ούτε ψευτολυρικές εκφράσεις, ούτε έξυπνάδες και έξζητημένα φιλολογικά σχήματα. Μπορεί στην άρχή να είναι δύσκολο, αλλά αν οι άνθρωποι αυτοί εξασκηθούν σε περιγραφή άπλουστών γεγονότων, αν καταγράψουν δοκιμαστικά τις έντυπώσεις τους σε μιιά ταινία κ' ύστερα τις άκούσουν, αν βρεθεί κάποιος να τους διορθώσει, αν... αν... θα προκριθούν δυό-τρεις με τα προσόντα που χρειάζεται αυτή ή τόσο άπλη μά και τόσο δύσκολη εργασία, ώστε να γίνουν κάποτε άνεκτές αυτές οι έκφωνήσεις.

Θεσσαλονίκη

Α.Α. ΓΙΑΝ.

Όδικά

Στην άρχή των έθνικών οδών Λαμίας και Κορίνθου έχουν άναρτηθή μεγάλες πινακίδες, που, σε δυό γλώσσες, προειδοποιούν τους οδηγούς ότι το πλάτος του δρόμου δεν είναι ελεύθερον επί όλης της εύθείας, λόγω έκτελέσεως έργων. Συμβαίνει, εν τούτοις, παρά την προειδοποιητική πινακίδα, οι οδηγοί να μη συναντούν επί 30 ή 40 χιλίομετρα κανένα έμπόδιο. Και να το συναντούν αφνιδίως όταν πιά έχουν πεισθή ότι ή πινακίδα ήταν παλαιά και... είχε ξεχασθή εκεί άδικαιολόγητα. Έπιβεδλημένον είναι, οι προειδοποιητικές πινακίδες να τοποθετούνται τουλάχιστον 500 μέτρα πρό των έκτελουμένων έργων, ώστε να έξυπηρετούν πράγματι τόν σκοπό τους.

Άθήναι

Γ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Περιπέτειες

...Δεν φθάνει που περιμένεις τόσην ώρα στην ούρά, για να πάρης ένα γραμματόσημο των δύομισι δραχμών, αλλά, μόλις φθάσης στην θυρίδα, σου λένε: «Δεν έχω ρέστα. Χαλάστε και φέρτε μου ψιλά!». Και έχεις δώσει μόνο πενήντάρικο. Δεν θα έπρεπε οι ύπηρεσίες αυτές να έχουν ψιλά, ώστε να έξυπηρετείται ό κόσμος που περιμένει; Τόσην ώρα στην ούρά, ύστερα να χαλάσης το πενήντάρικο και να ξανασταθής στην σειρά ή να έξηγησης στους άλλους ότι ήσουν και έφυγες για να δρής ρέστα κλπ., καταναλώνουν την άπαστολή ενός γραμματος σωστή περιπέτεια.

Άθήναι Μ. ΜΑΡ.

KARABOTT-KATZOYPAKHIS

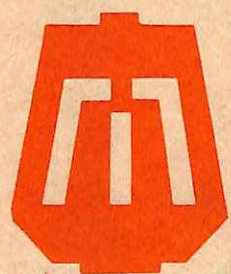
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

ΜΙΑ ΕΞΑΙΡΕΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΣΕ ΜΑΛΛΙΝΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΓΙΑ TAILLEURS ΚΑΙ MANTEAUX
BOUCLETTES ECRASEES
AERES-SHETLAND-TWEED
ΣΕ ΝΕΑ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΧΡΩΜΑΤΑ
ROZ-ΠΡΑΣΙΝΟ-ABSINTHE
TURQUOISE-BLEU MARINE
ΩΡΑΙΩΤΑΤΑ IMPRIMEES ASSORTIES
ΓΙΑ ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΚΑΙ DOUBLURES

ΤΙ
ΘΑ
ΦΟΡΕΘΗ
ΦΕΤΟΣ;

Ένα καινούργιο βώμα ζαναγεννιέται...

ΚΟΜΨΟ. ΑΓΑΛΜΑΤΕΝΙΟ. ΜΟΝΤΕΡΝΟ...

«ΜΗΝΥΜΑ»

...χάρis εἰς τὴν καταπληκτικὴ, Γαλλικὴ Συσκευή ἀδυνατίσματος

amodil
ΑΜΟΝΤΙΑ

- Μὲ τὸ ἁmodil, ἀδυνατίζετε χωρὶς δίαιτα καὶ χωρὶς τὶς δυσάρεστες συνέπειές της.
- Συνδυάζει ΜΑΣΣΑΖ καὶ ταυτόχρονη διανομὴ τοῦ δαυματούργου διεισδυτικοῦ ὑγροῦ SVELT-MIRACLE (ΣΒΕΛΤ-ΜΙΡΑΚΛ).
- Ἐνδείκνυται διὰ τὴν θεραπείαν ΚΥΤΤΑΡΙΤΙΔΟΣ - ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ ΑΝΩΜΑΛΟΥ ΠΑΧΟΥΣ κ.λπ.
- Τὸ χρησιμοποιεῖτε μόνη σας στὸ σπῆτι, εὐκόλα καὶ γρήγορα.

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΑΜΩΝ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ - ΚΟΛΩΝΑΚΙ
ΤΟ ἁMODIL ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΚΑΙ
ΕΠΙΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ΚΑΙ Εἰς τὴν
ΓΕΝΙΚὴν ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΝ

ΦΛΟΡΑΛ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΤΣΙΟΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 28-Β' ΟΡΟΦΟΣ-ΓΡΑΦ. 14 • ΤΗΛ. 222.026 - ΑΘΗΝΑΙ

Υγεία

πολιτισμός
οικονομία

Τὰ ἀμερικανικὰ χαρτομάντηλα KLEENEX εἶναι τὰ ἀνώτερα ὅλων, γι' αὐτὸ καὶ συγκεντρώνουν τὴν προτίμησιν τοῦ μεγάλου κοινοῦ σ' ὅλο τὸν κόσμον. Πλεονεκτοῦν γιὰτὶ εἶναι ἀπαλὰ καὶ εὐχάριστα στὴν ἀφή, δὲν σχίζονται καὶ διαλύονται στὸ νερό. Προστατεύουν τὴν ὑγεία σας.

12

διπλά
χαρτομάντηλα
στὸ πακετάκι

ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΥΠΟΚΑΜΙΣΟ

Stoffel's
splendesto

ΑΠΟ ΨΑΞΜΑ ΕΛΒΕΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

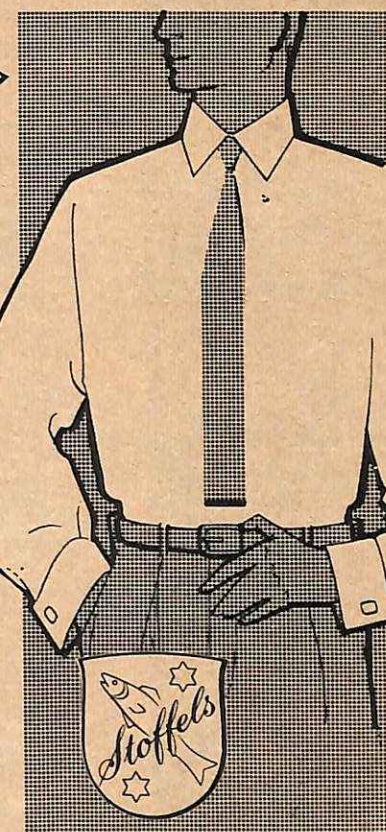
Βαμβακερὰ ὑποκάμισα ποὺ δὲν χρειάζονται ποτὲ σιδερωμα • Πλένονται εὐκόλα • Αὐτο-σιδερώνονται καὶ στεγνώνουν γρήγορα • Εἶναι πολὺ ὑγιεινὰ διότι ἀπορροφοῦν τὸν ἰδρῶτα.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΒΑΜΒΑΚΙ ΚΑΤΑ ΑΠΟ ΣΤΑΘΕΡΟ ΚΑΙ ΑΥΣΗΤΡΟ ΕΛΕΓΧΟ!

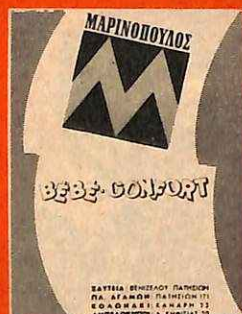
Ζητήστε νὰ δῆτε καὶ νὰ φορέσετε ἓνα ὑποκάμισο **SPLENDESTO/STOFFELS**

S/SP1

Δὲν ὑπάρχει καλύτερο

Μ. 95

Στὰ καταστήματα **SELF-SERVICE** ἐξυπηρετῆσθε μόνοι σας. Ἔτσι συνδυάζετε μὲ τὸν πῶ ἰδανικὸ τρόπο τὴν ἐπιτυχημένη ἀγορὰ μὲ οἰκονομία χρόνου καὶ χρήματος. Τὰ καταστήματα **SELF-SERVICE** εἶναι πολλὰ καταστήματα κάτω ἀπὸ τὴν ἴδια στέγη, ἔχουν τὰ εἶδη ποὺ ξέρετε καὶ πολλὰ ποὺ δὲν ξέρετε, ἐγγυῶνται σταθερὴ ποιότητα, ποικιλία, φθηνὲς τιμὲς, σὲ περιβάλλον σύγχρονο καὶ εὐχάριστο!

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ **SELF-SERVICE**

ΚΟΛΩΝΑΚΙ: ΚΑΝΑΡΗ - ΜΗΛΙΩΝΗ 2

ΠΛΑΤ. ΑΓΑΜΩΝ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 171

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ: Λ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 20

COIFFURE ALEXANDRE

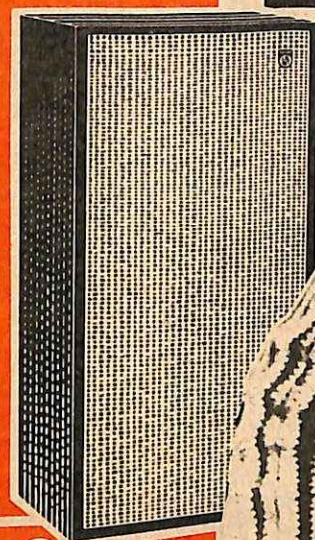
Πρόσωπο γοητευτικό με τούς βελούδινους τόνους της υγρής πούδρας

LIQUID POWDER

Η LIQUID POWDER είναι μία πρωτότυπη δημιουργία της HARRIED HUBBARD AYER. Μία καταπληκτική υγρή πούδρα. Η πρώτη! Στη συνήθη κρέμα-βάσι πούδρας τὸ πρόσωπό σας τὸν πιὸ μὰτ τόνο, τὸν πιὸ βελούδινο, καὶ τότε θὰ δῆτε νὰ παίρνη. Είναι ὁ πιὸ φυσικὸς καὶ κρατᾷ ὅλη τὴν ἡμέρα τὸ ἴδιο βελούδινο, ποὺ ἔχετε ποτὲ ὄνειρευτῇ. τὸ πιὸ δυνατό ἥλιο τοῦ μεσημεριοῦ ὡς τοὺς πιὸ θαμποὺς βραδινούς... Κάτω ἀπὸ τὸν τοῦ προσώπου σας παραμένει πάντα βελούδινο καὶ φυσικὸς! LIQUID POWDER τῆς σας. Θὰ σᾶς γοητεύσῃ καὶ θὰ γοητεύετε.

Harriet Hubbard Ayer
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ: GIMET, Ε.Π.Ε. - ΧΑΡΗΤΟΣ 1 - ΑΘΗΝΑΙ 129 ΤΗΛ. 720 291

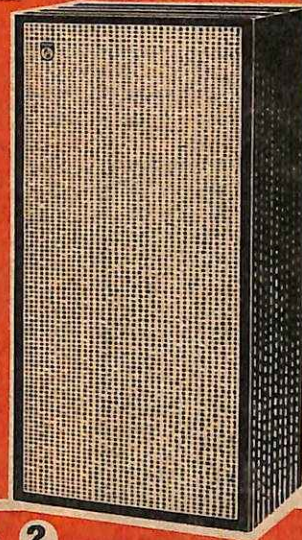
stereo

1

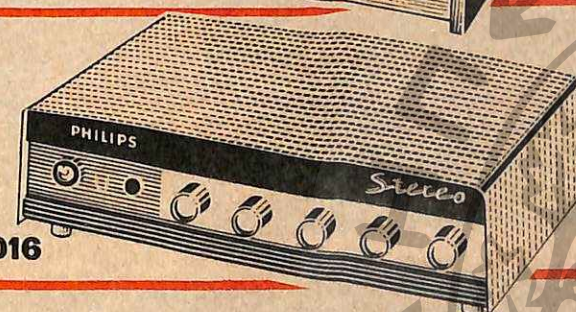
Πίκ - ἄπ

AG 2456

2

Ἡχεία AD 5053

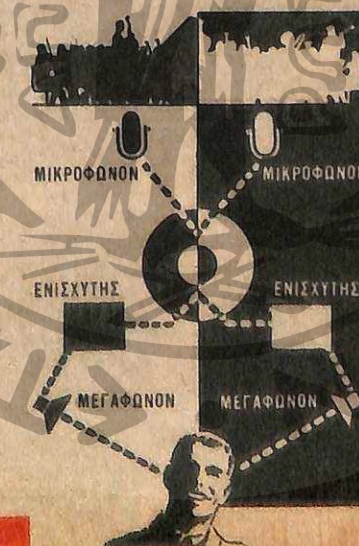
Ἐνισχυτῆς

AG 9016

“Ένας καταπληκτικὰ φθηνὸς συνδυασμὸς συσκευῶν ΦΙΛΙΠΣ ποὺ φέρνει τὴν ὀρχήστρα στὸ σπίτι σας, μὲ δρχ. 4.000!”

● ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΟΣ ΗΧΟΣ ●

Στερεοφωνικὸς ἦχος εἶναι ὁ ἦχος ποὺ ἀκούγεται ἀπὸ δύο διαφορετικὰ σημεῖα (μεγάφωνα) καὶ μὲ τὴν βοήθεια τοῦ ἐνισχυτοῦ ἀποδίδει τὴν μουσικὴ ὡς αὐτὴ ἀκούγεται σὲ μίᾳ σίθουσα συναυλίας. Ὁ ἦχος τοῦ ἀριστεροῦ μεγαφώνου ἀντιστοιχεῖ στὸ ἀριστερὸ μέρος τῆς ὀρχήστρας καὶ ὁ ἦχος τοῦ δεξιοῦ μεγαφώνου στὸ δεξί.

ΦΙΛΙΠΣ

Η πρεμιέρα της νέας Βουλής

Ο ΝΕΟΣ πρόεδρος της Βουλής κ. 'Αθανασιάδης - Νόβας. Η έκ-
λογή του στάθηκε η άφορμή για
να ξεσπάσει η πρωτοφανής κρίση
στις τάξεις του κυβερνώντος κόμ-
ματος, με αποτέλεσμα την δια-
γραφή από την Ε.Κ. των δύο
↓ «πρωτεργατών της άνταρσίας».

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ, με έπικεφαλής
τον πρωθυπουργό κ. Γ. Παπαν-
δρέου, κατά την πρώτη εμφάνισή
της στην Βουλή. «Οι θριαμβευ-
ται της 16ης Φεβρουαρίου εγί-
ναμεν ή χλεύη των ήττημένων»,
έδήλωσε μετά την κρίση ο πρω-
θυπουργός, ο οποίος απείλησε να
διαλύσει την Βουλή και να προσ-
φύγει σε νέες εκλογές, αν δεν έ-
ξασφαλισθή επαρκώς η πλειοψη-
φία της 'Ενώσεως Κέντρου. Την
σοβαρότητα της σοβούσης κρί-
σεως υπογραμμίζει το γεγονός
ότι χρειάσθηκαν δυο ψηφοφορίες
για να αναδειχθή ως πρόεδρος
ο υποψήφιος της κυβερνήσεως.
Κατά την πρώτη ψηφοφορία ο
κ. Γ. 'Αθανασιάδης - Νόβας έλα-
βε 136 ψήφους, και μόνο κατά
την δεύτερη συγκέντρωσε 166
→

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ κ. Γ. Παπανδρέου κρατεί το φύλ-
λο της «Εφημερίδος της Κυβερνήσεως», όπου δημο-
σιεύεται το διάταγμα περί συγκλήσεως της Βουλής.

ΟΡΘΟΙΟΙ οι 300 εκπρόσωποι του έ-
θνους, που άνεδείχθησαν από τις
έκλογές της 16ης Φεβρουαρίου, δί-
νουν τόν προβλεπόμενο από τὸ Σύν-
ταγμα ὄρκο. Διακρίνονται στην πρῶ-
τη σειρά οι κ.κ. Μαρκεζίνης, Κανε-
λόπουλος, Πιπινέλης και Καλλιás.

ΟΙ ΔΥΟ «ΑΝΤΑΡΤΑΙ» —κ. 'Ηλίας
Τσιριμώκος και κ. Σάββας Παπα-
πολίτης— κατηγορήσαν τὸν τέως
ἀρχηγό τους για ἀντιδημοκρατικὴ
συμπεριφορά. Χαρακτηριστικὸ εἶναι
ὅτι στὰ 30 ἀπὸ τὰ 33 ἀρνητικὰ ψη-
φοδέλτια τῆς πρώτης ψηφοφορίας ἀ-
ναγραφόταν ἡ λέξη «Δημοκρατία».

ΤΙΣ ΑΠΟΦΕΙΣ τους ἀνταλλάσσουν
σέ μιὰ στιγμή τῆς συνεδριάσεως ὁ
ἀρχηγός τῆς Ε.Ρ.Ε. κ. Παν. Κανε-
λόπουλος και ὁ ἀρχηγός τοῦ Κόμ-
ματος τῶν Προοδευτικῶν κ. Σ. Μα-
ρκεζίνης. Σημαντικὸ και σπάνιο στὴν
ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου
ἐχαρακτήρισε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς
ψηφοφορίας για τὴν ἀνάδειξη τοῦ
προέδρου ὁ κ. Κανελλόπουλος, ἐνῶ
ὁ κ. Μαρκεζίνης ὑπεγράμμισε ὅτι,
κατὰ τὴν κοινοβουλευτικὴ παράδο-
ση, ἀποδίδεται σημασία στὴν πρῶ-
τη ψηφοφορία για τὴν ἐκλογή τοῦ
προέδρου τῆς Βουλῆς. Τώρα τὸ θέ-
μα πού τίθεται εἶναι ἂν και ἡ νέα
Βουλή εἶναι διώσιμη ἢ ἀπλῶς μελ-
λοθάνατη με προσωρινὴ ἀναστολή,
ὁπότε ὁ τόπος θὰ ὀδηγηθῇ σέ μιὰ
καινούργια ἐκλογικὴ περιπέτεια.

'Αντί Εικόνων

ΕΠΙΔΕΙΞΙΟΜΑΝΙΑ ΚΛΟΠΙΜΑΙΩΝ;

ΑΦΟΥ ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ απέστειλαν την 'Αφροδίτη της Μήλου στην 'Ιαπωνία, έφθασαν τώρα 'Αγγλοι ειδικοί στην 'Αθήνα για να οργανώσουν μία έκθεση «βρετανικών» συζαντινών άγιογραφιών.

Φαίνεται, λοιπόν, ότι έχουμε εισέλθει σε μία πρωτότυπη περίοδο επιδείξεως... κλοπιμαίων.

Είναι βέβαια αλήθεια ότι ανέκαθεν οι μεγάλες χώρες και οι μεγάλοι κατακτητές —με το διαδόχο εκείνο «δικαίον του ισχυροτέρου»— άρπαζαν από τις μικρότερες και τις αδύνατες χώρες, μαζί με πολλά άλλα, και πολλούς καλλιτεχνικούς θησαυρούς, που ήταν περίφημα κοσμήματα των πινακοθηκών τους και των μουσείων τους. Από ό,τι όμως ξέρουμε από την ιστορία, δεν φαίνεται να υπερηφανεύονται για τον τρόπο που είχαν αποκτήσει τα καλλιτεχνήματα αυτά, και ούτε το διαλαλούσαν. Τά έπεδεικνυαν, φυσικά, —γι' αυτό άλλωστε τον σκοπό τα έκλειψαν— αλλά δεν υπερηφανεύονταν.

Τώρα όμως οι καιροί άλλαξαν. 'Η κλοπή ώρισμένων ειδών φαίνεται να μη θεωρείται κάτι το αξιοκατάκριτο. 'Ετσι φθάσαμε στην σημερινή εποχή, όπου κράτη μεγάλα, πολιτισμένα, επιδεικνύουν θριαμβευτικά τα κλοπιμαία τους, όπως άλλωστε δεν είναι λίγοι εκείνοι που, όταν τους επισκέπτεσθε, σάς επιδεικνύουν με υπερηφάνεια την βιβλιοθήκη τους, όπου, πολύ συχνά, φιγουράρουν και αρκετά δικά σας βιβλία, «δανεισμένα», φυσικά, αλλά κατ' ουσίαν κλεμμένα. Είναι βέβαια και αυτοί κλέφτες, αλλά πάντως προσπαθούν να το ξεχνούν και να σάς το κρύψουν και την ιδιότητά τους αυτή δεν την γράφουν και στά... μπιλιέττα τους —όπως κάνουν σήμερα τα κράτη

«ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ άοράτου πλανήτη, που βρίσκεται στον άστερισμό του Κύκνου, προσπαθούν να συνομιλήσουν με τους κατοίκους της Γης», γράφει σοβιετικό περιοδικό. Και εξηγεί τον διαπλανητικό διάλογο:

Τό 1882 ένας πράσινος δίσκος, άπεσταλμένος των κατοίκων του Κύκνου, πέταξε πάνω από την Γη.

—Τόν επόμενο χρόνο σημειώθηκε η έκρηξη του ήφαιστείου Κρακατά, στον 'Ινδικό ώκεανό. Και οι επιστήμονες του Κύκνου την εξέλασαν σαν... άπάντηση των επιστημόνων της Γης.

—Την έμελέτησαν επί 25 χρόνια και τόν 'Ιούνιο του 1908 έστειλαν την άνταπάντησή τους με την μορφή μίας ακτίνας φωτός Λάζερ, που... κατέστρεψε όλόκληρη περιοχή της Σιβηρίας.

—Ο... έκρηκτικός αυτός διάλογος μεταξύ Κύκνου και Γης δεν είχε, έκτοτε, συνέχεια, ίσως γιατί οι επιστήμονες του Κύκνου εξέλασαν τούς έν τω μεταξύ δύο Παγκοσμίους πολέμους, τις εκρήξεις άλλων ήφαιστείων και τις άτομικές δοκιμές που έγιναν επί της Γης σαν άρνητικές άπαντήσεις του πλανήτη μας στις κεραυνοβόλες προτάσεις τους, άν και τα άλλα των γήινων άστροναυτών στο Διάστημα μάλλον έπρεπε να τούς πείσουν περί του άντιθέτου. 'Εγγραφή έτσι τό... κύκνειον άσμα στις μέτριες, άλλωστε, —άλλά, πάντως, θαυμαστικές— σχέσεις μεταξύ των δύο πλανητών.

Νά, όμως, που οι Σοβιετικοί όμιλούν τώρα για νέες προσάψεις των Κύκνειων να επικοινωνήσουν με την Γη. Προφανώς, οι άδατοι φίλοι μας θα εξέλασαν σαν νέο μήνυμα από τόν πλανήτη μας προς αυτούς την... έκρηξη ένθουσιασμού που προκάλεσε στην Μόσχα η πρόσφατη άποκάλυψη της Ουάσιγκτων ότι 847 υπάλληλοι του Στάιντ Ντηνάρτμεντ κατηγγέλησαν ως πράκτορες του κομμουνισμού!

Διάλογος
μεταξύ
του Κύκνου
και Γης

**Σε 10 λεπτά
άφθονο ζεστό νερό!**

Ο ΝΕΟΣ ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝ
AMERICAN ELECTRIC
Με

το διπλό θερμαντικό στοιχείο τύπου HOTPOINT σάς δίδει ζεστό νερό άμέσως..
(Κατατεθειμένη έν 'Ελλάδι εύρεσι-
χνία ύπ' άριθ. 22621 Υ.Ε.).

Λέβης ειδικής έπιμεταλλώσεως.

Αυτόματος θερμοστατικός διακόπτης.

'Ασφαλιστική βαλβίς.
Θερμοηλεκτρική άσφάλεια
Ειδικός έπιλογεύς διπλής
χρήσεως, οίκονομία στην
κατανάλωσιν ήλεκτρικού
ρεύματος.

'Εγγύησις όμαλής και μακροχρονίου λειτουργίας.

AMERICAN ELECTRIC

ΓΕΝΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ Ε.Π.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 9 (Πλ. Κλαυδίου) • ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 61

ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΗ ΣΤΟΝ ΚΕΡΑΩΟ

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ: Η ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΗ ΕΥΘΥΝΗ

«ΦΙΛΟΤΕΧΝΟΙ όλου του κόσμου, ένωθήτε». Μ' αυτό τόν εύκολο τίτλο, μεγάλη γερμανική έφημερίδα, έπισημαίνει τούς κινδύνους της έμπορικότητας στην τέχνη. 'Εμπορικότητα, όμως, όχι έμμεσης, όπως συνέβαινε ως τώρα, αλλά άμεσης, με την πρόθεση, μάλιστα, να προκαλέσει στόν θεατή ένα «όφθαλμοσόκ». Οι όπαδοί του νέου κινήματος έμπνέονται από την ποίηση (sic) διάφορων έμπορικών προϊόντων (κόκα - κόλα, ζυμωμένα μίξς ώρισμένης μάρκας, μία φίρμα από σασούνι κλπ.), για να δημιουργήσουν —όπως τουλάχιστον υποστηρίζουν— εικαστικά σύνολα με αισθητικές απαιτήσεις ώλοκληρωμένων έργων. Φυσικά, η τέχνη, κατά κάποιο τρόπο, πολλές φορές ως τώρα υπήρξε, τυπικά τουλάχιστον, στρατευμένη στην μακρά ιστορία της. Και, ασφαλώς, έχουμε λαμπρά παραδείγματα καλλιτεχνών, όπως του Γκόγια, του Βελάσκουεθ, του Βάν Ντάικ ή του Λεονάρδου ντά Βίντσι, καθώς και όλων εκείνων των φλαμανδών προσωπογράφων, μηδέ του Ρούμπενς εξαιρουμένου, που έδωσαν άριστουργήματα στην ζωγραφική, εργαζόμενοι συνεχώς ως υπάλληλοι στις Άυλές διάφορων ήγεμόνων. Όσο για την ποίηση, κι αυτή μπορεί να υπήρχε θέβαια παντού, άκόμη και στις μηχανές ενός εργοστασίου, όπως την θρήκε και την έδωσε ο φερνάρ Λεζέ, αλλά ουδέποτε η τέχνη υπήρξε και ουσιαστικά στρατευμένη. Γιατί —άλιμονο— τότε δεν θα ήταν τέχνη, αλλά άπλως έπαγγελμα.

Είχε
και η Τέχνη
οικονομικά
έλατήρια

ΠΑΛΙΝ Η ΓΛΩΣΣΑ

ΕΠΙ ΤΑΠΗΤΟΣ, λοιπόν, και πάλι το γλωσσικό μας ζήτημα, που επί αιώνες άπασχολεί και ταλαιπωρεί σοφούς και άσοφους. Τό πρώτο ένναυσμα της αναζωπυρήσεως τό έδωσε τό Συμπόσιο, που ώργάνωσε πριν από μερικές έβδομάδες τό 'Αθηνάϊκό Τεχνολογικό 'Ινστιτούτο. Πολλές και ποικίλες άλλες έκδηλώσεις άκολούθησαν, υπό την μορφήν άρθρων, διαλέξεων, ρεπορτάζ, συνεντεύξεων κλπ. Κ' έτσι, ξαφνικά, η Δημοτική, η Καθαρεύουσα και η Καθολογούμενη, με τις αναριθμητές άποχρώσεις τους, θρήθηκαν ξανά στο έπικεντρο των πνευματικών ένδιαφερόντων μας.

Άλλά ο καιρός των θεωρητικών συζητήσεων και των φανατικών άντεγκλήσεων έχει πιά παρέλθει άνεπίστροπτα, στην συνεύδοση τουλάχιστον των ένδιαφερομένων για τις ούλες. Είτε τό θέλουμε είτε όχι, τις τελευταίες δεκαετίες διαμορφώνεται μία καινούργια γλωσσική πραγματικότητα, που άπορρίπτει ως νεκρά, τόσο στοιχεία της Δημοτικής όσο και της Καθαρεύουσας, και άξιοποιεί ως ζωντανά, τόσο στοιχεία της Δημοτικής, όσο και της Καθαρεύουσας. Μπορεί αυτό να θεωρηθεί γλωσσική άναρχία από τούς υποστηρικτές άμφοτέρων τών 'Ορθοδοξιών, αλλά έντέλει είναι —καλή ή κακή— η μόνη πραγματικότητα. Και η συνέχεια του ζητήματος έναπόκειται μόνο στον νομοθέτη και στην παιδεία. 'Ο πρώτος άς πάψη να θέτη προσκόμματα, χαρακτηρίζοντας ως έπίσημη, δηλαδή, παραδεκτή, ώρισμένη μόνο γλωσσική μορφή. Και η δεύτερη άς φροντίσει να καλλιεργήσει την ζωντανή γλώσσα που όλόένα πλάβεται.

ΛΕΥΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ έπαρχία τείνει να άποκτήσει ένα θλιβερό σύμβολο: Τό παραθείον. Κάθε μικρή ή μεγάλη κτηματική διαφορά, κάθε οικογενειακή διένεξη, κάθε κρυφή ή φανερή έχθρότης ρυθμίζεται ύπουλα και οίγουρα με λίγη από την λευκή και θαυματουργή αυτή σκόνη. Και η χρήση συννθίζεται περισσότερο σε ένδοικογενειακό πλαίσιο, για τούς συγγενείς, φίλους και τούς ανθρώπους που μπορούν να μπουν στο σπίτι, να πιούν καφέ από τό χέρι του δημίου των. Οι δηλητηριαστές είναι βέβαια δειλοί, φοβούνται να άντιμετωπίσουν τό θύμα, άποφeyούν την άναμέτρηση και διατηρούν τό κουτοπόνηρο έπιχείρημα, έν ώρα κρίσεως, ότι ο θάνατος ήταν άτυχημα, ένα μοιραίο λάθος, για τό οποίο έκφράζουν ύποκριτική μετάνοια. 'Ο,τι κι άν συμβαίνει, λάθος ή έγκληματική πρόθεση, ο θάνατος στην εποχή μας από τό γεωργικό αυτό φάρμακο είναι ένα στίγμα. Και για την κατάσταση που έπικρατεί στο έλληνικό χωριό, και για τα ήθη μας.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ, που έξεφωνήθη με κάθε πανηγυρικότητα την Δευτέραν και προεκάλεσε τις έπευφημίες όλων των πτερύγων της Βουλής (άκόμη και της άκρας άριστερας) είναι ένα κείμενο με έντονη πολιτική σημασία. 'Η ευθύνη του βαρύνει άσφαλώς την Κυβέρνηση, και ειδικά ως προς τό σημείο άν θα έπρεπε η πρώτη εμφάνιση του νεαρού Βασιλέως να έχη άκριβώς τόσο έντονη και τόσο έπικαιρη πολιτικήν άπόχρωση. Άλλά η μεγαλύτερη ευθύνη της Κυβερνήσεως, αυτή που γίνεται περισσότερο άπτη από την κοινή γνώμη, άνακύπτει μεθαύριο, όταν θα εμφανισθί η ίδια στην Βουλή και διά στόματος όχι του Βασιλέως, αλλά του προέδρου της, θα αναγκασθί να εξαγγείλη τα συγκεκριμένα μέτρα με τα όποια θα ύλοποιηθί η μεταβολή που επηγγέλεθη καθώς και τις έγγυήσεις που παρέχουν οι άποφάσεις της για την επίτευξη της προόδου χωρίς έπικίνδυνη άναταραχή.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ, υποστηρίχθηκε τελευταία, πολλά έπαγγέλματα που δημιουργούν μικρούς ή μεγάλους κινδύνους για την υγεία της εργαζόμενης γυναίκας. Είδη εργασίας που ύπονομεύουν, σχεδόν χωρίς να τό νοιώθι, την ψυχική και σωματική ίσορροπία της και την όδηγούν, τελικά, σαν κοινωνική μονάδα παραγωγής στην άχρηστία και σαν άνθρωπο στους γιατρούς και στα νοσοκομεία.

Όλόκληρη ομάδα γιατρών, όπως γράφτηκε στις έφημερίδες και στα έπιστημονικά περιοδικά, μελέτησε επί 20 όλόκληρα χρόνια τις άντιδράσεις του γυναικείου οργανισμού στις διάφορες εργασίες, χρησιμοποιώντας 85.000 γυναίκες, που προσεφέρθησαν έθελοντικά, για να βοηθήσουν την έπιστημονική έρευνα.

Ένα από τα πρώτα συμπεράσματα των σχετικών έρευνών ήταν πως τα έπαγγέλματα που αναγκάζουν την γυναίκα να στέκει επί πολλές ώρες όρθια καταστρέφουν τα πόδια της σε βαθμό άνεπίτρεπτο. Πάντως, μεγάλη σημασία παίζει σ' αυτό και τό ύψος του τακουνιού που φορεί κάθε εργαζόμενη γυναίκα. Τα πολύ ψηλά, όπως και τα άνυπαρκτα τακούνια δημιουργούν, και τα δύο, προβλήματα στα γυναικεία πόδια. 'Ετσι, προτείνεται στις εργαζόμενες γυναίκες να χρησιμοποιούν παπούτσια τύπου «Ρισαλιέ», άν θέλουν να έχουν ήσυχα τα πόδια τους, αλλά και τό κεφάλι τους. Πρόκειται για παπούτσια με χονδρά τακούνια, ύψους 3 - 4 πόντων, που φορούσε ο περίφημος Γάλλος πρωθυπουργός του Λουδοβίκου 14ου, για να αύξηση κάπως τό ύψος του.

Η έρευνα, όμως, δεν μπορούσε να σταματήσει σ' αυτή την άπλη διαπίστωση, που μπορεί να φέρη επανάσταση στην γυναικεία ύποδηματοποιία.

Σκάλισαν όλους τούς κλάδους, έξέτασαν κομμώτριες, άεροσυνόδους, γραμματείς, τηλεφωνήτριες, δασκάλες, εργάτριες διαμηκανίων, μοδίστρες, όδοντιάτρους, ήθοποιούς κλπ. κλπ.

Σε όλες τις περιπτώσεις θρήκαν και κάποιο κίνδυνο να τις απειλή σωματικά ή ψυχικά, και πάντοτε διαπίστωσαν και μία αίτια οργανικής θλάσης. Πάντοτε, βέβαια, οι γιατροί είχαν να προτείνουν και κάποιο αντίφάρμακο, μία άσπιδα προστασίας για την εργαζόμενη γυναίκα. 'Οταν δεν είναι παπούτσια με κοντό τακούνι, είναι γυναικίστικα ή λουτρά, κι όταν δεν είναι λουτρά, γίνονται μακρινόι περίπατοι. Ένα είναι τό κακό, ότι η έκθεση των γιατρών δημοσιεύθηκε. 'Ετσι θρήκαν την ευκαιρία να την διαβάσουν οι άπανταχοί του κόσμου άντιφεμινιστάι και ν' άρχίσουν πόλεμο κατά της εργαζόμενης γυναίκας. Κύριο έπιχείρημα: 'Αφού δεν μπορεί να άντιμετωπίσι τις συνέπειες της εργασίας που άσκει και τό μόνο που καταφέρνει είναι να δημιουργή πρόσθετα κοινωνικά προβλήματα, άς κρατήσει τό δικαίωμα ψήφου, που κατάφερε να άποκτήσει, και άς πάι στο σπίτι της. 'Ο ρόλος της συζύγου, της μητέρας, της γιαγιάς είναι ήδη βαρύς.

Αναβίωση
παλαιών
προτύπων

Κίνδυνοι
και τα
άντιδοτά τους

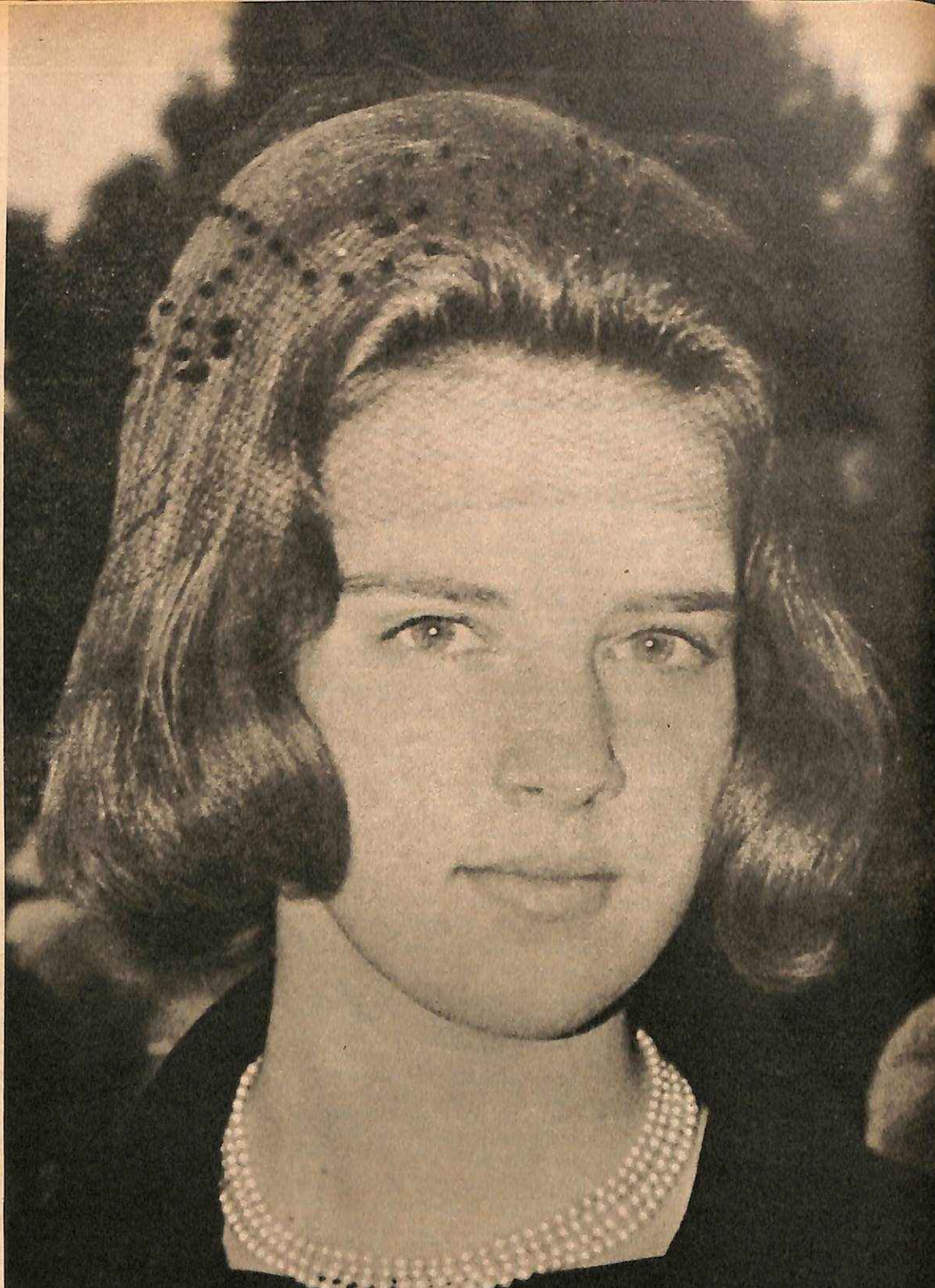
ΣΥΓΚΡΑΤΗΜΕΝΗ θλίψη κἀνει σκεπτικό, ἄλλὰ δὲν μπορεῖ καὶ νὰ σκιάσῃ τὸ ὥραιο νεανικό πρόσωπο τῆς Ἄννας - Μαρίας. Οἱ ὥρες εἶναι σκληρές, ὁ πατέρας τοῦ μνηστήρος τῆς, Βασίλειος Παῦλος, εἶναι νεκρός.

→ Η ΝΕΑΡΗ πριγκίπισσα κλίνει μὲ εὐλάβεια τὸ γόναυ, τὴν στιγμή πού ἡ σορὸς τοῦ Βασιλέως Παύλου μεταφέρεται, γιὰ νὰ ἀναποτεθῇ στὴν Μητρόπολη...

Ἕνα θλιμμένο ἱντερμέδιο στὴ ζωὴ τῆς Ἄννας - Μαρίας :

Η ΑΝΟΙΞΗ ΜΕ ΜΑΥΡΑ ΣΥΝΝΕΦΑ

ΦΩΤΕΙΝΗ φυσιογνωμία, πού ἀποκαλύπτει τὸ φῶς μιᾶς νέας καρδιάς.

Η ΠΕΡΙΣΥΛΛΟΓΗ τονίζει ἰδιαίτερα τὴν ἐκφραστικότητα τῆς ματιᾶς

Εἶναι ἕνας χρόνος πού ἡ γλυκεῖα καὶ πάντοτε χαμογελαστή Ἄννα - Μαρία φέρει τὸ δακτυλίδι τῶν ἀρραβῶνων μὲ τὸν Κωνσταντῖνο. Καὶ θὰ ἔπρεπε κανονικά νὰ τὸ κρατήσῃ ἄλλον ἕνα χρόνο ἀκόμη, ὡς τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1965, ὁπότε ἡ τριτότοκος κόρη τοῦ βασιλέως Φρειδερίκου τῆς Δανίας θὰ ἔκλεινε τὰ 18 τῆς χρόνια. Γιὰ πρώτη φορά ὅμως στὴν ἱστορία τῆς Δανίας θὰ παραβιασθῇ τὸ σύνταγμα καὶ μιὰ πριγκίπισσα θὰ παντρευτῇ πρὶν ἀπὸ τὴν ἐνηλικίωσή της. Ἡ πληροφορία ἀνεκοινώθη ἐπισήμως ἀπὸ τὰ Ἀνάκτορα τῶν Ἀθηνῶν, γιὰτὶ ἡ ἑλληνικὴ Αὐλὴ ἐπιθυμεῖ ὅπως ὑπόρξη νέα βασίλισσα ὅσο τὸ δυνατόν συντομότερα.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ δανικὴ Αὐλὴ εἶναι ἀπὸ τὶς πρὸ δημοκρατικῆς τοῦ κόσμου. Μιὰ λουτὸν ἀπὸ τὶς ἐπιθυμίες τοῦ βασιλέως Φρειδερίκου ἦταν νὰ πάρουν οἱ κόρες του καλὴ ἀστική ἀνατροφή καὶ καλὴ γενικὴ μόρφωση. Ἔτσι ἡ Ἄννα - Μαρία ἔμαθε ἀπὸ τὸν πατέρα της νὰ εἶναι ἀπλή, νὰ διαβάσῃ μὲ πάθος ὅλες τὶς ἐφημερίδες - ἐλάμβανε καθημερινὰ ὅλες τὶς δανικῆς ἐφημερίδες ἀκόμη καὶ

Δεκατεσσάρων μόλις χρόνων ἦταν ἡ Ἄννα - Μαρία τῆς Δανίας, ὅταν πρωτοσυναντήθηκε μὲ τὸν ὁμορφο πρίγκιπα τῶν ὀνείρων της. Ἐκεῖνη, ἕνα ψηλόλιγνο κορίτσι, πολὺ μελαχροινὴ γιὰ Δανέζα, πολὺ δειλὴ γιὰ τὴν ἡλικία της, πολὺ ἀπλὴ γιὰ πριγκίπισσα. Ἐκεῖνος, ἄνδρας σωστὸς στὰ 20 τοῦ χρόνια, ψηλός, ἀθλητικός, γοητευτικός. Γνωριστὴκανε στὸ γκάρντεν - πάρτυ, πού οἱ βασιλεῖς τῆς Δανίας εἶχαν δώσει, τὸ καλοκαίρι τοῦ 1960, πρὸς τιμὴ τῶν Ἑλλήνων Βασιλέων. Συστηθῆκανε καὶ ἀνταλλάξαν μερικὰ λόγια τυπικά. Λίγο ἀργότερα, οἱ δυὸ νέοι ξαναδρέθηκαν, τυχαία, ἀντιμέτωποι, σὲ κάποια γωνιά τοῦ ἀπέραντου πάρκου τῶν ἀνακτόρων. Ἡ ἐθιμοτυπία τοὺς ἔκανε νὰ πληθύνουν καὶ προσπάθησαν νὰ ξεφύγουν. Κοιτάχτηκαν στὰ μάτια καὶ γέλασαν μὲ ἀμνηχανία. Ὑστερα ὁ Κωνσταντῖνος προσκάλεσε τὴν μικρὴ πριγκίπισσα νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Τατόι. «Μόνο, ξέρεις, τὸ δικό μου τὸ σπίτι δὲν εἶναι τόσο ὥραιο ὅσο τὸ δικό σου, τῆς εἶπε. Δὲν ἔχει οὔτε κἀν κεντρικὴ θέρμανση». Ἐκεῖνη γέλασε: «ὦ, τί σημασία μπορεῖ νὰ ἔχη, τοῦ ἀπάντησε, καὶ ὁ δικός μου μπαμπᾶς πηγαίνει στὸ γραφεῖο του μὲ ποδήλατο...».

ΜΙΑ ΜΕΛΛΟΥΣΙΑ Βασίλισσα ὑποδέχεται στὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Ἑλληνικοῦ τὴν Βασίλισσα - μητέρα της, πού μόλις ἔφθασε γιὰ τὴν κηδεῖα.

→ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ τῶν δυὸ ἐρωτευμένων. Δὲν μπορούσαν νὰ φαντασθοῦν ὅτι τὸ μοιραῖο ἦταν τόσο κοντά. Ὁ Βασίλειος Παῦλος ἐπρόκειτο νὰ ἐγγεيرθῇ καὶ ἡ Ἄννα - Μαρία ἔσπευσε.

ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΟΥ. Ἡ ἀγάπη, πού τοὺς ἔνωσε στὶς εὐτυχισμένες ἡμέρες, τοὺς ἔδεσε περισσότερο στὶς ὥρες τῆς ψυχικῆς δοκιμασίας. Ὁ Βασίλειος θὰ ξαναγνωρίσῃ τὴν χαρὰ κοντὰ σ' ἕνα ἀγαπημένο πρόσωπο.

← στὴν Ἑλβετία - καὶ νὰ μαθαίνῃ τί γίνεται στὸν κόσμο. Ἀπὸ τὶς ξένες γλώσσες, ἡ μέλλουσα Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος μιλάει θαυμάσια ἀγγλικά - ἡ παιδαγωγὸς της ἦταν κόρη τοῦ ναυάρχου σὲρ Ντάνιελ Νόρθ - καὶ στὸ σχολεῖο της στὴν Ἑλβετία, τὸ ἀριστοκρατικό κολλέγιο «Σατεράλ» τοῦ Μοντραί, ἔμαθε νὰ εἶναι κοινωνικὴ, ἀπλὴ καὶ καλὴ νοικοκυρά. Ὅπως σ' ὅλα τὰ κορίτσια τῆς ἡλικίας της, τῆς ἀρέσουν τὸ ὄρε - ἐντ - ὀρὸ καὶ ἡ μοντέρνα μουσικὴ, παρ' ὅλο πὺ οἱ γνώσεις της καὶ στὴν κλασικὴ μουσικὴ εἶναι ἀπεριόριστες. Ἡ ἴδια ὑπῆρξε μιὰ πολὺ ἐπιμελὴς μαθήτρια τοῦ πιάνου, μὲ δάσκαλο τὸν πατέρα της, ὁ ὁποῖος, ἂν δὲν ἦταν βασιλιάς, σίγουρα θὰ εἶχε κάνει μιὰ λαμπρὴ σταδιοδρομία ὡς μουσικός καὶ διευθυντὴς ὀρχήστρας.

ΕΛΛΗΝΕΣ μαχηταί της Κύ-
πρου κραδαίνουν τὰ ὅπλα καὶ
μιά τουρκικὴ σημαία, λάφυ-
ρο τῆς μάχης τῆς Ὁμορφίτας,
ὅπου οἱ Τοῦρκοι ἐλύγισαν κά-
τω ἀπὸ τὴν ὁρμὴ καὶ τὸν ἐν-
θουσιασμό τῶν νεαρῶν πολε-
μιστῶν. Ἐδῶ καὶ τέσσερις
μῆνες, μικρὲς ἢ μεγαλύτερες
μάχες συνθέτουν τὴν τελευ-
ταία φάση —τὴν πρὸ κρίσιμη—
τοῦ κυπριακοῦ προβλήματος,
ἐνὸς προβλήματος ποὺ ὑπάρ-
χει ἀπὸ τότε ποὺ στὸ νησί τῆς
Ἀφροδίτης προδίδεται συστη-
ματικὰ ἡ ἀνθρώπινη ἀξιοπρέ-
πεια, ὁ πόθος γιὰ τὴν ἐλευθε-
ρία καὶ τῆς ἐθνικῆς συνειδή-
σεως ἡ ἀκατάλυτη δύναμη.
Καὶ εἶναι αὕτῃ τὴν φορὰ τὸ
κυπριακὸ πρόβλημα ἀνοικτὸ
μπροστὰ σ' ὁλόκληρὴ τὴν ἀν-
θρωπότητα, ποὺ παρακολου-
θεῖ, κατ' ἀνάγκην ἀνήσυχη,
ὄχι μόνον τὸ αἷμα ποὺ χύνε-
ται, ἀλλὰ καὶ τὸ ψέμα ποὺ ἐ-
θεμελίωσε μιὰν ἐκτρωματικὴν
κατάσταση — αὐτὴν ποὺ εἶναι
ἤδη φανερό ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ
συνεχισθῇ πιά, χωρὶς κίνδυνο
γενικωτέρας ἐκρήξεως. Κ' ἴ-
σως, περισσότερο ἀπὸ κάθε
ἄλλῃ φορὰ τώρα, πλησιάζει
νὰ γίνῃ πραγματικότης στὸ
μαρτυρικὸ νησί τὸ ἐλληνικὸ
ὄραμα ποὺ θερμαίνει ἐπὶ γε-
νεές ὁλόκληρες τίς καρδιές
ἐκείνων ποὺ τὸ κατοικοῦν...

...ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΗ

Ο κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Η ΔΙΔΟΜΕΝΗ είναι η κατάσταση των Τσούρκων και των Επιστημονών τους, και αυτός ο χώρος δραστηριοποιεί σε πολλά αγγλοαμερικανικά έντυπα — με την διαφορά που συνήδη να αναγράφεται ότι και στον τομέα δοκιμής της διαχειριστικής γραμμής το τεχνικό στοιχείο είναι μια δημηνη μείωση. Διδομένη ήθελε και η ψευδοπρόταση στην διδύλη έκειντο ιστορία, που έκανε άβαντο τον δικαιο Σολωμόνα. Ή αλήθεια, πόσο, φημιόνα...

Τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου ἦτο ἀνέκαθεν —καὶ εἶναι — θεωρητικῶς ἀπλοῦν. Ἐξειλίχθη, ἐν τούτοις κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη εἰς μόνιμον ἀπειλήν τῆς εἰρήνης. Καί ὅσον παρέρχεται ὁ καιρὸς, τόσον περισσότερο ἐπικίνδυνον ἀποβαίνει, ὅπως ἀπέδειξαν αἱ ἀλλεπάλληλοι καὶ σοβαρώταται κρίσεις τοῦ παρελθόντος τετραμήνου. Αἰτία τῆς «ἐκφυλίσεως» αὐτῆς εἶναι τὸ ὅτι δὲν τοῦ ἐδόθη ἡ μόνη λογικὴ, τιμὴ καὶ ὀρθὴ λύσις — δηλαδή, δὲν ἀνεγνωρίσθη εἰς τοὺς κατοίκους τῆς νήσου τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως, ποῦ ἡσκήθῃ εἰς δεκάδας ἄλλων ἀναλόγων περιπτώσεων, ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου καὶ ἐντεῦθεν.

Οἱ κάτοχοι τῆς νήσου, ἐν τῇ προσπάθειά των νὰ περισώσουν ὅτι ἦτο δυνατόν ἀπὸ τὰ κυριαρχικά των δικαιώματα, ποὺ ἀπέκτησαν δι' ἀγοράς, περιέπλεξαν εἰς ἀφάνταστον βαθμόν τὸ ζήτημα, ἐπιστρατεύσαντες εἰς τὸ παιχνίδι των καὶ τοὺς Τούρκους κυβερνήτας. Ἀρχικῶς ὁ ρόλος αὐτῶν ἦτο ρόλος κοντοτιέρων. Ταχέως ὅμως προσέλαβεν αὐτόνομον χα-

ρακτῆρα, διότι οἱ διαχειριζόμενοι τὰς τύχας τῆς Τουρκίας ἐχρησιμοποίησαν τὸ κυκριακὸν ζήτημα ὡς μέσον ἐξωτερικῆς ἀπασχολήσεως τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ἐκτονώσεως τῶν ἐσωτερικῶν πείσεων, ποῦ ἦσαν καὶ εἶναι ἰσχυρόταται λόγῳ τῆς ἀθλίας οἰκονομικῆς καταστάσεως καὶ τῆς γενικῆς καθυστερήσεως τῆς χώρας των. "Ε-
τσι τῶρα ἡ Κύπρος, ποῦ διεξεδίκει τὴν ἐλευθερίαν της ἀπὸ τοὺς "Αγγλους, ἀγωνίζεται νὰ προστατεύσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἀκεραιότητά της ἀπὸ τὴν τουρκικὴν ἀπειλήν...

Ἐν τῇ ἀρχῇ ἡ ἀγγλοτουρριυὴ ἀγοραπωλησία

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ απόκισαν την Κύπρον από την αὐγὴν τῶν ἱστορικῶν χρόνων, ἥτοι μετὰ τοῦ 15ου καὶ τοῦ 10ου π.Χ. αἰῶνος (ὅποτε ἀκίχθησαν ἡ Ἐγκωμή, ἡ Σαλαμίς, τὸ Κίτιον, ἡ Πάφος, ἡ Λάπθιος, ἡ Κυρήνηα, τὸ Ἰδαίον), καὶ ἀπέδρασαν ἐπὶ τῆς νήσου τὴν σφραγίδα τοῦ πολιτισμοῦ τῶν, ἡ ὁποία διητηρήθη διὰ μέσου τῶν αἰώνων μέχρι σήμερον, παρὰ τὴν διέλευσιν πλείστον κατακτητῶν (Ἀσσυρίων, Αἰγυπτίων, Περσῶν, Ῥωμαίων, Φράγκων, Ἐνετῶν, Τούρκων καὶ Ἀγγλῶν). Ἡ Κύπρος - ἔγραφε τὸ 1942 ὁ διαπρεπὴς Ἀγγλὸς ἀρχαιολόγος Στάνλεϋ Κάσσον - ἐξακολουθεῖ νὰ κατοικηθῇ ὑπὸ ἑλληνικῶν πληθυσμῶν, ὁ ὁποῖος δικαιούται νὰ ἰσχυρισθῇ ἀποστοτέραν καταγωγὴν ἐκ τῶν πεδρωδικῶν ἑλληνικῶν γεννῶν, παρὰ οἱ κάτοικοι πολλῶν περιοχῶν τῆς ἡπειρωτικῆς Ἑλλάδος.

Οι Τούρκοι κατέλαβον την νήσον το 1571 και την εκράτησαν μέχρι το 1878, όποτε περιήλθεν εις την Μ. Βρετανίαν. Προηγουμένως δέν υπήρχεν ούτε εις Τούρκος εις την Κύπρον. Οι σημερινοί Τουρκοκύπριοι, οι όποιοι αποτελούν τα 18% του συνολικού πληθυσμού (104.000 κατά την απογραφήν του 1960), είναι απόγονοι του τουρκοικού στρατού εισβολής (20.000 περίπου) και δεκαμισιθίων ακόμη απόικων εκ Μικρός 'Ασίας, οι όποιοι εγκατεστάθησαν εις την νήσον μετά το 1571. 'Η Τουρκία -και ως αυτόκρατία και ως «δημοκρατία»- παρητήθη καιπραγματικώς και νομικώς παντός δικαιώματός της επί της Κύπρου, άφ' ένός με την πώλησιν της εις τους 'Αγγλους (1878) και άφ' έτέρου διά της συνθήκης της Λωζάννης (1923).

Συμφώνως προς τὸ ἄρθρον 20 τῆς συνθήκης αὐτῆς, τὴν ὁποίαν ὑπέγραψαν ἡ Τουρκία (ὡς νικήτρια), ἡ Μ. Βρεταννία, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰταλία, ἡ Ἑλλάς, ἡ Ρουμανία καὶ τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον τῶν Σέρβων, Κροατῶν καὶ Σλοβένων (ἡ νῦν Γιουγκοσλαβία), ἡ Τουρκία ἀνεγνώρισεν τὴν προσάρτησιν τῆς Κύπρου ὑπὸ τῆς Μ. Βρεταννίας καὶ ἀπαρτήθητι ὅλων τῶν δικαιωμάτων καὶ οἰκονόμητος τίτλων της ἐπὶ ἐδαφον κειμένων ἐκτὸς τῶν συνόρων τῶν καθοριζομένων ἀπὸ τῆς συνθήκης καὶ ἐπὶ οἰκονόμῳ τῆς νήσου, πλην ἐκείνων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀναγνωρίζεται ἡ κυριαρχία της διὰ τῆς συνθήκης τοῦ μέλλοντος τῶν ἐδαφον αὐτῶν καὶ νήσων ρυθμιζομένου ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν. Ἐπίσης, διὰ τοῦ ἀρθρου 21 τῆς αὐτῆς συνθήκης, ὥριζετο ὅτι «Τοῦρκοι ὑπῆκοοι διαμένοντες ἐκ τῆς Κύπρου ἀπὸ τῆς 5ης Νοεμβρίου 1914 ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξουν τὴν τουρκικὴν ὑπηκοότητα ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς θύσεως ἐν λαχῇ τῆς συν-

θήκης, υποχρεούμενοι όπως εγκαταλείψουν την Κύπρον εντός 12 μηνών από της ταύτης εκλογής των. Όσοι δεν πράξουν τούτο θ' αποκτήσουν βρετανικήν υπηκοότητα και συνεπώς θά απώλουν την τουρκικήν υπηκοότητά των. Όλαιοι Τουρκοκύριοι εξορίστησαν την τουρκικήν υπηκοότητα και εγκατέλειψαν την νήσον. Οι λοιποί, οι οποίοι ηγήθησαν να γίνουν Τούρκοι υπήκοοι, απέκτησαν αυτόδικαίως την βρετανικήν υπηκοότητα, όπως και όλοι οι άλλοι κάτοικοι της νήσου, που δεν είχαν ειδικήν υπηκοότητα.

Ἀπὸ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1955...

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΙ ζουν διασκορπισμένοι εις όλόκληρον τὴν νῆσον καὶ μέχρι τοῦ 1956 διετήρουν ἀναθὰς σχέσεις μετὰ τὴν ἑλληνικὴν πληθυσμὸν, οὐδέποτε δὲ εἶχαν διανοηθῇ ὅτι ἐδικαιούντο ν' ἀντιταγθοῦν εἰς τοὺς ἐθνικῶς πόθους του, οἱ ὅποιοι ἦδη ἀπὸ τοῦ 1878 ἐξεφράζοντο διὰ τοῦ συνθήματος «Ἐνωσις» μετὰ τὴν Ἑλλάδα. «Ὅταν ἔφθασαν εἰς τὴν νῆσον οἱ πρῶτος Βρεταννοὶ ἀρμύστης, σὲρ Γκάρνερ Γουόλεϋ, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Σωφρόνιος τὸν ὑπεδέχτο διὰ τὸν ἐξῆς λόγον: «Ἀποδεχόμεθα τὴν μεταπολίτευσιν τοσούτου ἁλλοῦ, καθ' ὅσον ἔχομεν τὴν πεποιθήσιν ὅτι ἡ Μεγάλη Βρεταννία δὲ βοηθήσῃ τὴν Κύπρον, ὡς ἐπράξε καὶ περὶ τῶν Ἰονίων νήσων, νὰ ἐνωθῇ μετὰ τὴν μητέρα Ἑλλάδα, μετὰ τὴν ὁποίαν φυσικῶς συνδέεται». Ἡ ἐχθρότης τῶν Τουρκοκυπρίων (καὶ ὅχι ὅλων), ἐναντὶ τοῦ ἑλληνοισιῶ τοῦ Κύπρου καὶ τῶν θρημτικῶν πόθων του, ἡ ὁποία ἤρχισε νὰ ἐκδηλοῦται μετὰ ἀνθελληνικῶς ἐνεργείας ἀπὸ τοῦ 1958, εἶναι τριτογενεῖς φαινόμενον: Ὑπεκινῆθη καὶ ὀργανώθη ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν τῆς Τουρκίας, οἱ ὅποιοι ἐκινητοποιήθησαν ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν ἀποικιοκρατῶν, ὀλίγον μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς τελευταίας μεγάλης ἐπαναστάσεως τῶν Κυπρίων διὰ τὴν ἀπόκρισιν τῆς ἐλευθερίας των.

Ἡ ἐπανάστασις αὐτὴ ἤρχισε τὴν 1ην Ἀπριλίου τοῦ 1955, διε-
ξήγηθ' ὑπὸ τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Κυπρίων Ἀγωνιστῶν» (Ε.Ο.Κ.
Α.), με ὀργανωτὴν καὶ ἡγέτην τὸν στρατηγὸν Γ. Γρίβαν (Διγενή), προσέ-
λαβε τὴν μορφὴν ἀνταρτοπολέμου, ἐσημείωσεν ἀπόλυτον στρατιωτικὴν ἐ-

«Τὸ νησί τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ ὅπλου»,
εἶπε χαρακτηριστικὰ κάποιος ξένος ἀν-
ταποκριτὴς, σχολιάζοντας τὴν ἀντιπαθητικὴ
αὐτὴ φωτογραφία. Γιατί, ἐνῶ ὁ κίνδυνος τῆς κα-
ταστροφῆς ἐπικρέμαται, ἡ ζωὴ, πᾶνω στὴν «ἀσφὴ τοῦ
ξυραφιοῦ», δὲν ἔχει χάσει τὸν εἰρηνικὸ ρυθμὸς της. Ὑπὸ τὴν
προστασία αὐτομάτων, οἱ δυὸ νέες ἀπολαμβάνουν μὲ
τὰ μπικίνι τοὺς τὴν μεσογειακὴ λιλακάδα, ἐνῶ ἀ-
πὸ στιγμή σὲ στιγμή εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ
ξεσπάσουν καὶ πάλι τὰ ἐπεισόδια, ποὺ
στοιχίζουν τόσο αἶμα στὴν Κύπρο.

Ήσυχος ή μαχητικότητα και ο ενδουσιασμός

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Δρ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ. ΔΥΟ ΑΝΤΙΘΕΤΟΙ ΚΟΣΜΟΙ.

πιτυχία και διήρκεσε μέχρι της 9ης Μαρτίου 1959. Παρά την επιτυχία, όμως, της επαναστάσεώς των, που προεκάλεσε τον παγκόσμιο θαυμασμό, οι Κύπριοι δεν επέτυχαν εκείνο, διά το όποιον έχυσαν το αίμα των: Την αναγνώριση του δικαιώματος της αυτοδιαθέσεως και την, κατ' εφαρμογήν τούτου, ένωση με την Ελλάδα. Η πολιτική αξιοποίησις της επαναστάσεως υστέρησε διά πολλούς λόγους - ελληνικούς και κυπριακούς. Είναι πρόσφατοι εις την μνήμην των Πανελλήνων αι περιπέτειαι του κυπριακού προβλήματος (εις τον Ο.Η.Ε., εις το Λονδίνο, εις τας Αθήνας, εις την Λευκωσίαν) κατά την διάρκειαν της δραματικής αυτής επαναστατικής τετραετίας, ώστε περιττεύει ή εξιστόρησις των. Εκείνο που ενδιαφέρει τώρα είναι το καθεστώς, το όποιον ανεδύθη από την επανάστασιν και τας πολιτικές περιπετείας.

Συμφωνία και Σύνταγμα

ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ αυτό καθωρίσθη διά των συζητήσεων, αι όποιαι διεξήχθησαν εις την Ζυρίχην, μεταξύ των ύπουργών Έξωτερικών Ελλάδος και Τουρκίας, τον Φεβρουάριον του 1959, των συμφωνιών, αι όποιαι συνήφθησαν και υπεγράφησαν εις το Λονδίνο υπό των πρωθυπουργών Μ. Βρετανίας, Ελλάδος και Τουρκίας, και του Συντάγματος, το όποιον υπεγράφη την 6ην Απριλίου 1960. Βάσει των ανωτέρω, ή Κύπρος ανεκηρύχθη την 16ην Αυγούστου 1960 'Ανεξάρτητος Δημοκρατία (με πρόεδρον τον αρχιεπίσκοπον Μακάριον, εκλεγέντα την 14ην Δεκεμβρίου του 1959), ή όποια δεν δύναται ούτε να ένωσθι με την Ελλάδα, ούτε να διχοτομηθί, άλλ' ή όποια επίσης δεν δύναται να λειτουργήσῃ, όπως απέδειξεν ό διαρκούσας από της ίδρύσεώς της χρόνος.

Αι Συμφωνίαί και το Σύνταγμα προβλέπουν: Χωριστάς κοινοτικές βουλές, χωριστούς δήμους εις τας πόλεις, χωριστάς ψηφοφορίας εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων (ή όποια αποτελείται από 50 βουλευτάς, έξ ών 35 Έλληνες και 15 Τούρκοι) επί δημοσιονομικών θεμάτων, δικαίωμα άρνησιευρίας (βέτο) του Τούρκου αντιπροέδρου της

Δημοκρατίας επί θεμάτων αναφερομένων εις την έξωτερικήν πολιτικήν και την άμυναν και, δυσαναλόγως προς την αριθμητικήν δύναμιν των, ύψηλήν συμμετοχήν των Τούρκων εις τας δημοσίας ύπηρεσίας (30%) και εις τας δυνάμεις ασφαλείας (40%). Καταχρώμενοι των δικαιωμάτων αυτών, οι Τούρκοι επέτυχαν επανειλημμένως να παρεμποδίσουν πλήρως την λειτουργίαν του κρατικού μηχανισμού, συνεπεία δε της στείρας κωλυσιεργίας των ή νήσος στερείται σήμεραν και φορολογικής και δασμολογικής και δημοτικής νομοθεσίας. Παράλληλως έξωπλίζοντο μυστικώς έξωθεν δι' ένοπλον έξέγερσιν.

Αι λογικάί προτάσεις

ΤΟΝ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ Νοέμβριον, αφού διεπιστώθη ότι ή χώρα είχε περιέλθει εις κυβερνητικών άδιέξοδον, ό πρόεδρος Μακάριος έπρότεινε ώρισμένας τροποποιήσεις του Συντάγματος «προς διευκόλυνσιν της άσπλης λειτουργίας του κράτους και άρσιν ώρισμένων αιτίων διακοινοτικών προστριβών». Αι κυριώτεροι εκ των προτάσεων τούτων ήσαν: Να καταργηθί το δικαίωμα άρνησιευρίας του προέδρου και του αντιπροέδρου της δημοκρατίας ό Έλλην πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων και ό Τούρκος αντιπρόεδρος να εκλέγονται υπό της Βουλής ως συνόλου (και όχι, ως προβλέπεται, χωριστά ό πρόεδρος υπό των Έλλήνων βουλευτών και ό αντιπρόεδρος υπό των Τούρκων) να καταργηθί ή πρόβλεψις περί χωριστών πλειοψηφιών διά την ψήφισιν ώρισμένων νόμων' να εγκαθιδρυθούν ένιαίοι δήμοι' να ένοποιηθί ή άπονομή της δικαιοσύνης' να καταργηθί ή διαίρεσις των δυνάμεων ασφαλείας εις άστυνομίαν και χωροφυλακήν' ή αριθμητική ισχύς των δυνάμεων ασφαλείας και των άμυντικών δυνάμεων να καθορισθί διά νόμον' ή αναλογία της συμμετοχής των Έλλήνων και των Τούρκων εις την σύνθεσιν των δημοσίων ύπηρεσιών (70% και 30%) και των δυνάμεων της δημοκρατίας (60% και 40%) να μεταβληθί δάσει της αναλογίας του ελληνικού και του τουρκικού πληθυσμού (81% και 18%).

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΗΜΑΙΑ - Ο ΠΟΘΟΣ ΕΝΟΣ ΠΟΛΥΤΥΡΑΝΝΙΣΜΕΝΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΥΓΛΩΤΤΗ Η ΚΑΥΣΗ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΖΟΝΣΟΝ ΜΕ ΦΕΣΙ

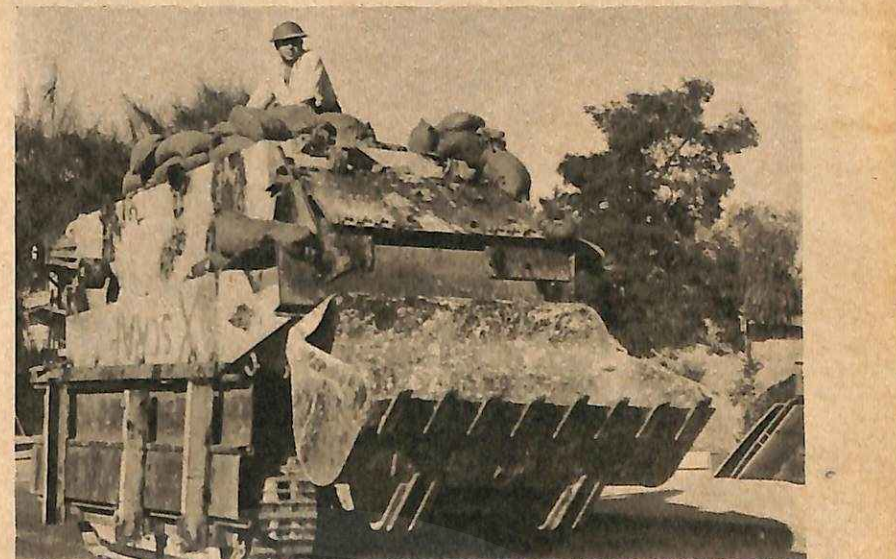
Όλιγον μετά την ύποβολήν των λογικών αυτών προτάσεων, αι όποιαι ήσαν άπάναυστα διετούς πείρας, οι Τούρκοι της Κύπρου έξαπέλυσαν την έπαναστάσιν των, ή όποια συνεχίζεται, ένθαρρυνόμενη υπό της τουρκικής κυβερνήσεως. Υπάρχουν συγκλίνουσai πληροφορίαί, κατά τας όποιας οι Τούρκοι έσχεδιάζαν όμαδικήν σφαγήν των Έλλήνων έντός των ναών κατά την ήμέραν των Χριστουγέννων. Άλλ' έξ ένός τυχαίου γεγονότος ή έπίθεσις έξεδηλώθη όλιγον ένωρίτερον. Εις τας 20 Δεκεμβρίου μια άστυνομική περίπολος έπενέβη διά να θέσῃ τέρα εις κάποιον καυγάν έξωθεν τουρκικής οικίας της Λευκωσίας, άλλ' έγινε δεκτή διά πυροβολισμών εκ της οικίας. Οι άστυνομικοί άντεπυροβόλησαν και έφόνευσαν ένα Τούρκον. Την επομένη έσπέραν άλλη άστυνομική περίπολος έπεχείρησε να σταματήσῃ έν ύποπτον αυτοκίνητον, του όποιου έπέβαινον τέσσαρες άνδρες, άλλ' έγινε δεκτή διά πυκνών πυροβολισμών εκ του αυτοκινήτου, του όποιου άπεμακρύνθη με μεγάλην ταχύτητα προς τας ελληνικάς συνοικίας, ένό οι επ' αυτού Τούρκοι έπυροβόλουν δεξιά και άριστερά και έπολυβόλουν τον άστυνομικόν σταθμόν.

Από της στιγμής εκείνης αι ένοπλοι συγκρούσεις έληφθύνθησαν. Κατά την διάρκειάν των άπεδείχθη ότι οι Τούρκοι ήσαν καλώς όπλισμένοι και ότι έμάχοντο από άχυρωμένους θέσεις - ότι δηλαδή είχαν από μακρού προπαρασκευασθί. Εις μίαν άποθήκην άνευρέθησαν χιλιάδες τουρκικών σημάτων και έμβλημάτων, που έπρόκειτο να χρησιμοποιηθούν εις τα κτίρια τα όποια θα καταλαμβάνοντο. Επίσης εύρέθησαν χάρται, εις τους όποιους εικονίζετο ή Κύπρος διχοτομημένη, και δελτία ταυτότητας που έπρόκειτο να εκδοθούν. Οι Έλληνες κατελήφθησαν άπροετοίμαστοι. Η άστυνομία κατέβαλε σκληράς προσπάθειας διά να κρατήσῃ τους Τούρκους στασιαστάς μακράν των ελληνικών συνοικιών της Λευκωσίας, εις τας μικτάς όμως ούτοι προέβησαν εις κτηνώδεις σφαγάς Έλλήνων. Οι Τούρκοι ήσαν καλώς προητοίμασμένοι και εις τον τομέα της προπαγάνδας. Αμέσως μετά την έξέγερσιν των ήρχισε να λειτουργή ένας μυστικός ραδιοφωνικός σταθμός εις την Λευκωσίαν και όλιγον κατόπιν άλλοι δύο, οι όποιοι μετέδιδαν ότι οι «άθωοι Τούρκοι» ήσαν θύματα προμελετημένων σφαγών εκ μέρους «Έλλήνων βαρβάρων». Την 27ην Δεκεμβρίου συνήφθη επίσημος άνακωχή. Έκτοτε όμως και μέχρι σήμεραν οι Τούρκοι επανειλημμένως την παρεβίβασαν και κατά το διάστημα τούτο οι ήγεται των προσε-

του ελληνιου στοιχείου

ΤΙΣ ΝΟΜΙΜΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΠΛΑΙΣΙΩΝΟΥΝ ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΕΙΣ ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ

ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΟ ΤΟ ΑΡΜΑ ΜΑΧΗΣ ΑΠΟ ΜΙΑ ΕΞΟΠΛΙΣΜΕΝΗ ΜΠΟΥΛΑΝΤΟΖΑ

πάθησαν να κάμουν βιαίαν διχοτόμησιν της νήσου δι' άναγκαστικής συγκεντρώσεως των όμοσθών των εις ώρισμένας περιοχάς.

Προσφυγή εις τον ΟΗΕ

ΟΤΑΝ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ προσέλαβε δραματικήν μορφήν, ό πρόεδρος της Κύπρου προσέφυγεν εις το Συμβούλιον Ασφαλείας του Ο.Η.Ε. το όποιον την 4ην Μαρτίου 1964, λαβόν ύπ' όψιν ότι ή παρούσα κατάσταση έν σχέσει με την Κύπρον πιθανόν ν' απείλησῃ την διεθνή ειρήνην και ασφαλείαν και δυνατόν περαιτέρω να χειροτερευή, εις περιπτώσιν καθ' ήν δεν ληφθούν συντόμως πρόσθετα μέτρα προς διασφάλισιν της ειρήνης και έξεύρεσιν μονίμου λύσεως, απέφασκε τα έξής: Να συσταθί δύναμις του Ο.Η.Ε. προς ειρήνευσιν της Κύπρου. Η δύναμις αυτή, «προς το συμφέρον της ειρήνης και διεθνούς ασφαλείας, να πράττῃ πάν το δυνατόν προς άποτροπήν της επανάληψος μαχών και έν ανάγκη να συμβάλλῃ εις την διατήρησιν και την αποκατάστασιν του νόμου και της τάξεως, ως επίσης και εις την επάνοδον συνθηκών όμαλότητος». Να σταθμεύσῃ ή δύναμις αυτή του Ο.Η.Ε. εις την Κύπρον επί τμήμον. Να διορίσῃ ό γενικός γραμματέυς του Ο.Η.Ε. άμεσολαβητήν, όστις να καταβάλῃ πᾶσαν δυνατήν προσπάθειαν πλησίον των αντιπροσώπων των κοινοτήτων και των κυβερνήσεων Κύπρου, Ελλάδος, Τουρκίας και Μ. Βρετανίας, όπως προσώσῃ μίαν ειρηνικήν επίλυσιν και άποδεκτήν ρύθμισιν του προβλήματος, το όποιον αντιμετωπίζει ή Κύπρος, συμφώνως προς τον Καταστατικόν Χάρτην του Ο.Η.Ε. έχων κατά νουν την εϋμερίαν του κυπριακού λαού έν τῷ συνόλω του και χάριν της διαφυλάξεως της ειρήνης και της διεθνούς ασφαλείας. Τέλος, ή απόφασις του Συμβουλίου Ασφαλείας εκάλεσεν «έπαντα τα κράτη - μέλη όπως, συμφώνως προς τας εις του Χάρτου των Ηνωμένων Έθνών άπορροούσας ύποχρεώσεώς των, άσχούν οιασδήποτε ενεργείας ή άπειλής προς ένέργειαν, ή όποια πιθανόν να χειροτερεύσῃ την κατάστασην εις την κυρίαρχον δημοκρατίαν της Κύπρου ή να θέσῃ έν κινδύνῳ την διεθνή ειρήνην».

Δέν υπάρχει ἄλλη ὁδὸς ἀπὸ τὴν ὁδὸ τῆς διεθνoῦς ἡθιυῆς πού υαλειῖται: Αὐτοδιάδεσις

Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ κυβέρνηση, καὶ πρὸ τῆς ψηφίσεως τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας καὶ μετ' αὐτήν, ἐκίνητοποίησε τετράκις (ἐν συνόλῳ) τὸν πολεμικὸν μὴχανισμόν της, διὰ νὰ προβῇ εἰς στρατιωτικὴν κατάληψιν τῆς Κύπρου. Ἡ τελευταία κινητοποίησης, μετ' ἀπειλὴν ἀποβάσεως, ἐσημειώθη μίαν ἡμέραν πρὸ τῆς ἀφίξεως εἰς τὴν νῆσον τοῦ πρώτου (ἐκ Καναδῶν) κλιμακίου τῆς διεθνoῦς δυνάμεως τοῦ ΟΗΕ (14 Μαρτίου), μετὰ τὴν ὁποίαν ἡ τουρκικὴ Ἐθνοσυνέλευσις ἐξουσιοδότησε τὸν Ἰσμέτ Ἰνονοῦ, κατόπιν μυστικῆς συνεδριάσεως, «ὅπως ἐνεργήσῃ εἰς τὸ κυπριακὸν κατὰ βούλησιν, ἀποστέλλων εἰς τὴν Κύπρον στρατεύματα, ἂν καὶ ὅταν τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον». Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς Τουρκίας εἶναι ἡ δι' ἐκβίασμοῦ καὶ βίας ἐδαφικὴ διχοτόμησις καὶ διανομὴ τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἢ, τουλάχιστον, ἡ «ὁμοσπονδιοποίησις» της, δηλαδή ἡ ἱδρύσις δύο αὐτονόμων κρατῶν εἰς τὴν νῆσον, ἑνὸς τουρκικοῦ καὶ ἑνὸς ἑλληνικοῦ, ὁμοσπονδιακῶς συνδεδεμένων.

Οὕτε, ὁμῶς, ὁ πρῶτος, οὔτε ὁ δεύτερος σκοπὸς εἶναι πρακτικῶς ἐφαρμόσιμος, διὰ τοὺς ἐξῆς, ὅχι μόνον ἱστορικοὺς καὶ πολιτικούς, ἀλλὰ καὶ κοινωνικοὺς καὶ οἰκονομικοὺς λόγους: Διότι οἱ Ἕλληνες ζοῦν εἰς τὴν νῆσον αὐτὴν ἐπὶ 30 αἰῶνας καὶ ἀποτελοῦν τὰ 81% τοῦ πληθυσμοῦ της, ἐνῶ οἱ Τούρκοι εἶναι ἐπὶ 18% τῶν πληθυσμοῦ. Διότι οἱ Τούρκοι ζοῦν εἰς 226 χωρία (ἐπὶ συνόλου 619), τὰ ὁποῖα εἶναι διασκορπισμένα ἐπὶ ὁλοκλήρου τοῦ χώρου τῆς νήσου καὶ δὲν ὑπάρχει καμμία περιοχὴ (ἔστω καὶ μικροτάτης ἐκτάσεως) ἐξ ὁλοκλήρου τουρκικὴ. Διότι ἀναγκαστικὴ μετακίνησις τοῦ πληθυσμοῦ δὲν γίνεται δεκτὴ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι διατεθειμένοι νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν γῆν πού καλλιεργοῦν ἐπὶ αἰῶνας καὶ ἔχουν συνειδήσιν τοῦ γεγονότος ὅτι ὅσαι πρὸδοι ἔχουν πραγματοποιηθῇ εἰς τὸν ἀγροτικόν, τὸν ἐπιχειρηματικόν, τὸν βιομηχανικόν καὶ τὸν πολιτικόν τομέα ὀφείλονται εἰς αὐτοὺς κυρίως. Διότι δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς λόγος διανομῆς, ὅπως ἀποδεικνύει ἡ εἰρηνικὴ συμβίωσις Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, προτοῦ ἡ Τουρκία χρησιμοποιοῦντὴ ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας διὰ τὴν παρεμπόδισιν τῆς αὐτοδιαθέσεως τῆς Κύπρου. Διότι τὰ χωριστικὰ κινήματα εἶναι πλέον ἀναχρονιστικά, καὶ ἡ Κύπρος εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ μικρότερα κράτη τοῦ κόσμου, καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ υποδιαίρεθῇ ἐτι μάλλον, εἴτε διὰ διχοτομήσεως, εἴτε

διὰ ὁμοσπονδιοποιήσεως. Διότι, ἂν υἱοθετηθῇ ἡ ἀρχὴ τῆς διαίρεσεως διὰ τὴν λύσιν τῶν μειονοτικῶν προβλημάτων, θὰ πρέπει ν' ἀνασυνταχθῇ ὁ χάρτης ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου.

Ὁ λόρδος Ράντκλιφ —ἀπὸ τὸν ὁποῖον οἱ Τούρκοι εἶχαν ζητήσει τὸ 1956 τὴν «ὁμοσπονδιοποίησιν» τῆς Κύπρου— παρατηρεῖ σχετικῶς τὰ ἐξῆς εἰς τὰς «Συνταγματικὰς Προτάσεις» του (§ 28): «Δύναται, ἄραγε νὰ ὀργανωθῇ ἡ Κύπρος εἰς ὁμοσπονδίαν; Φρονῶ, ὅχι. Διότι δὲν ὑπάρχει ἐξ ἀντικειμένου ἐδαφικὸς διαχωρισμὸς μεταξὺ τῶν δύο κοινοτήτων καὶ, ἐκτός τῶν ἄλλων ἀντιρρήσεων, ὁμοσπονδία κοινοτήτων, ἡ ὁποία δὲν συνεπάγεται ἐπίσης ὁμοσπονδίαν ἐδαφῶν, μοῦ φαίνεται πολὺ δυσχερὴς συνταγματικὴ μορφή. Ἐὰν ὑποστηρικθῇ ὅτι τὸ προτεινόμενον δὲν εἶναι εἰς τὴν πραγματικότητά τίποτε ἄλλο, παρὰ ἓνα σύστημα «λειτουργικῆς» ἀντιπροσωπεύσεως καὶ ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἡ «λειτουργία» εἶναι ἡ κοινοτικὴ ζωὴ καὶ ὀργάνωσις, εὐρίσκομαι ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ φαντασθῶ πῶς θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ ἀποτελεσματικὴ διακυβέρνησις εἰς τὴν Κύπρον, στηριζομένη ἐπὶ ἐνὸς συστήματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ πολιτικὴ ἐξουσία θὰ παραμένῃ μονίμως διηρημένη, κατ' ἴσην συμμετοχὴν, μεταξύ δύο ἀντιτιθεμένων κοινοτήτων».

Ο ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΣ

ΜΟΝΗ ΟΡΘΗ, δικαία καὶ πραγματοποιήσιμος λύσις τοῦ κυπριακοῦ προβλήματος (σύμφωνος καὶ πρὸς τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ πρὸς τὴν ἀκολουθηθεῖσαν διὰ δεκάδας παρνομίῶν ἢ ἀναλόγων ἐθνικῶν προβλημάτων) εἶναι ἡ ἀναγνώρισις εἰς τὸν κυπριακὸν λαὸν τοῦ δικαίωματος τῆς αὐτοδιαθέσεως — τοῦ δικαίωματος, δηλαδή, ὅπως ἀποφασίσῃ ἂν θέλῃ νὰ συγκροτήσῃ ἀνεξάρτητον κράτος ἢ ἂν ἐπιθυμῇ νὰ ἐνωθῇ μετὰ ἄλλο κράτος. Δεδομένου ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλος κανὼν λήψεως ἐγκύρων ἀποφάσεων ἀπὸ τὸν κανόνα τῆς πλειοψηφίας, εἴτε ἡ μία, εἴτε ἡ ἄλλη λύσις προκριθῇ, εἶναι αὐτονόητον ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς τουρκικῆς μειονότητος τῆς Κύπρου πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ἀρχῶν τῆς δημοκρατίας καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, δηλαδή, καθ' ὃν τρόπον ἀντιμετωπίσθησαν καὶ πλεῖστα ἄλλα ἀνάλογοι προβλήματα.

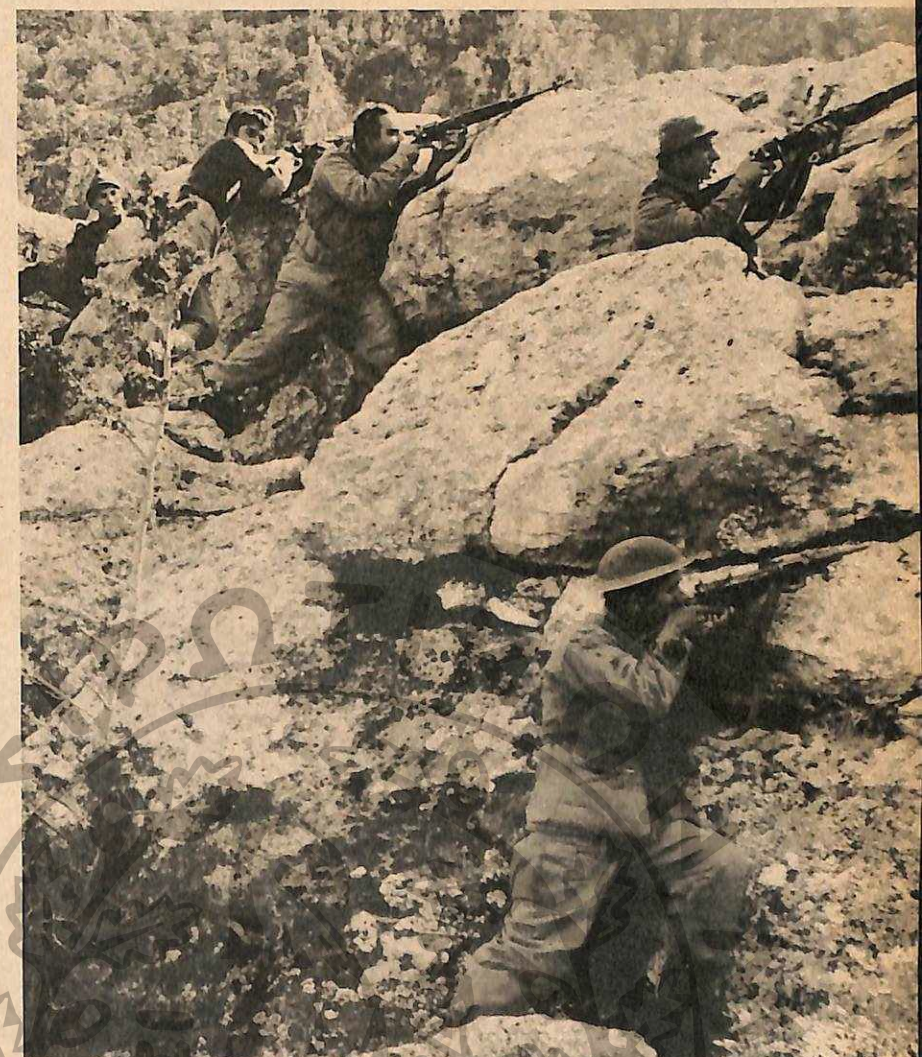
Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΣΕ ΑΠΟΣΤΑΣΗ 45 ΜΙΛΙΩΝ ἀπὸ τὰ ὁμοσπονδιακὰ παράλια θάσσεται ἡ μεγαλόνησος — παρατηροῦν μετὰ προσοχὴν κακεντρέχεια Ἀμερικανοὶ δημοσιογραφικοὶ σχολιασταί, πού ἀποκαλύπτει ὑποστηρίζουν τὴν ἐξωφρενικὴν τουρκικὴν ἀπόφασιν —, ἐνῶ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα τὴν χωρίζουν 520 μίλια. Δὲν σχολιάζουν ὁμῶς καθόλου τὸ γεγονός ὅτι γιὰ τὴν εἰρήνευση τῆς Κύπρου ἡ Ἑλλάς διέθεσε στὸν Γενικὸ Γραμματεῖα τοῦ Ο.Η.Ε. κ. Οὐ Θάντ 500.000 δολάρια, ἐνῶ ἡ Τουρκία μόνον 100.000, πού θὰ χρησιμοποιηθοῦν — μαζί μετὰ 2.000.000 δολάρια τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ 1.000.000 τῆς Μεγάλης Βρετανίας — γιὰ τὴν συντήρησιν τῶν Κυανοκράνων. Τὸ ἔργο πού θὰ ἀντιμετωπίσουν τώρα οἱ δυνάμεις τῆς εἰρήνης εἶναι θαύματο, γιὰ τὴν παρέμβασή τους πρέπει νὰ ἀπλωθῇ σὲ ὅλη τὴν νῆσον, μετὰ κέντρα ἐνεργείας τὰ σημειούμενα στὸν ἀνωτέρω χάρτη, κυρίως κέντρα τῆς ἀφού ἡ διαχωριστικὴ γραμμὴ πού ὑπαινίσσονται οἱ καταθελεῖται εἶναι τελείως φανταστικὴ — οὐδαμῶς τὸ τουρκικὸ στοιχεῖο ὑπερτερεῖ, τὸ δὲ στὸν νότο δὲ καὶ στὸν βορρᾶ, οἱ Ἕλληνες ἀποτελοῦν συντριπτικὴ πλειοψηφία.

ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ἔχουν νὰ ἀντιμετωπίσουν σοβαρώτερα καθήκοντα. Οἱ γυναῖκες τοὺς ἀντικαθιστοῦν πρόθυμα στὰ καθημερινὰ τοὺς ἔργα, ὅπου εἶναι δυνατόν. Μία τροχονόμος, στὸ κέντρο τῆς Λευκωσίας, ρυθμίζει τὴν κίνησιν.

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΣΚΗΝΕΣ ΜΑΧΗΣ ΤΗΣ ΠΑΦΟΥ ΚΥΠΡΙΑΣ ΜΕ ΕΞΑΡΤΥΣΗ ΕΞΑΣΚΟΥΝΤΑΙ ΕΝΤΑΤΙΚΑ ΣΤΗΝ ΣΚΟΠΟΒΟΛΗ

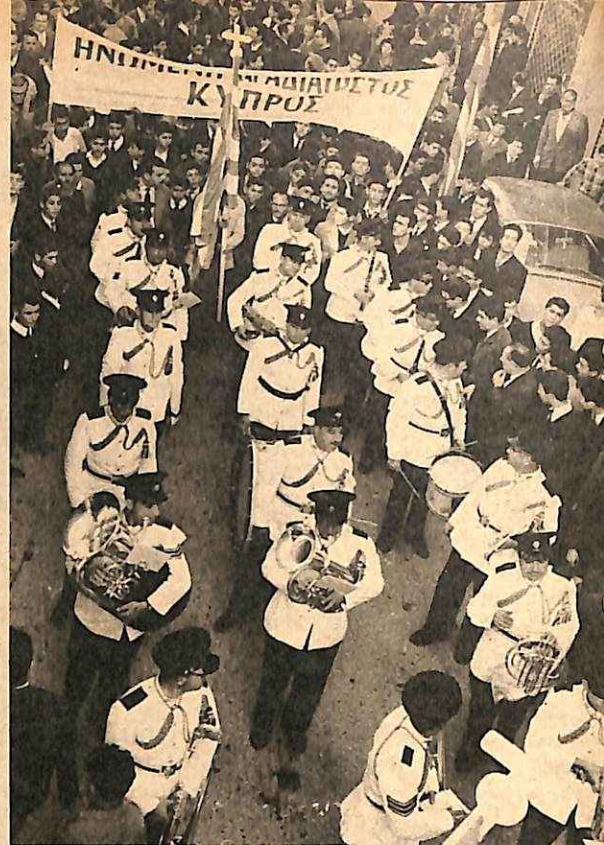

↑ ΜΕ ΤΑ ΑΥΤΟΜΑΤΑ στὰ χέρια, Ἕλληνοκύπριοι ἐθελονταί, πού ἐσπευσαν νὰ ἐνισχύσουν τὴς δυνάμεις τῆς τάξεως, φρουρῶν τὰ ὅρια τῶν δύο τοιμῶν τῆς Λευκωσίας. Οἱ προκλήσεις τῆς τουρκικῆς μειονότητος συνεχίζονται μετὰ ἀλλεπάλληλες ὑποτροπές, πού ἀποσκοποῦν νὰ δικαιολογήσουν τὴν παράφρονα ἀπόφαση τουρκικῶν δυνάμεων ἀπὸ τὴν Ἀσία.

Συίτσα από την Λευκωσία που μάχεται

ΕΡΗΜΟ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ - ΜΟΝΟ ΜΕΡΙΚΑ ΠΑΙΔΙΑ ΞΕΜΥΤΙΖΟΥΝ

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΜΕ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΤΗΝ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ

ΛΕΤΚΩΣΙΑ, Μάρτιος.

ΩΡΑ 9η ΒΡΑΔΙΝΗ. ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΑΛΕΙΟ, με λιγοστά ασθενικά φώτα στην αΐθουσα αφίξεων. Ο «Κωμήτης», μοναδικός επισκέπτης μέσα στη νύχτα, προσγειώνεται. Λιγοστοί και έπιφυλακτικοί οι επιβάτες, περισσότεροι οι αστυνομικοί που κοιτάζουν καχύποπτα τους άφικνους. Έξοδοι δύο. Η μία είναι για τους εντοπίους και η άλλη για τους ξένους. Έλεγχος διαβατηρίων και απόσεων. Ένας υπάλληλος -σωστή κέρση μάσκα- σου προσδιορίζει πάνω στο διαβατήριο το πόσες ημέρες έχεις δικαίωμα παραμονής.

ΣΕ ΣΤΙΓΜΕΣ ΕΞΑΛΛΟΤ ΓΕΝΝΑΙΟΔΩΡΙΑΣ, το δικαίωμα αυτό δεν υπερβαίνει τις 15 ημέρες. Αυτόκινητο της εταιρίας για να σε μεταφέρει στο κέντρο δεν υπάρχει. Άνευθυνα χείλη σε πληροφορούν ότι ο Ξένιος Ζεύς κοιμάται νωρίς γιατί φοβάται τον Μωάμεθ... Οι «εύθουνοι» σε συμβουλεύουν να πάρης ταξί.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΟΥ ΟΔΗΓΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΟΛΗ είναι έρημος. Στά περιχωρά παρατηρείται μία κίνηση... ενόπλων «Αγγλων στρατιωτών». Έρημο και το κέντρο. Οι φωτεινοί σηματοδότες στις διασταυρώσεις επιμένουν να ρυθμίζουν την κυκλοφορία χωρίς να απορούν: Στη γωνία υπάρχουν τσιουβάκια με άμμο. Κάποιος «αδιόρθωτος Ξενοχτή» γυρίζει σπίτι του. Η πρόθεσή του να γυρίσει στο σπίτι του θα πραγματοποιηθεί αν δεν τον απαγάγουν... Στο ξενοδοχείο μου αποδίδουν τιμές ήμερών: Είμαι ό μ ο ν ο ς ένοικος.

Η ΚΙΝΗΣΗ ΣΤΗΝ ΛΕΤΚΩΣΙΑ ΑΡΧΙΖΕΙ ΠΟΛΥ ΠΡΩΪ. Γύρω στις 7.30 έως 8 π.μ., όλα τα μαγαζιά έχουν ανοίξει. Από τις 4 το απόγευμα κλείνουν προοδευτικά. Πρώτα κλείνουν όσα είναι κοντά στον τουριστικό τομέα, τα άλλα αργότερα. Μερικοί ρυθμίζονται παραμένουν ανοικτοί ως τις 5 μ.μ. Άλλα είναι ελάχιστα, χαρακτηρισμένοι ως «επιπόλαια». Εμπορικό κέντρο είναι η οδός Λήδρας. Τη μισή σχεδόν την κατέχουν οι Τούρκοι. Εκεί υπάρχει άλλο ωράριο εργασίας. Τα ελληνικά μαγαζιά, π.χ., του τουριστικού τμήματος, ανοίγουν τη νύχτα. Το πρωί οι ιδιοκτήτες τους τα βρίσκουν όχι μόνον ανοικτά, αλλά και άδεια. Πρώτα διαμαρτύρονται από τις εφημερίδες οι καταστηματάρχες για τα έμπορεύματα που χάθηκαν. Τότε διαμαρτύρονται οι εφημερίδες για τους χαμένους... καταστηματάρχες. Και η ζωή κυλά... Άργος ρυθμός χωρίς νοχλία, υπερένταση χωρίς νευρικότητα. Αγοραστική κίνηση περιορισμένη. Δουλειές ελάχιστες. Ο κόσμος, χωρίς να αγωνιά για το αύριο, είναι συγκρατημένος στις συναλλαγές του. Ένα εκατό πλανάται σε όλη την πόλη και την κορτά διαρκώς ηλεκτρισμένη. Δεν υπάρχει φοβία, αλλά ούτε και ένθουσιασμός. Τ.

πάρχει έκδηλο κάτι βαθύτερο: Ένας εθνικός παλμός και μία πίστη για την δικαίωση των προσδοκιών τους.

ΟΛΟΙ ΣΤΖΗΤΟΤΝ. ΠΑΝΤΟΤ ΣΤΖΗΤΟΤΝ. Κύρια θέματα ή διχοτόμηση και οι απαγωγές. Και δεν υπάρχει μέρα χωρίς απαγωγές. Πότε με το φως της ημέρας, πότε την νύχτα, κάποιος θα χαθεί. Το σύστημα είναι απλούστατο. Βαδίζεις στο δρόμο. Ένα αυτόκινητο σταματά δίπλα σου. Άναρροφάσαι! Από κείνη την στιγμή είσαι ένας «έμμερος». Πολλές «έμμεροι» 'Οδύσσειες' συγγράφονται καθημερινώς, με συνεχείς κρουαζιέρες 'Ελλήνων στον φιλόξενο τουρκικό τομέα. Παρ' όλα αυτά, οι Τούρκοι έρχονται αρκετές φορές στον ελληνικό τομέα σαν φίλσοχοι άστοι. Δεν κρατούν όπλα, αλλά δίχτυα και ψαλίζουν από ελληνικά μαγαζιά. Οι πάντοτε ελάντοροι 'Ελληνες τους περιποιούνται και ούτε καν τους κλέβουν στο ζύγι... Η ζωή συνεχώς άκριβη. Μικροαπατεώνες της περιστάσεως βρίσκουν την ευκαιρία που τα δικαστήρια δεν λειτουργούν, για ν' ασκήσουν την τέχνη τους. Συνήθως στις συναλλαγές. Μικρά «κανόνια» που καλύπτονται από τους πυροβολισμούς...

Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΚΤΙΡΟΤ ΕΙΝΑΙ Η 7.30 π.μ. ΤΟΤΕ ο ραδιοφωνικός σταθμός Λευκωσίας μεταδίδει το βραδινό δελτίο ειδήσεων. Όλοι και όλες, ανεξαρτήτως ηλικίας, συγκεντρώνονται γύρω από τα ραδιόφωνα και με θαυμαστική ευλάβεια παρακολουθούν τα νέα, χωρίς άναπνοη. Ο έκφωνητής, «φωνητικός σωσίας» του έκφωνητού Άθηνων, είναι ο άρχων της στιγμής.

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΙΣ ΦΤΣΙΚΑ ΔΕΝ ΘΠΑΡΧΟΥΝ. Η τηλεόραση προσφέρει τις βραδινές ώρες την απαραίτητη ψυχαγωγία, αλλά ελάχιστα την επιζητούν. Στους κινηματογράφους, άραιοι θεαταί, τις μεσημερινές κυρίως ώρες, και το μοναδικό θέατρο του «Οργανισμού Θεατρικής Αναπτύξεως Κύπρου» διδίδε τις έβδομάδες παραστάσεις και καθημερινώς μάχη επιδιώσεως. Για όσους επιζητούν την «μεγάλη ζωή», τα καμπαρέ προσφέρουν την νύχτα σε βίτη. Απαραίτητο εξάρτημα ανδρικής μόδας για τις νυκτερινές διασκεδάσεις, το περιστροφικό. Το ένα από τα καμπαρέ λειτουργεί με διεθνείς ατμοσφαιρικές προελεύσεως. Άριστα οργανωμένο, διαθέτει στην γωνία ποσότητα σάκων με άμμο υπό μορφήν μικρού όγκου για ώρα ανάγκης. Τα εστιατόρια, παλαιά σπίτια ως επί το πλείστον, προσφέρουν στους θαμώνες ένα καλό ανατολίτικης και ελληνικής κουζίνας. Φαγητά βαριά, μαγειρεμένα με άφθονη λάδι, φάρος τιμής στον ήρωα που τα τρώγει. Τα τραπέζια γαρνιρισμένα με φρέσκα κρεμμυδάκια. Είναι πολύ σνάπ, μελετώντας τον κατάλογο, να τραγανίξες σαν κριτσίνι το κρεμμυδάκι σου. Στά ξενοδοχεία, η

άλλη όψη. Κουζίνα ευρωπαϊκή, μερίδες μικρές, τιμές τσουχτερές.

ΑΝΑΡΠΑΣΤΕΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΘΗΝΑ-ΙΚΕΣ εφημερίδες. Κυκλοφορούν το πρωί, γύρω στις 10, και είναι της προηγούμενης ημέρας. Μέσα σε λίγη ώρα, είναι δύσκολο να βρής εφημερίδα σε περίπτερο.

ΗΣΥΧΗ ΜΕΡΑ ΣΤΗΝ ΛΕΤΚΩΣΙΑ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ. Κάποιο επεισόδιο θα συμβεί, πυροβολισμοί θ' ακουστούν, απαγωγές θα σημειωθούν ή συλλαλητήριο θα συγκροτηθεί εκ των ενόντων. Σ' αυτές τις περιπτώσεις ήγεται η φιλαρμονική, που παιανίζει έμβατήρια. Λευκές, φρεσκοσιδερωμένες στολές. Άπαστράττοντα μουσικά όργανα. Τόπος συγκεντρώσεως, ή πλατεία Μεταξά. Τα σχολεία κλείνουν. Τα καταστήματα κλείνουν. Ο κόσμος ξεχίνεται στους δρόμους. Άντοσχέδια πλακάτ κατασκευάζονται, πολλές φορές έπιτοπίως. Μία μεγάλη ελληνική σημαία έπικεφαλής. Και η διαδήλωση αρχίζει. Επί τρεις ώρες περίπου, η ατμόσφαιρα δονείται. Άμέτοχοι και ψυχροί παρατηρηταί δεν υπάρχουν. Όλος ο κόσμος, κατά κάποιον τρόπο, συμμετέχει.

ΤΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΘΑ ΣΗΜΕΙΩΘΟΥΝ ΠΟΛΥ αργότερα, όταν οι συγκεντρωθέντες θα έχουν διαλυθεί. Σε κάποιο σημείο οι Τούρκοι θα επιτεθούν. Στόχος τους ή σπίτι ή κατάστημα. Τα δεύτερα σαφώς προτιμώνται γιατί προσφέρουν πολλά πλεονεκτήματα. Οι Έλληνοκύπριοι άμέσως θα άμυνθούν, οι Άγγλοι θα επέμβουν, ή τάξη θα αποκατασταθεί. Εκείνο που δεν θα αποκατασταθεί είναι ότι συναπεκόμισαν οι Τούρκοι. Το επεισόδιο θα γίνει είδηση, θα γίνει σχολίο, θα γίνει διαμαρτυρία... Έτσι χθές, έτσι σήμερα. Και καταντά το αύριο με αύριο να μη μοιάζει...

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΙΔΥΛΛΙΑΚΗ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ στον τουριστικό τομέα. Οι Τούρκοι στην δλότητά τους σχεδόν καταφέρνουν έναντι των δλίγων αδιαιτάτων, που τους παρέρσαν στην περίπτεία αυτή. Άλλα δεν μπορούν να αντιδράσουν. Φοβούνται. Φοβούνται πολύ. Τους δικούς τους τρομοκράτες φοβούνται. Και υπάρχουν παραδείγματα Τούρκων που ρώτησαν «Quo Vadis?». Τώρα είναι νεκροί! Οι ζωντανοί ύποφέρον. Έλλειψη στέγης, έλλειψη θεομάνσεως, έλλειψη τροφής. Η μέριμνα φροντίζει για τις ανάγκες. «Ένας λουστός!». «Ένα ελληνικό μαγαζί...».

ΣΤΟΤΕ ΕΡΗΜΟΤΕ ΔΡΟΜΟΤΕ ΤΗΣ ΛΕΤΚΩΣΙΑΣ, ή Κύπρος βαδίζει έμπρός. Άργά, μεθοδικά, με ψυχραιμία και πίστη, θεμελιώνεται ή έλευθερία. Πίσω από τα κλειστά παράθυρα δεν υπάρχουν κοιμημένοι άστοι. Υπάρχουν πανέτοιμοι άγωνισταί!.

N. AMMANITHS

ΕΑΡΙΝΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΟΥ dralon®

ΦΙΝΑ.....ΕΛΑΦΡΑ.....ΑΠΑΛΑ
ΣΕ ΠΟΛΛΑ ΧΡΩΜΑΤΑ
ΣΕ ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΧΕΔΙΑ
DRALON ΠΛΕΚΤΑ
ΔΕΝ ΣΗΚΩΝΟΥΝ ΧΝΟΥΔΙ
ΔΕΝ ΞΕΧΕΙΛΩΝΟΥΝ
ΠΛΕΝΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΑ
ΣΤΕΓΝΩΝΟΥΝ ΓΡΗΓΟΡΑ
ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ ΣΙΔΕΡΩΜΑ

ΠΛΕΚΤΑ ΚΟΜΨΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

Στά καλύτερα καταστήματα 'Αθηνών - Θεσσαλονίκης - Πατρών

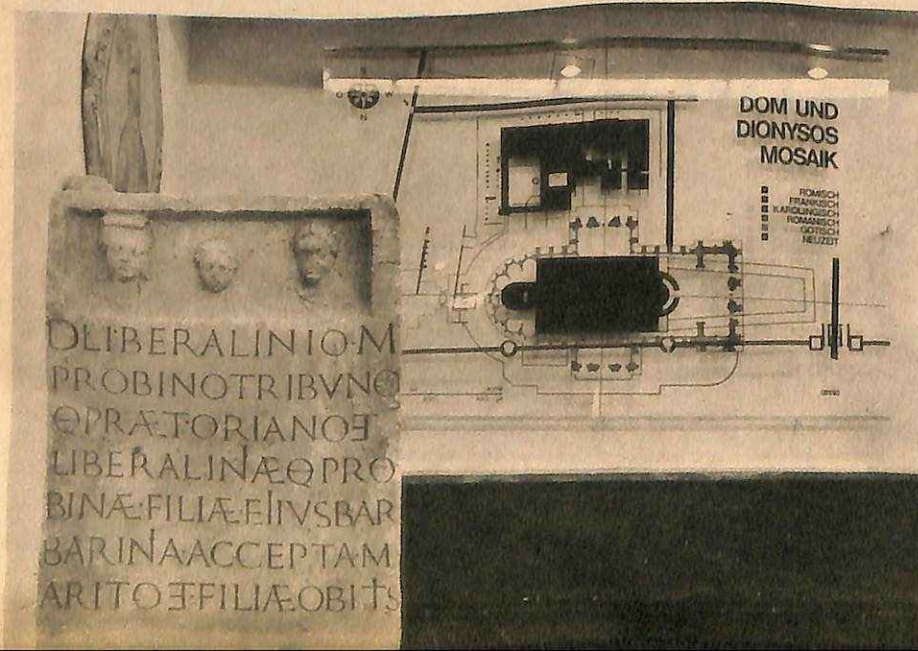
® ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΘΕΝ

Νήματα DRALON εξαιρετικής ποιότητας κατασκευάζει ή ΕΡΙΟΜΑΡ Α.Ε., Ντέκα 5, 'Αθήνα

Είδικοί του 'Ινστιτούτου ντέλ Ρεσταούρο, της Ρώμης, κατώρθωσαν να διασώσουν το μοναδικό μωσαϊκό της Κολωνίας. Το μωσαϊκό αυτό του Διονύσου, που ανεκαλύφθη κατά την διάρκεια του τελευταίου πολέμου, είναι ένα από τα μεγαλύτερα του κόσμου και πρέπει να κατασκευάστηκε στα 200 μ.Χ., στο δάπεδο της επαύλεως κάποιου πλούσιου Ρωμαίου. Πιστεύεται ότι στόλιζε συγκεκριμένα το δάπεδο στο δωμάτιο ενός υπηρέτου και αποτελεί σήμερα, το μοναδικό λείψανο του σπιτιού ενός εμπόρου, το οποίο κτίστηκε σύμφωνα με το μεσογειακό στυλ. Οι 1.500.000 ψηφίδες που το αποτελούν κατασκευάστηκαν στην Κολωνία που, εκείνη την εποχή, φημιζόταν ήδη για τους περίφημους υαλουργούς της.

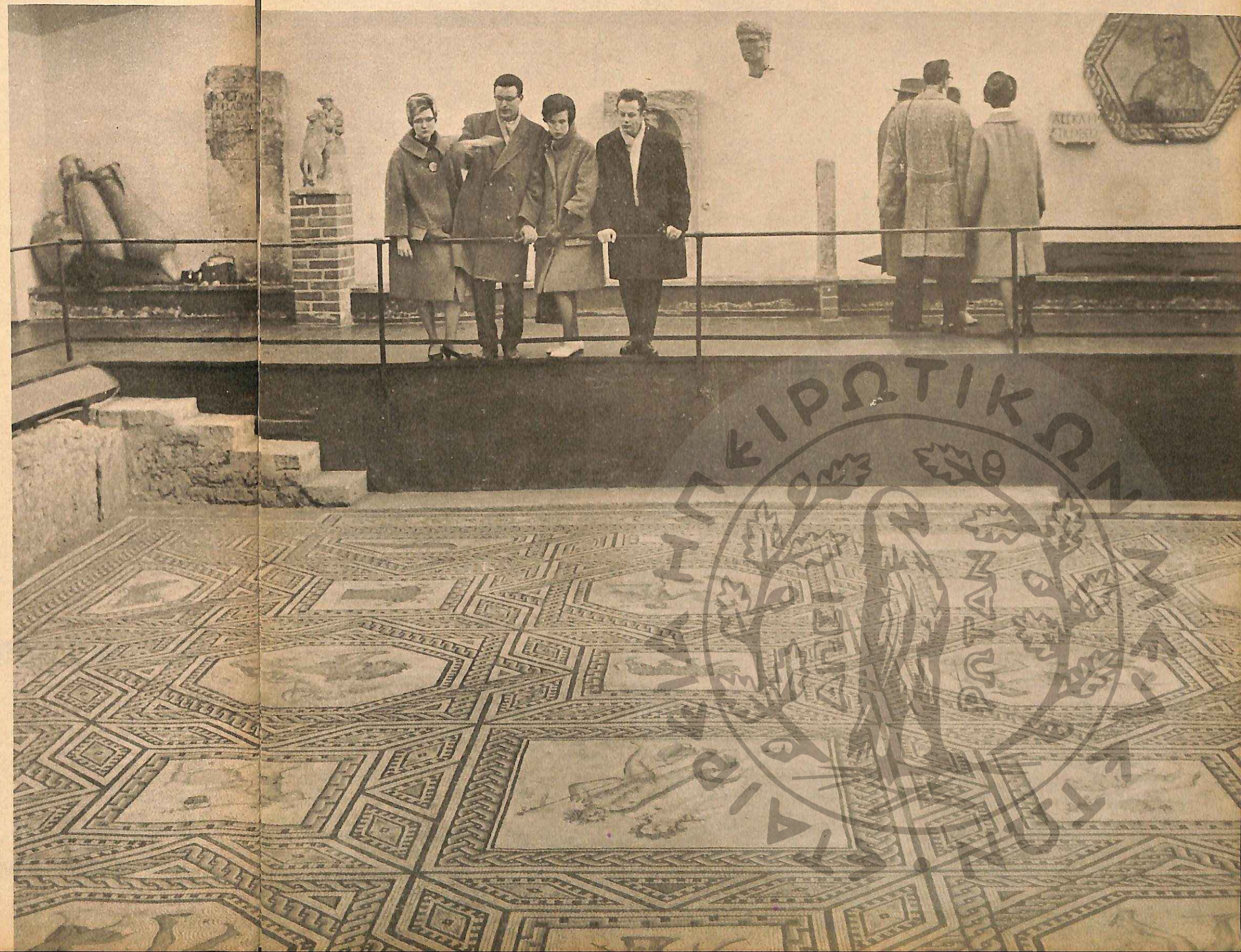
Μαζί με το μωσαϊκό του Διονύσου ανευρέθησαν και διάφορα άλλα αρχαία αντικείμενα και έργα τέχνης. 'Ανάμεσα σ' αυτά και ένα ωραίο δείγμα ρωμαϊκής γλυπτικής, καλά διατηρημένο.

ΕΠΕΙΤΑ από 18 αιώνες κάτω από την γη, το μωσαϊκό του Διονύσου, θαυμάσια διατηρημένο και με λαμπρούς χρωματισμούς, προσφέρεται πάλι στον θαυμασμό των φιλοτέχνων.

ΣΤΟΝ χάρτη σημειώνεται η θέση του μωσαϊκού, σχετικά με τον καθεδρικό ναό της Κολωνίας. Διάφορα αντικείμενα, που δρέθηκαν πάνω στο μωσαϊκό, κάνουν τους αρχαιολόγους να υποθέτουν ότι ο χώρος ήταν δωμάτιο ενός υπηρέτη.

ΕΠΙ 1800 ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΗ ΓΗ

Ενώ κατασκευάζονταν, κοντά στην περίφημη μητρόπολη της Κολωνίας, ένα αντιαεροπορικό καταφύγιο, το 'καλοκαίρι του 1941, η σκαπάνη των εργατών έφερε στο φως ένα από τα μεγαλύτερα μωσαϊκά που ανεκαλύφθηκαν ποτέ. 'Εκείνο το καλοκαίρι το μωσαϊκό εξετέθη στο κοινό, αλλά αργότερα, όταν συμπληρώθηκε η κατασκευή του καταφυγίου, θάφτηκε κάτω από μεγάλους δγκους μπετόν άρμε και χωμάτων. Ξαναείδε το φως στα 1946, όταν καθαρίστηκαν τα συντρίμια της εκκλησίας.

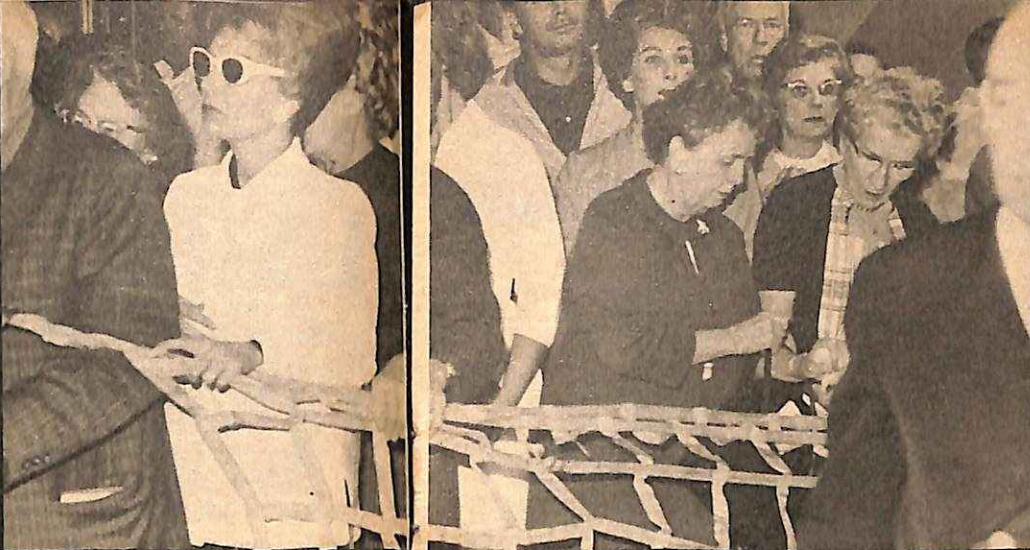
Γρήγορα διαπιστώθηκε ότι τα λαμπρά χρώματά του ξεθώριαζαν. 'Εκλήθησαν ειδήμονες, που επρότειναν διάφορα μέσα συντήρησης, ανάμεσα

στα όποια και την πλύση με αλκοόλ. 'Απέτυχαν όλα και, στα 1958, οι δημοτικοί σύμβουλοι αποφάσισαν να απομακρύνουν κάτω από το μωσαϊκό την γη, από όπου προέρχονταν οι καταστρεπτικοί μικροοργανισμοί.

Είδικοί από το 'Ινστιτούτο ντέλ Ρεσταούρο της Ρώμης έφθασαν στην Κολωνία και ανέλαβαν το έργο. Ξεκόλλησαν ολόκληρο το μωσαϊκό, το απέμακρυναν, ανέσκαψαν την γη, πέταξαν τα υγρά χώματα και επανεγκατέστησαν το μωσαϊκό στη θέση του, πάνω σε μια βάση από μπετόν, που στηρίζεται σε έξι κολώνες. Το μωσαϊκό αερίζεται τώρα από όλες τις πλευρές και η ύγρασία δεν βλάπτει πια την εξαιρετική ομορφιά του.

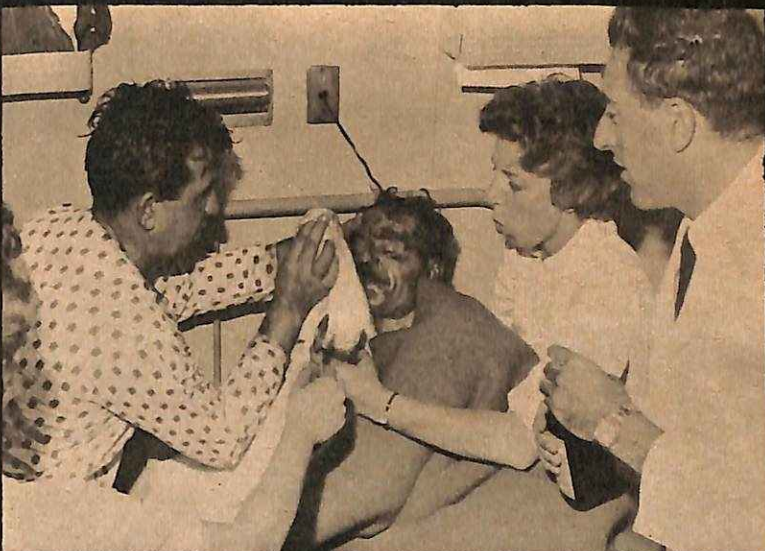
Πώς χάθηκε μέσα στον Ειρηνικό
το ελληνικό φορτηγό «Άγ. Ειρήνη»

ΔΕΝ ΕΦΘΑΣΕ

ΜΕΖΕΜΕΝΟΙ στο κα-
τάστρωμα του «Πρέζιν-
τεντ Ουίλσον», οι επι-
βάται - τουρίστες πα-
ρακολουθούν με αγωνία
τις προσπάθειες δια-
σώσεως των ναυαγών.

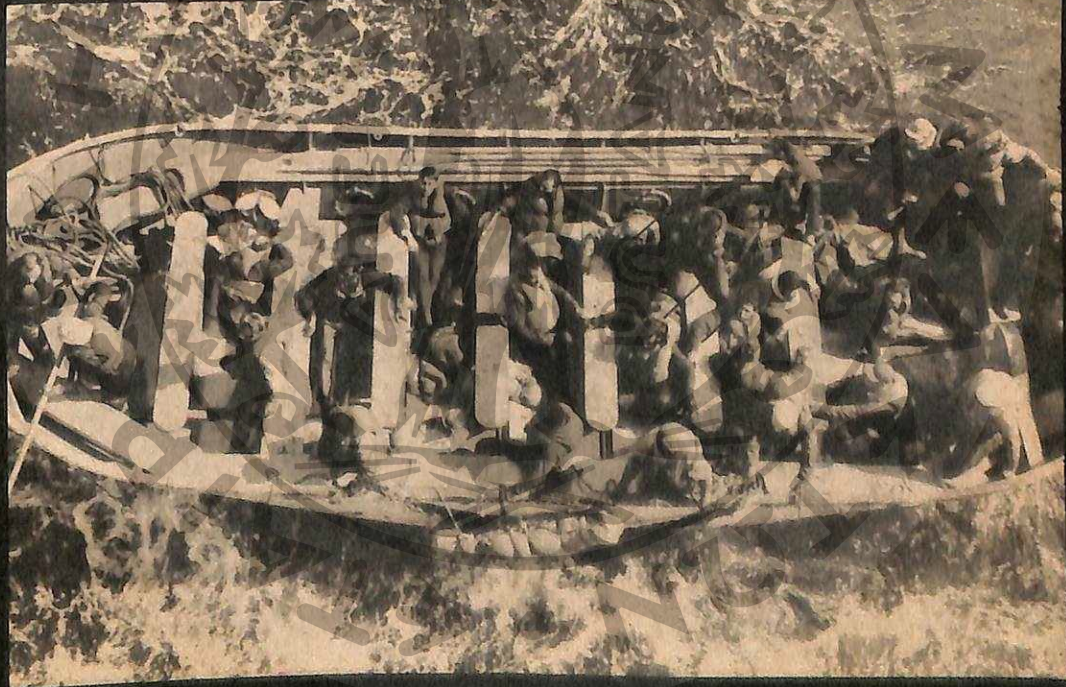
ΣΤΟ νοσοκομείο του
υπερωκεανίου. Γιατροί
και νοσοκόμοι προσφέ-
ρουν τις πρώτες βοή-
θειες στους ναυαγούς
που περιτυλίχθηκαν.

ΒΟΥΤΗΓΜΕΝΟΣ στα λάδια και φορώντας ακό-
μη το σωσίδιο, ο πλοίαρχος του «Άγ. Ειρήνη»
όδηγείται στο νοσοκομείο από τον αρχικαμαρότο

Όταν οι ασύρματοι μετέδωσαν το SOS
που έστειλε το «Άγία Ειρήνη Ι», οι καρδιές
των είκοσιέξι οικογενειών στην Ελλάδα σφί-
χτηκαν από αγωνία. Ο χρόνος σταμάτησε
γι' αυτούς, όλα έγιναν μιά ατέλειωτη άνα-
μονή. Έτσι γίνεται πάντοτε. Είναι η μοίρα
των ανθρώπων, που έχουν δικούς τους στις
θάλασσες, να λαχταράνε με τον φόβο μήπως
κάποια μέρα ο αέρας τους φέρει το φοβερό
μήνυμα. Και το μήνυμα ήρθε από τον Ειρη-
νικό, την 1η Φεβρουαρίου. Οι ναυτικοί πα-
λεύουν με τα κύματα και οι οικογένειές τους
καταποντίζονται στο χάος της απελπισίας.
Η πόλη του ανθρώπου με την άγρια φύση
— ή ίδια η ατέλειωτη μάχη της ζωής με το
θάνατο — γίνεται τιτανική στην απέραντη
έρημια του ωκεανού. Καμμία βοήθεια δεν
μπορούν να προσφέρουν όσοι περιμένουν στη
στεριά. Κρατούν την αναπνοή τους, ώσπου
ν' ακούσουν την επόμενη λέξη. Και οι ώρες
περνούν σαν αιώνες που ζυγίζονται πάνω ά-
πό το χάος: Καταστροφή ή ελπίδα. Όσπου
— στις ευτυχισμένες περιπτώσεις — ή αχτί-
δα του φωτός έρχεται με την μορφή της αν-
θρώπινης αλληλεγγύης, για να τους αποσπά-
ση από τα μανιασμένα, άγρια κύματα...

Η ΣΙΩΣΤΙΚΗ ΛΕΜΒΟΣ του αμερικανικού υπερω-κεανίου πλευρίζει τώρα το «Πρέζιντεντ Ουίλσον»
με τους δεκαοκτώ από τους ναυαγούς. Τους υπόλοιπους άκτω τους διέσωσε το νορβηγικό «Βίκινγκ»

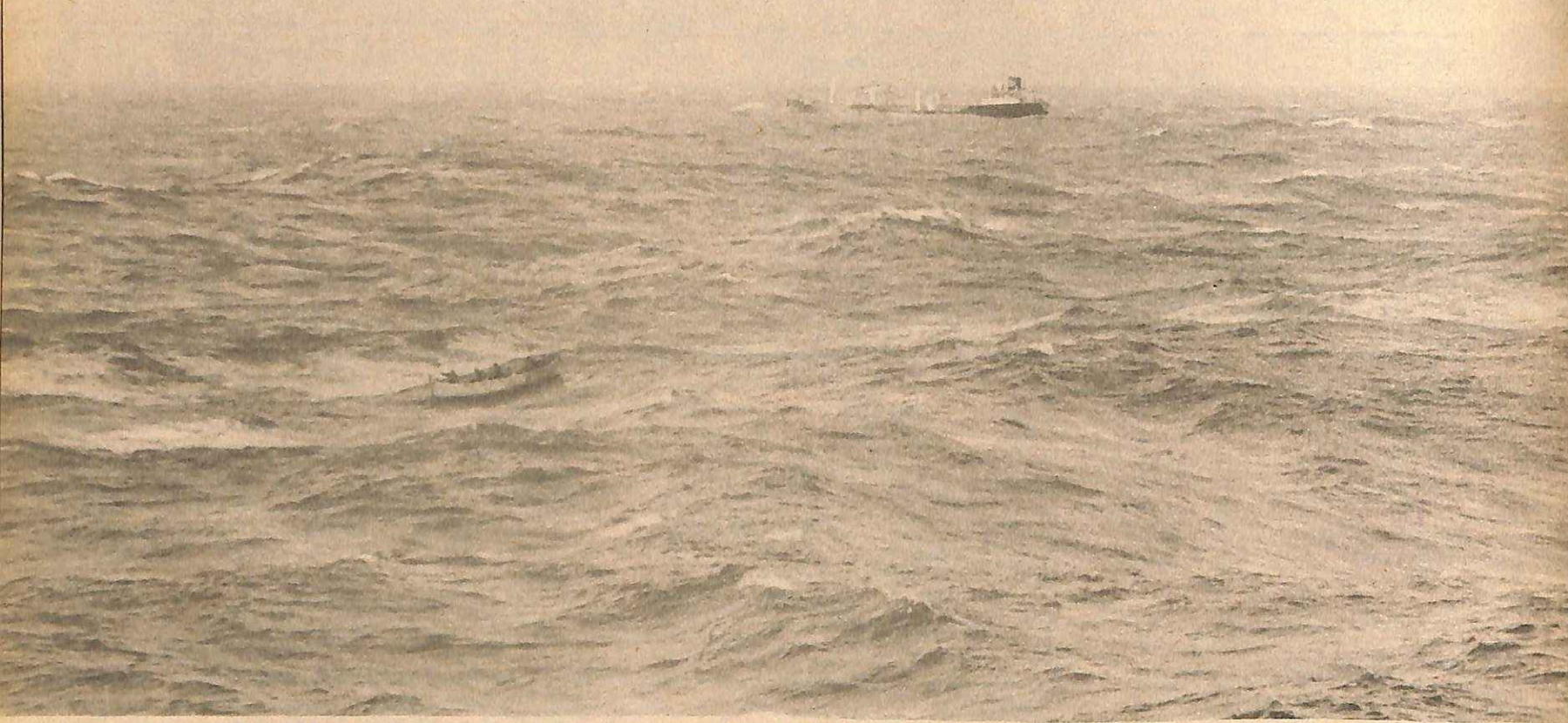

ΣΤΟ ΤΟΚΥΟ

Αποκλειστικό φωτορεπορτάζ ΕΙΚΟΝΩΝ

ΑΓΡΙΑ ΠΑΛΗ ΜΕ ΤΑ

ΚΥΜΑΤΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΧΑΛΑΣΜΟ ΤΟΥ ΧΑΛΑΖΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΟΤΑΡΑΧΗΣ

Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΛΕΜΒΟΣ ΤΟΥ «ΑΓ. ΕΙΡΗΝΗΣ», ΑΦΟΥ ΑΠΕΚΟΨΕ ΣΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΟΤΑΡΑΧΗ ΤΟΥΣ ΚΑΒΟΥΣ, ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΝΑΥΑΓΟΥΣ

Ο ΑΣΥΡΜΑΤΙΣΤΗΣ και αδελφός του πλοιάρχου ήταν από τους τελευταίους που εγκατέλειψαν το σκάφος. Τώρα έφθασε στο αμερικανικό υπερωκεάνιο.

Το «Αγία Ειρήνη» ξεκίνησε από το Πόρτλαντ με προορισμό το Τόκυο, όπου όμως δεν έφτασε ποτέ. Οι εικοσιέξι άνδρες του πληρώματος, όλοι τους παλύπειροι Έλληνες ναυτικοί, ήξεραν τα καιμώματα του Ειρηνικού αυτή την εποχή και ήταν έτοιμοι να τα αντιμετωπίσουν. Το σκάφος τους, ένα γερό λιμπερτ 7.081 τόννων, ναυπηγημένο στα 1942, είχε οργώσει από τον καιρό του πολέμου τις θάλασσες. Τελευταίο φορτίο: Παλιοσιδερίκα.

Το ταξίδι συνεχίστηκε ομαλά ως την δέκατη ημέρα, όποτε παρουσιάστηκε το πρώτο ρήγμα στο άμπάρι Νο 5. Αμέσως άλλαξαν πορεία κ' έπιασαν στην Χονολουλού. Εκεί οι δύτες επισκέφτηκαν το ρήγμα και η «Αγία Ειρήνη», έτοιμη πιά, ξεκίνησε άφοβα για το υπόλοιπο ταξίδι.

Ο Φεβρουάριος, όμως, υποδέχθηκε το σκάφος με θύελλα. Άστραπές, άερας, χαλάζι, κύματα δουνά, ορατότητα μηδέν. Τα εξημεράματα του Σαββάτου, 1η Φεβρουαρίου, 600 μίλια νοτιοανατολικά από το Τόκυο, τα μετεωρολογικά δελτία έδωσαν: «STORM... ταχύτης ανέμου 600 μίλια». Η θύελλα ήταν τρομακτική, μα τις φουρτούνες, όσο δυνατές κι αν είναι, δεν τις λογαριάζουν οι ναυτικοί. Φοβούνται την κακοτυχιά, το άτύχημα.

Το πλοίο, πληγμένο στα πλευρά, δεν άντεξε. Ρήγμα ξανά στο άμπάρι Νο 5, φώναξαν οι ναύτες, και αμέσως άρχισαν να δουλεύουν οι αντλίες. Το άμπάρι αυτό ήταν το άσθενικό και το εύαισθητο σημείο του σκάφους. Φαίνεται πως δεν θα το πρόσεξαν όσο έπρεπε τα συνεργεία στην Χονολουλού, ούτε ο λιμενικός έλεγχος, πριν επιτρέψουν στο πλοίο να ξεκινήσει. Τώρα οι αντλίες δεν πρόφθαναν να ρουφήξουν τα νερά, που ώρμούσαν και απειλούσαν το σκάφος.

Σε λίγο πλημμύρισαν και τα άμπάρια 4 και 3. Νέα ρήγματα! Η θύελλα χτυπούσε το σκάφος, κι αυτό, με ανοίγματα στα πλευρά, αγωνιζόταν να συνεχίσει το ταξίδι του. Κάθε προσπάθεια ήταν πιά καταδικασμένη.

«Το παλιό λιμπερτ έμοιαζε σαν χαρτοσακούλα με φράουλες, που άρχισε να ανοίγει από τους χιμούς», είπαν αργότερα οι ναυτικοί, όταν δρέθηκαν στην στεριά.

Η μοίρα του σκάφους είχε κριθεί: Θα το τραβούσε ο ώκεανός. Ο ασύρματος του πλοίου συνέθεσε με αγωνία το σήμα κινδύνου. S.O.S... S.O.S...

Η επίκληση πέρασε μέσα από την θύελλα, απλώθηκε πάνω από τα μανιασμένα κύματα, διέτρεξε τον Ειρηνικό κ' έφτασε στα λιμάνια. Άκούστηκε ως την Ελλάδα, για να συγκλονίσει τα εικοσιέξι σπίτια. Κι από κείνη την ώρα, στο πλοίο και στις οικογένειες των ναυτικών άρχίζει η αγωνία. S.O.S... εικοσιέξι άνδρες κινδυνεύουν, το πλοίο δουλιάζει ανεπανόρθωτα.

Μα η επίκληση δεν χάθηκε. Πρώτο φάνηκε ένα Ιταλικό, ύστερα το αμερικανικό «Πρέβερος Ουίλσον», σε λίγο δυο νορβηγικά και

τέλος ένα γιαπωνέζικο. Τα πανόραχα έθιμα των θαλασσινών υπαγορεύουν την αυτοθυσία και την συμπράσταση. Τα πλοία στάθηκαν γύρω από το έτοιμοθάνατο σκάφος, μα η φουρτούνα δεν τα άφησε να πλησιάσουν.

Το σχέδιο διασώσεως του πληρώματος καταστρώθηκε. Ο Έλληνας καπετάνιος κι ο Άμερικανός συνάδελφός του Κόξ συνεννοήθηκαν με τον ασύρματο πώς έπρεπε να ενεργήσουν.

Κι αμέσως το νορβηγικό τάνκερ άρχισε ν' αδειάζει μέρος του φορτίου του, για να καλμάρη κάπως η θάλασσα. Τα άλλα πλοία, στις τέσσερις πλευρές και σε όκτινα τριών περίπου μιλίων γύρω από το «Αγία Ειρήνη», ήταν έτοιμα να αναλάβουν τον ρόλο τους.

Η πρώτη βάρκα ρίχτηκε στην θάλασσα. Τέσσερις από το πλήρωμα πρόλαβαν και πήδησαν. Ο κάθος όμως έσπασε από την φουρτούνα. Τα κύματα απομάκρυναν την βάρκα από το πλοίο. Κι ούτε μπορούσε να γυρίσει, για να παραλάβει τους άλλους εικοσιδυο, που έμειναν χωρίς κανένα μέσο διαφυγής.

«Όλοι στην θάλασσα!»

Άλλη λύση δεν υπήρχε. Ο πλοίαρχος έδωσε την διαταγή: «Όλοι στην θάλασσα!».

Εικοσιδυο άνθρωποι άρχισαν να παλεύουν ολαμόναχοι με τα κύματα του Ειρηνικού, σε μία ώρα τρομακτικής θύελλας. Ο Άμερικανός υποπλοίαρχος, με άμεσο κίνδυνο της ζωής του και των δεκατριών ναυτών του, κατόρθωσε να κατεβάσει μια σωστική λέμβο και, μέσα στον χαλασμό του χαλαζιού και της θαλασσοταραχής, προσπάθησε να περιμαζέψει έσους μπορούσε. Στο άλμπουρ του υπερωκεάνιου ήταν σκαρφαλωμένος ένας παρατηρητής, που έπεσήμαινε τους ναυαγούς και με το ραδιοτηλέφωνο καθοδηγούσε την βάρκα του υποπλοιάρχου, όπου έβλεπε ανθρώπινο σώμα. Το μαζούτ όμως που είχε χυθεί μαύρισε την θάλασσα και κανένας δεν μπορούσε να διακρίνει αν

υπήρχε κάποιος μέσα στα κύματα. Με την υπεράνθρωπη και ηρωική αυτή προσπάθειά τους, οι Άμερικανοί μάζεψαν 18 άνδρες.

Παράλληλα, το νορβηγικό «Τζόλυ Τζόν» έκανε άπειανους έλιγμους ανάμεσα από τους ναυαγούς. Είχε κρεμάσει δίχτυα στην δεξιά πλευρά του, κι άπάνω τους ήταν γαντζωμένοι ναύτες, αληθινοί Βίκινγκς, για να μαζέψουν έσους θα εύρισκαν στα κύματα.

Η πόλη τους, η άλληλεγγύη που φθάνει ως την αυτοθυσία, ο βαθμός της εκπαίδευσής και η δύναμη των Νορβηγών προξένησαν σ' όλους κατάπληξη και θαυμασμό. Πισσμένοι στα δίχτυα, ενώ το χαλάζι κ' η θάλασσα τους χτυπούσαν μανιασμένα, στάθηκαν εκεί, άσπου συνέλεξαν και τους υπόλοιπους όκτώ.

«Ένα μεγάλο εύχαριστώ...»

Στην προσπάθεια αυτή, τέσσερις Νορβηγοί αρπάχτηκαν από τα κύματα. Τους απέσπασε από τα δίχτυα η φουρτούνα, μα αυτοί —χωρίς σωστικά— καλύμψαν κ' έφτασαν πάλι ως το πλοίο τους, για να συνεχίσουν την ύπεροχη προσπάθειά τους: Να σώσουν και τον τελευταίο συνάδελφό τους.

Το «Αγία Ειρήνη» χάθηκε όριστικά σε κάποιο σημείο του Ειρηνικού...

Οι ασύρματοι των πλοίων μετέδωσαν ότι και οι εικοσιέξι Έλληνες ναυαγοί ήταν σώοι, πάνω στο αμερικανικό υπερωκεάνιο και στο νορβηγικό φορτηγό.

Είκοσι μέρες αργότερα, ένα κυριακάτικο βράδυ, στο αεροδρόμιο του Έλληνικού, η αγωνία όλων τελείωνε με δάκρυα και φιλία: «Μας έσωσαν με κίνδυνο της ζωής τους οι Άμερικανοί και οι Νορβηγοί συνάδελφοί μας», είπαν όλοι. Και πρόσθεσαν: «Γράψτε πως έχουν την εύγνωμοσύνη μας και τους στέλνουμε ένα μεγάλο "Εύχαριστώ"...».

Α.Μ.

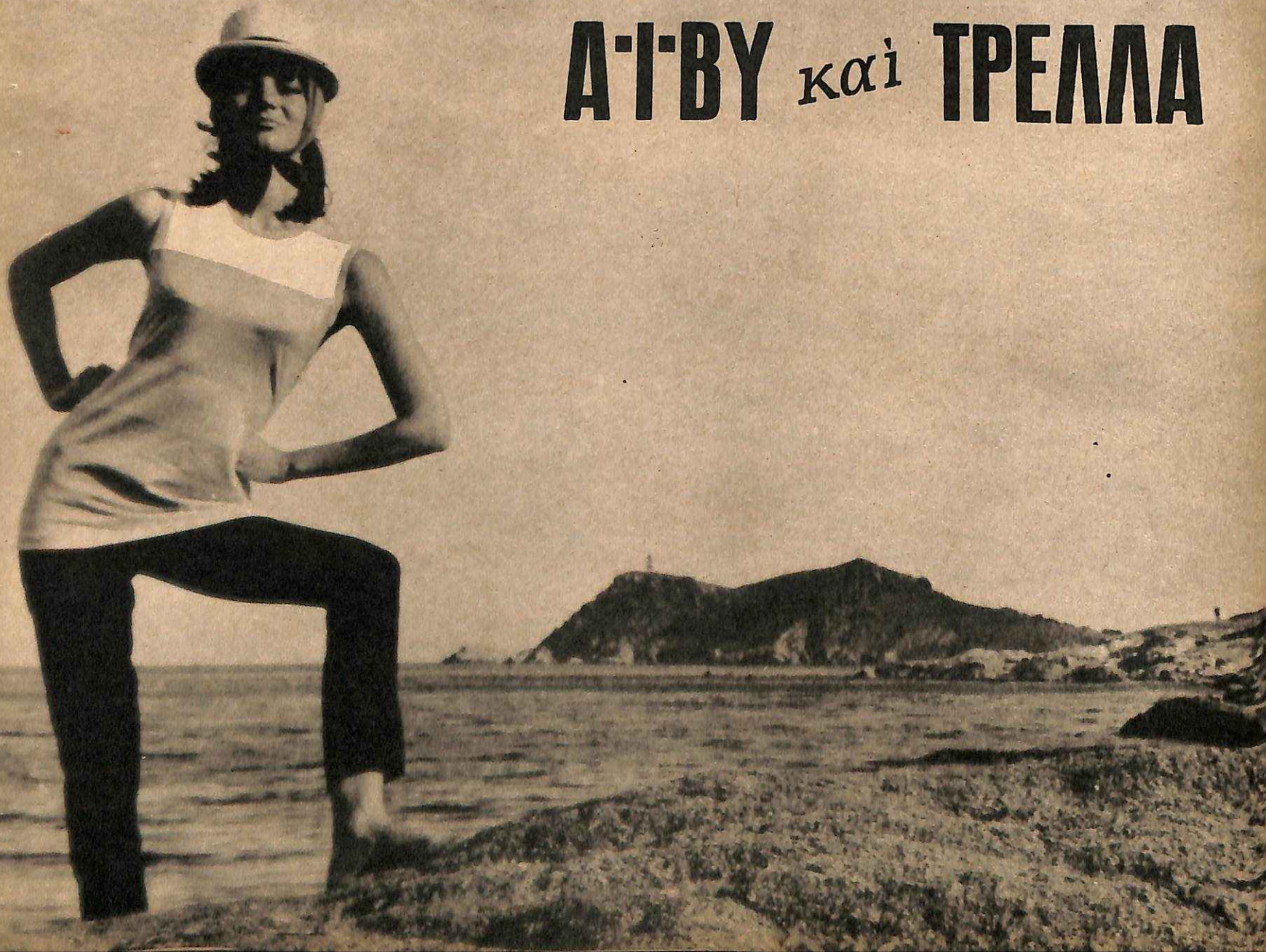
Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΥΠΟΠΛΟΙΑΡΧΟΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΥ ΤΗΝ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΦΟΡΤΗΓΟΥ

→
«Τρέλλα! Τρέλλα! Τρέλλα!».
Έτσι τιτλοφορήθηκε κιόλας
ή καινούργια καλοκαιριάτικη μόδα
που θα κυριαρχήσει έφέτος στο Σαϊν Τροπέζ.
Την σχεδίασε ο Βασόν,
ό υπ' αριθ. 1 «μαίτρ» της Ριδιέρας,
και την παρουσίασε η γνωστή μας
«Αϊδού Νίκολσον»,
ή «πιό εκκεντρική μαννεκέν της ύφης».
Στην προκειμένη περίπτωση (δεξιά) φοράει μια
άπλη ρόμπα έμπριμέ, για μετά το μπάνιο.
Ένω για τόν περίπατο στην άκροθαλασσιά
(κάτω) έπιδεικνύει ένα άρμονικό σύνολο
άπο μαύρο στενό παντελόνι «φιζό»
και μακρυά μαρινιέρα σέ άθλητικό στυλ
μέ όριζόντιες μαύρες ρίγες.
Πρέπει νά σημειωθή ότι ό Βασόν
—που είχε άλλοτε λανσάρει τό μπικίνι—
έφέτος διαπνέεται άπό άκρα σεμνότητα
και ύπερ τό δέον καλύπτει... ↓

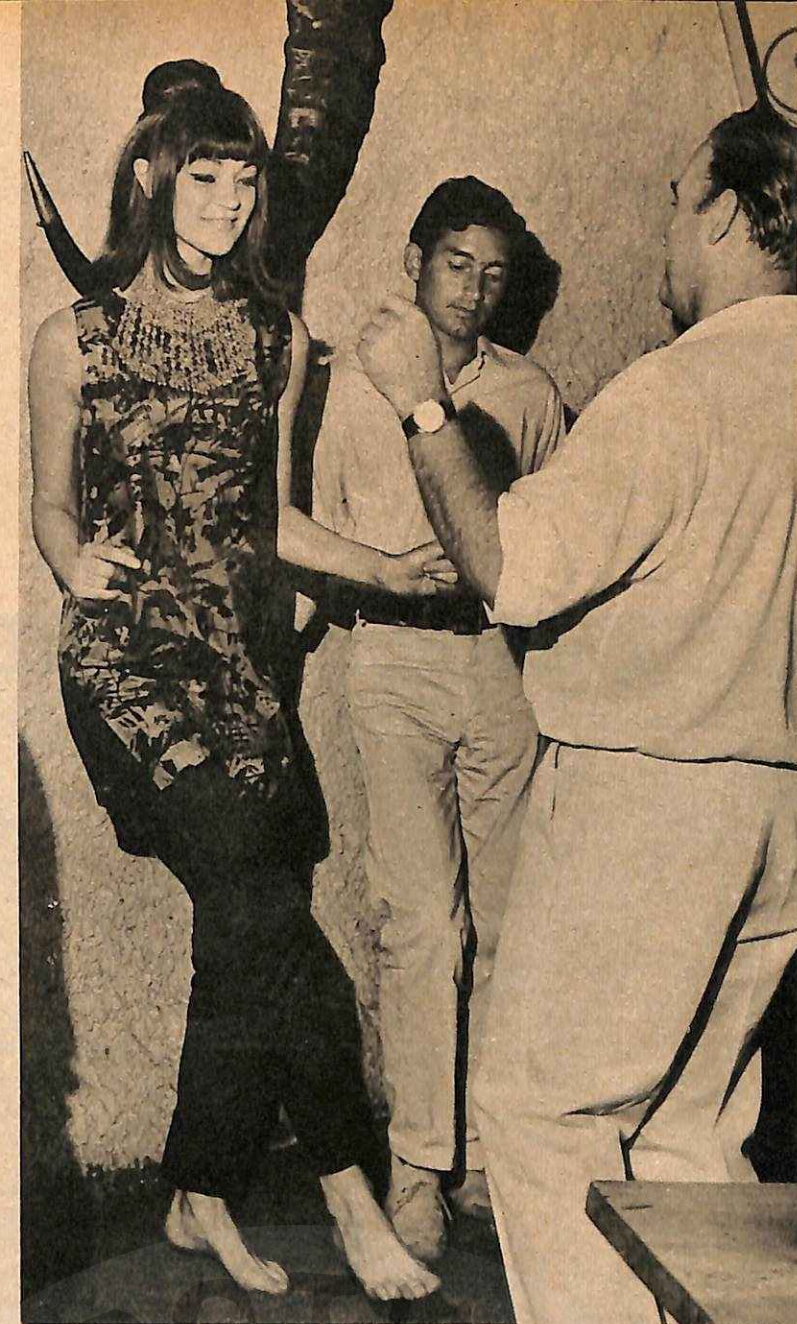
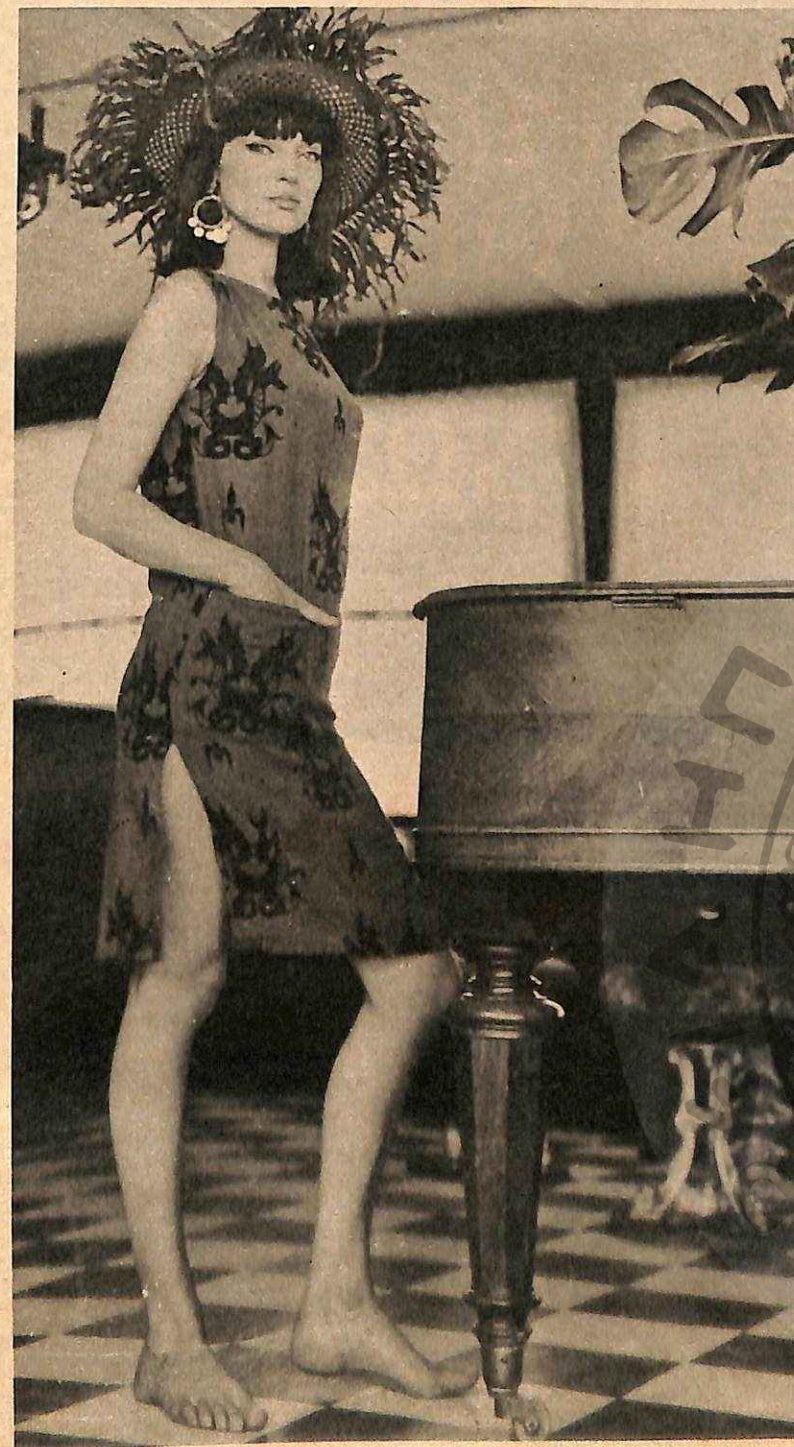
ΤΡΕΛΛΑ και A-I-BY A-I-BY και ΤΡΕΛΛΑ

ΚΑΙ ΕΝΑ «ΑΝΣΑΜΠΛ» άρμονικό. Τό σταχτί παντε-
λόνι, σέ άνδρική κόψη, φθάνει ώς τήν μέση και συμ-
πληρώνεται μέ ριχτή «τυνίκ» ή «άζουστέ» πουκάμισο.

ΚΑΙ ΚΑΤΙ «ΣΕΕΥ» — ένα σύνολο για μετά τό μπάνιο.
Ίσια χλαμύδα, μέ μεγάλο σκίσιμο στό πλάι, που φθά-
νει ώς τούς γοφούς. Είναι άπό «έμπριμέ» μπουρνούζι. ↓

↑ ΓΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ, όί έμπνεύσεις του Βασόν είναι άπεριόρι-
στες. Μιά άπό τίς ώραιότερες δημιουργίες του είναι ή «Ε-
σκινάντ» — μαύρο μεταξωτό παντελόνι και μακρυά κινέζικη
«τυνίκ», μέ σκίσιμο στό πλάι και ώραιότατα ζωηρόχρω-
μα σχέδια. Ένα βαρύ κολλιέ συμπληρώνει τήν εμφάνιση, που
έπιβάλλει νά κυκλοφορή και νά χορεύη ή κυρία... άνυπόδητος.

ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΓΙΟ θά φορεθή μία κοντή καμιζόλα. Ό
«μαίτρ» τήν προτιμάει σέ άπλη γραμμή, χωρίς μονίκια και
χωρίς γιακά. Άπαραίτητα τά άξεσουάρ και χαριτωμένη λε-
πτομέρεια τό μικρό ψαθάκι, άλλά Μωρίς Σεβαλιέ. Άναμφί-
βολο ότι όί ιδέες του Βασόν θά ξεπεράσουν τά σύνορα τής
Γαλλικής Ριδιέρας και θά κυριαρχήσουν σέ όλες τίς πλάξ

ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ τάραξαν τόν ύπνο τού κόμισος Φούλκ ντ' Άνζού — οι ψυχές τών συγγενών του, που έφθασε νά πεθάνουν κλειδαμένοι σ' ένα υπόγειο.

ΕΡΩΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΑΓΝΩΣΤΗ

Τήν εποχή πού ή Εύρώπη γνώριζε γιά πρώτη φορά τούς άραβικούς αριθμούς και οι κορέκτες με έρεσιώντω (προνόμιο ως τότε τών αρχόντων) έπαιρναν τήν θέση τών σκαμνιών, περί τά τέλη τού 11ου αιώνος, ένα φοβερό βασιλικό σκάνδαλο συγκλόνισε τήν Γαλλία. Τά στοιχεία του: Έρωτες, συζυγικές άπιστίες, έξέγερσεις, άπόπειρες δολοφονίας, δηλητηριάσεις, ένας άπατημένος συζυγος και, τέλος, όπως συνηθίζον τήν εποχή εκείνη... μετάνοια, νηστεία και προσευχή. Τό κακό άρχισε με μιά σειρά από άρωματισμένα ερωτικά γράμματα, πού δέν είχαν ύπογραφή...

Ο βασιλιάς Φίλιππος Α' τής Γαλλίας ήταν συνηθισμένος νά παίρνει άνάγνωμα γράμματα. Υπήρχαν πολλοί πού ήθελαν νά τού εύχθούν κατι — τίς περισσότερες φορές νά τόν πιάσει πανούκλα — και προτιμούσαν νά μὴν άναφέρουν τό όνομά τους. Αυτό δέν σκότιζε και πολύ τόν Φίλιππο Α'.

Τά γράμματα όμως πού άρχισε νά παίρνει λίγο άφού συμπλήρωσε τά 39 χρόνια του, επί μήνες πολλούς, σέ άκάνονιστα χρονικά διαστήματα, έρέδιναν πραγματικά τήν φαντασία του.

Ήταν γράμματα άπό κάποια κυρία, γρομμένα στην πιά φίνα περγαμνή, ύπέροχα άρωματισμένα. Χωρίς άλλο, ή έπιστολογράφος ήταν κυρία τού κόσμου. Έγραφε σπουδαία, με χιούμορ, με πνεύμα.

Ο βασιλιάς Φίλιππος ήταν περίεργος νά γνωρίσει τήν άγνωστη κυρία, και ή περίεργιά του μεγάλωνε άπό γράμμα σε γράμμα. Ή κυ-

ρία, όμως, άποσιώπωσε με πείσμα τό όνομά της — μιά μόνο αυτό και τίποτε άλλο.

Έγραφε γιά τό παρουσιαστικό της. Έγραφε γιά τό τί συγκινούσε τήν κορδιά της. Ήταν φανερό πώς ήταν έμορφη και πώς τήν καρδιά της συγκινούσαν πολύ θηλυκά αισθήματα. Τής άρεσε νά καλπάζη με τό άλογο, τήν άνοιξη, και νά αφήνη τόν άνεμο νά παίρνει τά έξέπλεκά μουλλά της. Τής άρεσε νά κολυμπά, τό καλοκαίρι, γυμνή στα ποτάμια, στις λίμνες, στην θάλασσα. Τής άρεσε νά κυνηγά, τό φθινόπωρο, με τά γεράκια της πέδικες και φασιανούς. Τής άρεσε νά κάθεται, τόν χειμώνα, στο τζάκι και νά παίξει λαγούτο. Τής άρεσε, τέλος, νά σκέπτεται πάντα τόν βασιλιά της. Τόν είχε δει μιά φορά, λεβέντη, ύπέροχο, στο κάτασπρο έ-λογό του, και άπό τότε δέν μπορούσε νά βοη ήσυχία. Ήταν φανερό πώς τής άρεσαν όλα, έκτός άπό τό νά ζή με τόν άνδρα της... Κι αυτό

ήταν μιά μέρα γραμμένο στην άρωματισμένη περγαμνή.

Τό «ξινότσούκαλο»

Ναί, ήταν παντρεμένη, έδώ και τρία χρόνια, άλίμονο, μ' έναν γέρο μουρμούρη κόμιτα, πού τόν έλεγαν έλοι «ξινότσούκαλο». Και δέν μπορούσε νά ύποφέρει τίς τρυφερότητές του, παρά μόνο όταν τήν ίδια ώρα οι αέμεις της πετούσαν στον βασιλιά της.

Και τό γράμμα αυτό δέν είχε ύπογραφή. Τώρα όμως όλα ήταν φανερά: Στην Γαλλία δέν ύπήρχε παρά μόνον ένας κόμης, πού τόν έλεγαν έλοι «ξινότσούκαλο», κι αυτός ήταν ο κόμης Φούλκ ντ' Άνζού. Ο Φίλιππος τόν ήξερε λίγο άπό διάφορες έπίσημες ευκαιρίες. Δέν είχε όμως νομίζει ποτέ πώς άξιζε τόν κόπο νά έχη στενότερες σχέσεις με τόν άκόινητο αυτόν ύποτελή του.

Ο Φούλκ — αυτό τό ήξερε ο Φί-

λιππος — είχε θάψει στην ζωή του τρεις γυναίκες και τελευταία είχε άποφασίσει νά παντρευθή τήν τέταρτη: Μιά νέα κόμισσα, τήν Μπερτράντ ντε Μονφέρ. Έπιτέλους, ο Φίλιππος ήξερε ποιά ήταν ή γυναίκα πού είχε άπασχολήσει τόσο πολύ τήν φαντασία του. Θά μπορούσε τώρα νά τής άπαντήση. Άλλά ποσότησε νά κάνει κάτι άλλο.

Έγραψε στον κόμιτα Φούλκ ότι αισθάνεται πολύ τήν ανάγκη νά τόν ξαναδεί. Αισθάνονταν άκόμη πολύ μιά νοσταλγία νά ξαναβρεθή στο άραιό Άνζού και στις άκροποταμιές τού Λίγηρος. Ο κόμης Φούλκ έγραψε «είδι μεκράν» πώς θά τού έκανε μεγάλη τιμή νά κολλοδεχθί τόν μονάρχη του στο Τούρ, τίς γιορτές τής Πεντηκστής.

Άπό τό Παρίσι στο Τούρ είναι σχεδόν 250 χιλιόμετρα. Για τό τάξει αυτό χρειάζονταν τότε περίπου μιά έβδομάδα. Ο Φίλιππος Α' πήρε μαζί του μιά μεγάλη άκολουθία άπό

άρχοντες, συμβούλεψε τήν γυναίκα του νά μὴν ύποβληθή στην κούραση τού ταξιδιού, τής εύχέθηκε καλή Πεντηκστή και ξεκίνησε κατά τόν Νοτιά.

Νεανική τρέλλα

Τό πρωί τής Κυριακής τής Πεντηκστής, ο Φίλιππος Α' τής Γαλλίας έμπαινε καθόλως στο Τούρ. Ο κόμης Φούλκ τόν ύπεδέχθηκε στις πύλες τής πολιτείας με θλιμμένη εύγένεια. Υπέφερε δίκαιη άπό τίς συνέπειες μιάς νεανικής τρέλλας. Κάποτε, σ' έναν καυγά γιά κληρονομίες, κλείδωσε πολλούς στενούς συγγενείς του στο υπόγειο και τούς άφησε νά πεθάνουν έπι τήν πείνα. Και άπό τότε, στον ύπνο του, έβλεπε κάθε νύχτα τούς νεκρούς, άποσκελετωμένους, νά σέδωνται γύρω στην κρεβατοκάμαρα και νά τόν καταριώνται με μιά βοή. Γι' αυτό και τόν έλεγαν «ξινότσούκαλο» — γκρινιάρη.

Άφού χαϊρέτησε τόν βασιλικό καλεσμένο, ο Φούλκ προχώρησε με τό άλογο πλάι του, μουρμουρίζοντας, ως τήν μητρόπολη τού Άγίου Μαρτίνου. Οι έρμιοι, γεμάτοι άπό παιδιά, ήταν στολισμένοι με γιρλάντες και σημαίες. Άπό τά παράθυρα οι γυναίκες έκαναν χαρούμενα νοήματα στον βασιλιά. Οι άνδρες κάθονταν μέσα στα σπίτια. Δέν έκτιμούσαν Ι. διαίτερα τόν Φίλιππο Α'. Άμοιβαία αισθήματα!... Ο βασιλιάς δέν έδειχνε έκτίμηση παρά μόνο στους θηλυκούς ύπηκόους του.

Στήν σκόλα τής μητροπόλεως περρίμενε ή Μπερτράντ, πλάι στον άρχιεπίσκοπο, τριγυρισμένη άπό εύγενείς κυρίες. Όταν ο βασιλιάς πήδησε άπό τό άλογο του στα πέτρινα σκαλοπάτια, γιά νά άνεβή ως τήν πύλη τής έκκλησίας, οι κυρίες έσκυψαν σέ μιά βαρεία αύλική ύπάκλιση. Ο Φίλιππος πλησίασε τήν Μπερτράντ, τήν σήκωσε και τής φίλησε τό χέρι.

Τό άλογο του στα πέτρινα σκαλοπάτια, γιά νά άνεβή ως τήν πύλη τής έκκλησίας, οι κυρίες έσκυψαν σέ μιά βαρεία αύλική ύπάκλιση. Ο Φίλιππος πλησίασε τήν Μπερτράντ, τήν σήκωσε και τής φίλησε τό χέρι.

Τρυφερότητα...

Περίμενε νά τόν κοιτάξη, αλλά αυτή άφησε νά περάσει κάμποση ώρα, πριν νά σηκώσει τά μάτια της επάνω του. Κι όλα εκείνα πού διάβαζε έδώ και μήνες στα γράμματά της, τά εύρισκε τώρα ο Φίλιππος σ' αυτά τά μάτια: Πόθο γιά τήν ζωή, περιέργεια, τρυφερότητα. Σχεδόν τρώαζε όταν ο άρχιεπίσκοπος τού έδωσε τό χέρι του νά τό φιλήση. Άφηρημένος, άκούμπησε τά χείλη στο δακτυλίδι τού ιεράρχη. Ύστερα πέρασε μέσα στην ψηλή, μουντή μητρόπολη.

Η εύλάβεια τού βασιλιά δέν ήταν άπλόστα άδελή, γιατί πολύ κοντά του ήταν γονατισμένη ή Μπερτράντ. Έκείνη, όμως, δέν φαινόταν νά προσέχει τήν ταραχή του και μόνον όταν, μετά τήν λειτουργία, άρ-

χισε ή τελετή τού καθαγιασμού μιάς καινούργιας κολυμβήθρας γύρισε, τόν κοίταξε και τού ψιθύρισε: «Μπα, ρώ νά σάς δώ τήν νύχτα, κύριε».

Ο Φίλιππος Α' ξεροκατόπιε μιά φορά και κατέβασε τό κεφάλι του πολλές φορές, καταφατικά. Μά οι ψαλμωδίες τών καλογέρων δέν άφησαν νά άκουσθή ή άπάντησή του.

Τό έράδυ θεωρήθηκε δολικό νά στείλουν γρήγορα τόν κόμιτα Φούλκ νά κοιμηθή στο δωμάτιό του, άν και ο δυστυχισμένος θά ήθελε νά ξεφύγει, γιά λίγη τουλάχιστον ώρα, τίς έπισκέψεις τών νεαρών συγγενών του.

Λίγο όργότερα, ο Φίλιππος Α' πήγε και βρήκε τήν Μπερτράντ στην δική της κόμισσα και, με τήν εύκαιρία, σέ κάποια έρωτική ανάπαυλα, κουβέντισαν γιά τό κοινό μέλλον τους.

Τό πρωί θεωρήθηκε άβολο τό ότι ο κόμης Φούλκ, κατατασπισμένος άπό τά νυχτερινά φαντάσματα, ξυπνούσε πάντα πολύ νωρίς. Αυτό άνάγκασε τόν Φίλιππο νά φύγει άπό τήν κόμισσα τής έρωμένης του άκόμη νωρίτερα και έτσι, όταν ο κόμης Φούλκ τής έκανε τήν τακτική πραινή έπίσκεψή του, τήν βρήκε μόνη.

Στά ύπόλοιπα, ή έπίσκεψη τού

Φίλιππου πέρασε σύμφωνα με τό πρόγραμμα: Κυνήγι, λεμβοδομίες στον Λίγηρα, ψάρεμα στον Λίγηρα, χορός τό βράδυ. Ο Φίλιππος καθόταν πάντα πλάι στην Μπερτράντ, έπιναν πάντα μαζί τά πιά φίνα κρασιά, άκούγαν μαζί τούς τροβαδούρους νά τραγουδούν και τά ζημεράματα χώριζαν, πούν ο κόμης Φούλκ κάνη τήν τακτική έπίσκεψή του στην γυναίκα του. Αυτό γίνονταν κάθε μέρα, ως τή μέρα τού χωρισμού.

Ο Φίλιππος άφησε πλούσια δώρα και πράθηκε χαρούμενος, στο ά-λογό του, με τήν άκολουθία του, κατά τήν Όρλεάνη.

Όταν πιά δέν φαινόταν οι πύργοι τής πολιτείας, σταμάτησε και είπε κάτι σέ τρεις ιδιαίτερα έμπιστους ίππότες τής συνοδείας του.

Χαρούμενες μέρες

Μετά, ή συνοδεία συνέχισε τόν δρόμο της. Οι τρεις ίππότες έμειναν πίσω. Τήν άλλη μέρα τό πρωί, όταν ο κόμης Φούλκ έκανε τήν πολύ πρώιμη έπίσκεψή του στην γυναίκα του, βρήκε τό κρεβάτι τής άνέγγιχτο και πάνω στο σκέπασμα ένα λακωνικό-

τατο σημείωμα: «Έπείγον: Άπαγωγή! Έχε γειά! Μπερτράντ».

Μιά μέρα μετά τόν Φίλιππο, έφθασαν στην Όρλεάνη ή Μπερτράντ και οι τρεις ίππότες της. Εκεί οι δυο έρωτευμένοι πέρασαν μαζί λίγες χαρούμενες μέρες. Ύστερα ο Φίλιππος έφυγε γιά τό Παρίσι με λίγους ίππότες του, γιά νά τακτοποιήση ετά τού οίκου του. Η Μπερτράντ έμεινε στην Όρλεάνη, με τήν ύπόλοιπη άκολουθία.

Η πρώτη ένέργεια τού Φίλιππου ήταν νά στείλη τήν γυναίκα του, Βέρθα, στον μακρινό πύργο τού Μοντρέν - σūr - Μέρ, με τήν θερμή σύσταση νά προσπαθήσει νά δαλεψή εκεί, στον καθαρό θαλασσινό άέρα, τήν ύπόλοιπη ζωή της. Η βασίλισσα Βέρθα ύπόκειτο χωρίς άντιρρήσεις. Τής κακόφαινόταν μόνο ότι ο άνδρας της τής έδωσε μιά τέτοια συμβουλή ύστερα άπό γάμο είκοσι χρόνων.

Έτσι ο Φίλιππος θεώρησε ότι ο γάμος του είχε λυθή και μόλις έφυγε ή Βέρθα διέταξε νά στολίσουν τό παλάτι του, γιά νά ύποδεχθί τήν καινούργια γυναίκα του, και νά έτοιμάσουν τήν χρειαζόμενη γιά νά γίνουν οι νέοι γάμοι του με όσο τό δυνατών μεγαλύτερη λαμπρότητα. Τό κοινό όμως ήταν πώς δέν βρισκόταν κανείς νά εύλογήση τόν καινούργιο γάμο. Οι δεσποτάδες ήταν έξω φρενών, γιατί δέν είχαν λυθή οι προηγούμενοι γάμοι τόσο τού Φίλιππου με τήν Βέρθα, όσο και τής Μπερτράντ με τόν Φούλκ. Στο τέλος όμως βρέθηκε ο επίσκοπος τού Μπαγιέ, γιά νά ιερολογήση τόν γάμο. Αυτός πάλι είχε άγερσεί πανάκριβα άπό τόν βασιλιά τήν έπισκοπή του και δέν είχε άκόμη ξεπληρώσει ό,τι χρωστούσε. Θεωρούσε, λοιπόν, τόν έαυτό του ύποχρεωμένο στον Φίλιππο.

Ο γάμος αυτός έσπειρε τήν όργη και τήν άπιστοροφή σ' όλόκληρη τήν χώρα. Άκόμη και οι γυναίκες δέν ζητάραιναζαν πιά τόν Φίλιππο, όταν παρουσιαζόνταν σέ κόσμο.

Ο Φίλιππος Α' δέν ήταν ποτέ άγαπητός. Είχε κληρονομήσει τόν θρόνο σέ ηλικία έκτώ χρόνων. Στα δεκαπέντε έδωσε τούς κηδεμόνες και άρχισε νά κυβερνά με τούς δικούς του νόμους. Προσπαθούσε νά σπάσει τήν δύναμη τών ύποτελών τού άρχόντων. Έβαζε φόρους γιά νά διασκεδάση. Πλούτιζε πολυάπας, σ' όποιον πρόσφερε τά περισσότερα, έκκλησιαστικά αξιώματα. Οι σύγχρονοί του χρονισγράφοι δέν εύρισκαν άλλο νά έπαινέσουν, έκτός άπό τήν άμορφία του.

Άνοιχτό μίσος

Άφού έδωσε τήν νόμιμη γυναίκα του και πήρε άλλη, τό μίσος έναντίον του ήταν πιά άνοιχτό. Οι παπάραι αυτοί τόν έγκατέλειψαν. Οι παπάραι σταματούσαν νά ψάλλουν, όταν έμπαινε στην έκκλησία. Σέ μακρινή

ΜΕ ΕΝΑ ΚΟΜΠΟ ΦΟΡΕΜΑ ταξιδιού, τών κοσμητών κυριών τής εποχής, ή Μπερτράντ ντε Μονφέρ τό έσκαψε άπό τόν άνδρα της και έτρεξε νά βρή τόν άραιό βασιλιά Φίλιππο, τόν όποιο είχε φροντίσει άπό καιρό νά σκανδαλίση με τά συνεχή άνώνομα, άρωματισμένα ερωτικά τής γράμματα.

έπορχιές ξέσπασαν επαναστάσεις. Ο πάπας Ουρβανός Β' άφώρισε αυτόν και την γυναίκα του. Αυτό εδήμεινε πώς ο βασιλιάς της Γαλλίας είχε διαωρή από την χριστιανική κοινότητα, στην όποία άνηκαν οι ύπηκοοί του. Έτσι, με μιάς, ο Φίλιππος και η Μπερτράντ βρέθηκαν δλοτέλα άπαμωναμένοι. Όταν πήγαιναν σε κοιμιά πδλη, οι έδραιοι έοήμωναν και ο κόσμος κλεινόταν στα σπίτια του, μονταλώνοντας πέρτες και παράδωρα. Πήγαιναν σε κοιμιά έκκλησία; Στοιματούσε η λειτουργία, οι παπάδες έτρεχαν να κρύψουν τα Άγια των Άγίων στο ιερό και οι πιστοί έφευγαν πατείς με πατώ σε. Έφρευαν από κοιμιά πόλη; Χτυπούσαν χορμάσυνα οι κοιμάνες, σαν να είχε περάσει κανένα μεγάλο κακό.

Ζητούσαν καταφύγιο από βασιλικό πυργο σε βασιλικό πυργο. Μόνο σ' αυτούς ένοιωδαν έσφάλεια. Έξω, στους έπορχιόκους δρέμους, ήταν ύποχρεωμένοι να παίρνουν μαζί τους μεγάλη, βαριά όπλισμένη άκολουθία. Πολλές φορές τους γιουχαίζαν και τους πετροβολούσαν. Και άκριβώς έκεινες τις φοβερές στιγμές, ο Φίλιππος Α' γελάσε σαν τρελλός, τραβούσε την Μπερτράντ στην άγκαλιά του και φώναζε: «Βλέπεις, πιστοινάκι μου, πόσο μάς άγαπούν».

Ήταν κυριολεκτικά άπόβλητοι, μα δεν σκέφθηκαν ποτέ να χωρίσουν ο ένας από τον άλλο. Ο Φίλιππος ήταν ψυχρή τε και σώματι ύποταγμένος στην Μπερτράντ. Η Μπερτράντ έσκακλουθούσε πάντα να είναι τρελλά έρωτειμένη με τον άνδρα που μήνες δλέκληρους κρατούσε άναστατωμένο με τα άνώνυμα όρωματισμένα γρόιματά της.

Δυό χρόνια έζησαν έτσι, ώσπου, ένα πρωί, έφθασε η φοβερή είδηση: Παρά τον καθαρό αέρα της θάλασσας, η βασίλισσα Βέρθα είχε πεθάνει στην έξορία της.

Η όργη του λαού για την δεύτερη γυναίκα έγινε δικέμη μεγαλύτερη και ο Φίλιππος δεν μπόρεσε να σώση τον θρόνο του, παρά μόνο παίρνοντας συμβασιλέα τον γιο του Λουδοβίκο.

Ο Λουδοβίκος, γιός της Βέρθας, ήταν τόσο αγαπητός, ώστε οι Γάλλοι τον ήθελαν να βασιλεύση μόνος. Αυτός όμως δεν θέλησε να έκθρονισθή όλοτέλα ο πατέρας του. Υπήρξε άκόμη ένας άνδρας που έδειξε στο παρόντιμο βασιλικό ζευγάρι φιλία, που δεν θα μπορούσε να την περιμένη κανείς: Ο κόμης Φούλκ ντ' Ανζού. Πορουσιάσθηκε μιά μέρα στο παλάτι, γονάτισε στα πόδια της Μπερτράντ και της είπε πώς θα της είναι πάντα πιστός, άδιαφορώντας αν θα είναι βασίλισσα ή γυναίκα του.

Η «συγχώρεση»

Δώδεκα χρόνια κράτησε ο άποκλεισμός του Φίλιππου Α' και της Μπερτράντ από την Έκκλησία. Το 1104, ο έπίσκοπος της Σάρτρ έγραψε στον νέο πάπα:

«Δεν είμαι τόσο ύπερόπτης, ώστε να θέλω να δίνω συμβουλές στον Άγιο Πατέρα. Θα ήθελα μόνο να πώ ότι ήλθε η στιγμή να συχωρήσετε τον βασιλέα. Γιατί έκεινοι που ύποφέρουν πραγματικά από την κατάσταση αυτή είναι η Γαλλία και ο λαός της. Στην λυπηρή αυτή κατάσταση πρέπει να δοθί ένα τέλος».

Ο πάπας έδωσε έντολές να συναθροισθούν στο Παρίσι οι πρίγκιπες

της Έκκλησίας και να άνακοινώσουν στον βασιλιά τους δρους της Άγίας Έδρας. Η σύνοδος έγινε στις 2 Δεκεμβρίου 1104. Όταν οι έπίσκοποι κάθισαν στις θέσεις τους, άφησαν τον βασιλιά να μη στην αίθουσα — χωρίς άκολουθία, χωρίς στέμματος, χωρίς ξίφος, ξυπόλητος, μ' έναν γκρίζο μανδύα, χωρίς στολίδια. Πλησίασε ταπεινά τους πρίγκιπες της Έκκλησίας, γονάτισε και περίμενε ν' άκούση ό,τι είχαν να του πούν.

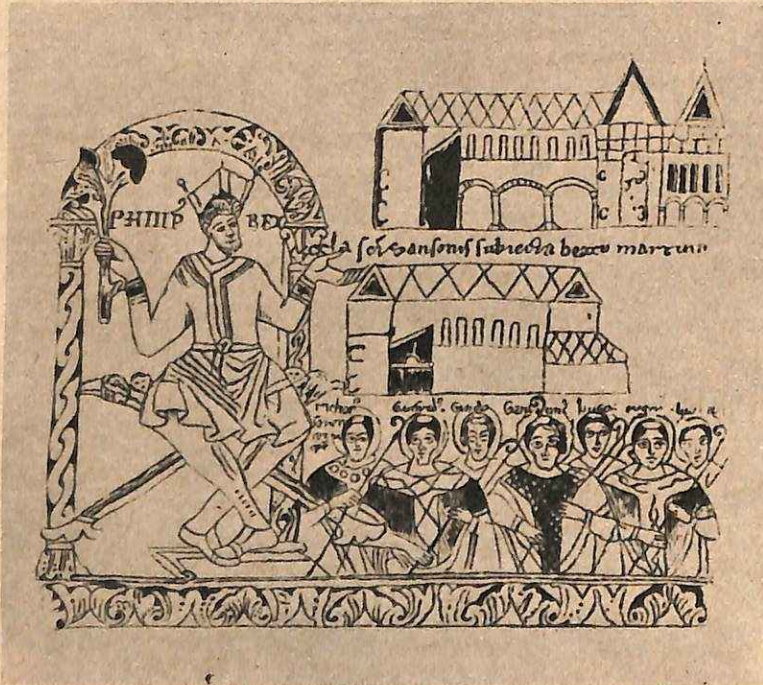
Ένας έπίσκοπος διάβασε τους δρους του πάπα και μετά έδωσε ένα εύαγγέλιο στον βασιλιά.

Ο Φίλιππος άκούμπησε το χέρι του στο εύαγγέλιο και είπε: «Άκουσε, έπίσκοπε έσύ, που άσκείς το άξίωμα του άποστατέλικου νουντιού! Άκούστε με έσείς, έπίσκοποι και άρχιεπίσκοποι! Έγώ, ο βασιλιάς των Γάλλων, άρκίζομαι ότι δεν θα άμαρτήσω ξανά. Όρκίζομαι να μην

και γιατί οι Γάλλοι τον άγαπούσαν, όσο περιφρονούσαν τον Φίλιππο.

Η Μπερτράντ εύχαρίστησε τον πρόγονό της για την άνιδιολή βοήθεια που τους είχε δώσει και του είπε ότι τώρα ήταν εύκαιρία να κάνει ένα μικρό ταξίδι άναψυχής στην ώραία γειτονική χώρα, στην Άγγλία. Ο Λουδοβίκος βοήκε καλή την ιδέα και ο βασιλιάς Έρρίκος Α' της Άγγλίας τον ύποδέχθηκε με άνοικτες άγκάλες. Σε λίγες μέρες, μετά την άφιξη του Λουδοβίκου, ο Άγγλος βασιλιάς πήρε ένα γρόιμα από το Παρίσι.

Ο γραφικός χαρακτήρας ήταν του Φίλιππου της Γαλλίας, που τον χαιρετούσε και τον παρακαλούσε να φροντίση να μη γυρίση πολύ γρήγορα ο διάδοχος Λουδοβίκος στο Παρίσι και, προ παντός, να μη γυρίση ζωντανός. Ο βασιλιάς Έρρίκος τα έχασε κυριολεκτικά. Και στην οικογένειά του δεν ήταν σπάνιες οι δια-

Ο ΑΦΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ Έκαμε τον βίο άβίωτο στον βασιλιά Φίλιππο. Προσπάθησε να ξανακερδίση την εύνοια του κλήρου με μεγάλες δωρεές. Ένας σύγχρονος ζωγράφος τον παριστάνει σαν «Μάγο με τα δώρα», σε μιά έπίσκεψή του στο μοναστήρι του Σαιν Μαρτίν ντε Σάμ. (Μινιατούρα του 11ου αιώνας, από την «Ιστορία της Γαλλίας», 1862).

έχω πιά κοιμιά σχέση με την Μπερτράντ. Την ύπόσχεση αυτή θα την τηρήσω πιστά. Έστω βοηθός μου ο Θεός!...».

Μετά τον βασιλιά, η Μπερτράντ ύποχρεώθηκε να δώση τον ίδιο όρκο. Ύστερα δόθηκε και στους δυό άφεση άμαρτιών. Άλλά και οι δυό δεν έκράτησαν τον δοκο τους. Δεν έχάρισαν. Η Έκκλησία έκανε τώρα τα στραβά μάτια.

Ο Φίλιππος και η Μπερτράντ είχαν ξαναμπή λοιπόν στους κόλπους της Έκκλησίας. Αυτό τους ένδιφερε κυρίως. Ο Φίλιππος μπορούσε να βασιλεύη μόνος. Η Μπερτράντ δεν τον ήθελε αυτόν τον Λουδοβίκο γιατί ήταν γιός της προκατόχου της

φανίες, που είχαν για κατάληξη σκοταμούς. Εύρισκε όμως κάπως άτοπο να βρεθί μπερδεμένος στα άλληλοφρονήματα των Γάλλων. Έδειξε το γρόιμα στον Λουδοβίκο κι αυτός άνακάλυψε ότι η γραφή του πατέρα του ήταν πλίστη.

Έτσι ο Λουδοβίκος γύρισε άμέσως στο Παρίσι, έπεσε στα πόδια του πατέρα του και του είπε: «Μεγαλειότατε, σάς φέρνω το κεφάλι ενός καταδίκου».

Ο Φίλιππος δεν ήξερε τί να πη. Ο Λουδοβίκος έβγαλε το γρόιμα από το κοντογούνι του και ρώτησε: «Έσείς το γράψατε αυτό, Μεγαλειότατε».

Ο Φίλιππος άγκάλιασε τον γιο του και φώναζε: «Ποτέ! Ποτέ!».

Τότε ξέρω ποιός το έγραψε, είπε ο Λουδοβίκος, και θα πάρω μόνος μου το δίκιο μου.

Μην το κάνης αυτό, ίκέτεψε ο Φίλιππος. Σε παρακαλώ μην το κάνης. Δεν θέλω πένση στην οικογένειά μας! Θα φροντίσω να μη ξαναγίνη κάτι τέτοιο.

Ο Λουδοβίκος ήθελε να δεσβαιωθεί και πήγε και βοήκε την Μπερτράντ.

Της έδειξε το γρόιμα και ρώτησε:

—Έσείς το γράψατε αυτό, κυρία;

Η Μπερτράντ το διάβασε προσεκτικά και κούνησε το κεφάλι, θέλοντας να πη πως δεν καταλάβαινε τίποτε.

—Πώς σάς ήλθε η φοκική αυτή ιδέα; ρώτησε στο τέλος και άρχισε να δακρύζει. Περιμένετε, είπε μετά και θγήκε από το δωμάτιο.

Το τέλος...

Σε λίγο γύρισε κρατώντας έναν δίσκο με δυό ποτήρια του κρασιού, ένα μεγάλο και ένα μικρό.

Έδωσε το μεγάλο στον Λουδοβίκο, πήρε η ίδια το μικρό και είπε:

—Πρέπει να έχωμε έμπιστοσύνη ο ένας στον άλλο! Άς πιούμε στην φιλία μας.

Το κρασί ήταν καλό, αλλά η γεύση του φάνηζε κάπως παράξενη στον Λουδοβίκο. Σε λίγες άρες τον έπιασαν φοβεροί πέννοι στο στομάχι. Τα χείλη του μπλάδισαν. Οι φλέβες στο μέτωπο και στα μηνίγγια του πρήστηκαν. Όταν τον είδε, ο γέρος ύπνρέτης του τρέμαζε. Ήξερε κάτι από θάνατα, του έκαμε ένα ζεστό και του το έβασε να το πιή. Ο Λουδοβίκος έκανε πολλές φορές έμετό, κι ο ύπνρέτης του έδινε όλοένα κι άλλο ζεστό.

Ο Λουδοβίκος έμεινε πολλές έβδομάδες στο κρεβάτι. Από τότε, ως τον θάνατο του πατέρα του, ζούσε άποτραηγμένος και περισσότερο άπ' όλα άπέφειγε την φιλοξενία της μητριάς του.

Ο Φίλιππος πέθανε σε λίγον καιρό, το 1108. Ο Λουδοβίκος τον διαδέχθηκε στον θρόνο.

Η Μπερτράντ, έφροντας καλά τις διαθήσεις του νέου βασιλιά, γύρισε έμέσως στο Άνζού.

Ο Φούλκ, ο «ξινότσούκαλος», που βρισκόταν άκόμη στην ζωή, παρά τις βασανιστικές έπισκέψεις των πεθαιμένων συγγενών του, την δέχθηκε με άνοικτές άγκάλες και, όπως πάντα, με ξινά μούτρα.

Την πήγε έμέσως στην κόμαρά της. Δεν είχε αλλάξει τίποτε στα δασκείη χρόνια που άπουσίαζε. Στο κρεβάτι της είδε ένα κირνισμένο φύλλο χορτί: «Επείγουν! Άπισωγή! Έχε γεια! Μπερτράντ».

Μετά από ένα χρόνο πέθανε και ο Φούλκ. Η Μπερτράντ άποτραβήχθηκε σ' ένα μοναστήρι και πέρασε τα ύπόλοιπα έκτώ χρόνια της ζωής της εν «μετανοία, νηστεία και προσευχή».

Στο επόμενο τεύχος:

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ
ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΤΗΣ

ACRILAN
CHEMSTRAND
DIVISION OF
MONSANTO

ΠΛΕΚΤΑ
ACRILAN

ΑΦΟΙ ΣΩΤΗΡΙΑΔΗ

Η ΓΙΑΣΜΙΝ ΝΤΕΜΠΟΥΤΑΡΕΙ
ΚΑΙ Η ΡΙΤΑ ΧΑΪΗΓΟΥΩΡΘ
ΒΛΕΠΕΙ ΣΑΝ ΣΕ ΚΑΘΡΕΠΤΗ
ΤΑ ΝΕΑΝΙΚΑ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑ...

ΚΑΤ' ΕΙΚΟΝΑ ΚΑΙ ΟΜΟΙΩΣΙΝ ΤΗΣ

Ως τώρα, η Ρίτα Χαίηγουωρθ είχε μεταχειρισθή όλα τα μέσα για να κρατήσει μακριά από τον κόσμο των στούντιο την κόρη της Γιάσμιν. Γιατί η Γιάσμιν, σαν πρίγκιπισσα, έπρεπε να δημιουργήσει άλλη ζωή για να είναι ευτυχισμένη.

Η ευτυχία, όμως, είναι θέμα πολύ προσωπικό και σίγουρα δεν βρίσκεται πάντοτε στα παλάτια, ούτε ακόμη στο πρόσωπο ενός όμορφου πρίγκιπα των παραμυθιών...

Αυτό το ήξερε καλά η Ρίτα, όπως ήξερε ακόμη ότι η κόρη της είχε κληρονομήσει τον δικό της άττίσσο χαρακτήρα. Έτσι η Γιάσμιν, στα δεκατέσσερά της χρόνια, έκανε την πρώτη της εμφάνιση στα στούντιο. Πήγε να επισκεφθώ την μοιά της, που γυρίζει στην Ισπανία την ταινία «Το τσίρκο», με συμπρωταγωνιστές τον Τζων Γουαίην και την Κλαούντια Κασινιόλε.

Ντυμένη με έπιτηδειμένη αφέλεια, μ' ένα καμυλό πολτό, χονδρές μαύρες κάλτσες και μποτίνια, η Γιάσμιν έδινε σαφέστατα την εντύπωση μίας μελλοντικής στέρ. Είχε άνεση στις κινήσεις, χάρη στο περιπάτημα, γοητεία στο πρόσωπο και τα ίδια έλεινα χαρακτηριστικά που είχαν κάνει κάποτε διάσημη την μητέρα της. Έτσι, μετά την πρώτη έκπληξη, η Ρίτα, αντί να θυμώσει, συγκινήθηκε και δέχθηκε, μάλιστα, με υπερφάνεια να φωτογραφηθή μαζί με την κόρη της - την εικόνα της νεότητός της.

→

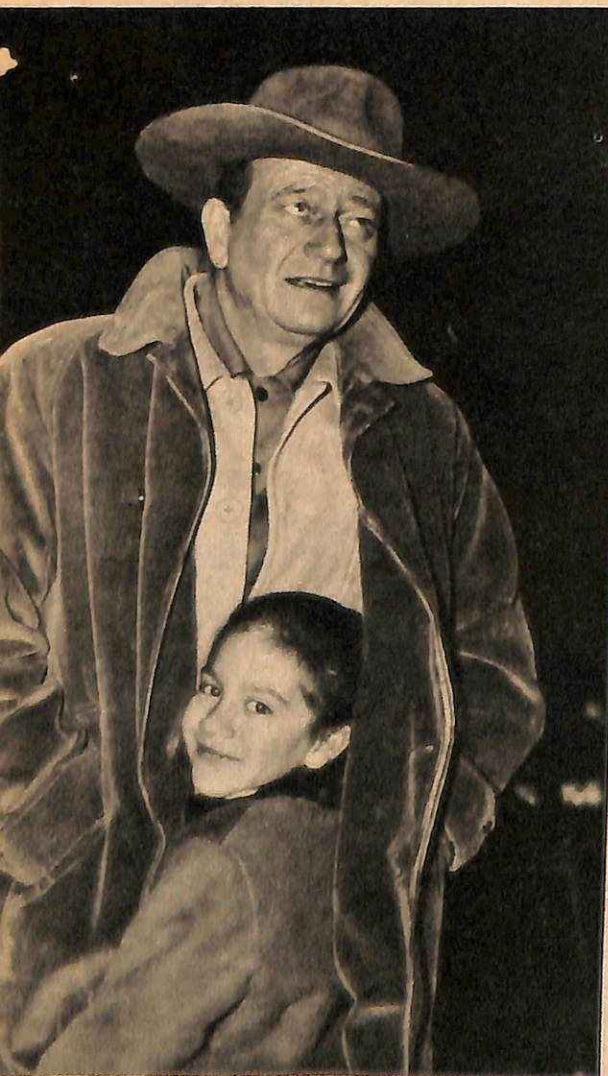
ΕΙΝΑΙ μητέρα και κόρη, αλλά κανείς δεν μπορεί να πάρη όρκο πως δεν είναι αδελφές. Και τούτο γιατί η μητέρα -Ρίτα Χαίηγουωρθ-, παρά την ηλικία και τον ταραχώδη βίο της, διατηρείται καλά, ενώ η κόρη, η Γιάσμιν Άλμ Χάν, αν και είναι μόλις δεκατεσσάρων ετών, έχει πρώιμη ανάπτυξη.

Η ΓΙΑΣΜΙΝ θέλησε να γνωρίση από κοντά το στούντιο, όπου η μητέρα της γυρίζει την τελευταία ταινία της. Τα ελεφαντάκια είναι απαραίτητα, γιατί η ταινία -μια παραγωγή του Σάμουελ Μπρόστον- έχει για τίτλο της «Το τσίρκο».

ΜΗΤΕΡΑ και κόρη — αλλά μόνο στην όθονη. Στο «Τσίρκο», η δι-άσημη κάποτε γότσο παίζει τον ρόλο μιάς μητέρας. Κόρη της εί-ναι η Κλαούντια Καρντινάλε, ή ύπ' άριθ. 1 στάρ του Ιταλικού κινηματογράφου, που πρό όλίγου καιρού έκλεισε τὰ 23 χρόνια της →

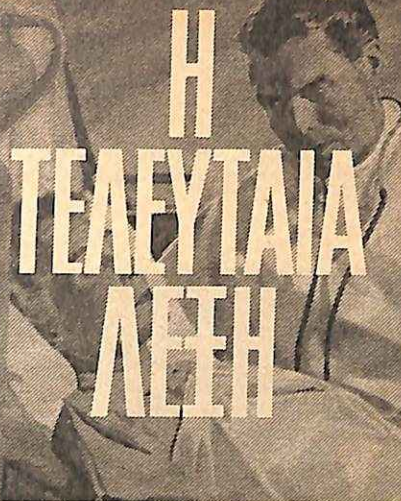
ΑΚΟΜΗ μιά θυγατέρα με έξωτι-κό όνομα δρισκόταν εκείνη την ήμέρα στο στούντιο — ή μικρή 'Αϊσά, ή βέτις κόρη του Τζών Γουαίην, που πήγε για να θαυ-μάση τον πανύψηλο πατέρα της να δαμάξη τὰ θηρία. Το «Τσίρ-κο» γυρίζεται με σκηνοθεσία του Χένρυ Χαθγουαίη, σε σενάριο του Μπέν Χέχτ, που βασίζεται στο όμώνυμο διήγημα του Φιλίπ Γιόρνταν. Έκτός από τους τρεις διάσημους πρωταγωνιστές, τον λαμπρό θίασο συμπληρώνουν οί ↓ Λ. Νόλαν, Ρ. Κοντέ, Τζών Σμίθ

Το «Τσίρκο» είναι μιά παρά-ξενη αισθηματική ταινία, αμερι-κανικής παραγωγής, που γυρί-ζεται στα Ισπανικά στούντιο. Διηγείται τις περιπέτειες, τους έρωτες και τὰ δρόματά που συμβαίνουν σ' αυτό τον «κλειστό καί παράξενο κόσμο, που ζή συντροφιά με τον κίνδυνο και την άγνωση. Παράλληλα, όμως, είναι και ή άλληγήνη ιστορία μιάς γυναίκας, της Ρίτας Χαί-ηγουωρθ πού, στα 45 της χρό-νια, χωρίς να έχη πάψει να εί-ναι όμορφη, ούτε να έχη πάψει να φαίνεται νέα, είχε όλότελα δεχασθή, και μόνον ένας ακόμη γάμος της ή ένα ακόμη διαζύ-γιο έφευγε το διάστημα όνομά της στο προσκήνιο της επικαι-ρότητας. Ο σκηνοθέτης Χένρυ Χαθγουαίη της έδωσε την ευ-καιρία να ξανακερδίση την θέ-ση της, που είχε αφήσει κενή. «Όχι, βέβαια, τώρα πιά σαν βάμπ, αλλά σαν ήθοποιός. Δί-πλα της, ή Κλαούντια Καρντι-νάλε φαντάζει όμορφότερη από κάθε άλλη φορά και, τελικά, είναι αυτή που θα κερδίση στην ταινία την καρδιά του σκληρού Τζών Γουαίην. Η Ρίτα, όμως, δεν νοιάζεται γι' αυτό.

«Έχω να προσφέρω πολλά ακόμη στην 7η τέχνη», έδήλω-σε χαρακτηριστικά. Η ταινία της, άραγε, θα μάς πείση;... ■■■

ΕΝΑ ΠΟΝΗΡΟ, ΜΙΣΟΚΡΥΜΜΕΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΗΣ ΚΛΑΟΥΝΤΙΑ

«Σ κεπτόμενες» μηχανές δελτιώνουν σημαν-τικά την εργασία στα νοσοκομεία των 'Ηνωμέ-νων Πολιτειών και άλλων χωρών. Μιά τέτοια μηχανή έσωσε τελευταία την ζωή ενός άρρώ-στου, που είχε υποβληθή σε έγχείρηση της καρ-διάς.

Αν και ο άρρωστος ήταν μόνος στον θά-λαμο, ή ανάγκη στην όποια θρέθηκε δεν πέ-ρασε άπαρατήρητη. Έξω από τον θάλαμο, στο γραφείο της νοσοκόμου, ένας όμορτης σήμανε συναγερμό. Κοιτάζοντας στην πινακίδα, ή νο-σοκόμος είδε ένα φώς να ανάσσοσθην πάνω ά-πό τον άριθμό που αντίστοιχούσε στον θάλαμο όπου δρισκόταν ο άρρωστος. Η νοσοκόμος εί-δοποίησε τον γιατρό και έτρεξε άμέσως στον θάλαμο του άρρώστου. Αλλά ένα μηχανήμα ηλεκτροσόκ, γνωστό με το όνομα «έξωτερικός ρυθμιστής», είχε άρχισει κιόλας να δίνει ήλε-κτρική τόνωση στην καρδιά του άρρώστου, που οί παλμοί της ήταν ως την ώρα εκείνη αδύνα-τοι και σποραδικοί. Σε λίγο, ο άρρωστος εί-χε ανακτήσει τις αισθήσεις του.

Η παράξενη αυτή μηχανή, που σήμανε συναγερμό και έθεσε σε κίνηση τον «έξωτερι-κό ρυθμιστή», είναι ένας «καρδιακός άνιχνευ-τής». Έχει περίπου τις διαστάσεις ενός επι-τραπέζιου τηλεοπτικού δέκτου και παρακολου-θεί άγρυπνα τον άρρωστο με ηλεκτρόδια, που είναι τοποθετημένα πάνω στο στήθος του. Πα-ρόμοιες μηχανές δρισκονται τώρα στα περισ-σότερα συγχρονισμένα νοσοκομεία και είναι μιά από τις πολλές που έχουν προορισμό να παρα-κολουθούν τους άρρώστους τόσο άγρυπνα, όσο μπορεί να το κάνει και ο άνθρωπος.

Σε μερικά νοσοκομεία έκτελούν παραπά-νω από τις μισές εργασίες στον τομέα των συνηθισμένων εργαστηριακών αναλύσεων. Η-λεκτρονικοί ύπολογιστάι αναλύουν την σχετική σημασία των συμπτωμάτων και των αποτελε-σμάτων των αναλύσεων και βοηθούν τον για-τρό στην διάγνωση. Ένας από τους πιο πολυ-πλοκούς αυτούς ηλεκτρονικούς έγκέφαλους κά-νει την έκτίμηση διαφόρων θεραπευτικών με-θόδων και υποδεικνύει την καλύτερη. Αυτό εί-ναι πάλι μεγάλη δούθεια για τον γιατρό.

Ο πόσο γρήγορα και πόσο καλά έκτελούν οί ηλεκτρονικές μηχανές τις ιατρικές εργα-σίες έγινε σε όλους φανερό τελευταία στο πα-νεπιστήμιο της Καλιφόρνιας, όπου, από το κα-λοκαίρι του 1963, έχει εγκατασταθή ένα συγ-κρότημα ύπολογιστών. Με το συγκρότημα έγινε μιά πολύπλοκη ανάλυση αίματος σε 55 δευτε-

Τὰ χέρια καθρέφτης των άσθενειών

Αραχνοειδίτις

Σύμπτωμα πνευμονικής άσθενείας

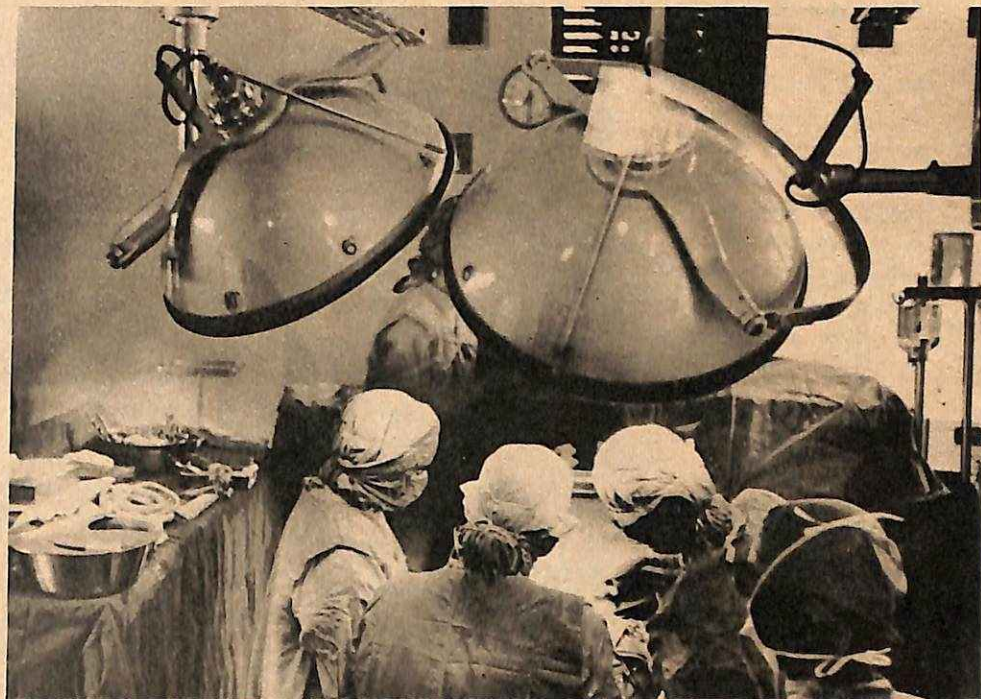

Αντίχειρ δολοφόνου

Κανείς σήμερα δεν θα άπορούσε να πείθει ότι ή διαφορά που γίνεται άντιαντακτικά μετα-ξύ άρρωστών και υγιών πλεονάζει της καρδιάς, τότε ο ένορθόφαιος χρονομετρώς έξαφανίζεται άπό το σκηνικό. Αν δεν υπάρχει ή διαφορά αυτή του χρονομέτρου, ή άλλη διαπίστωση των άσθενών των δακτύλων είναι συνήθως ένδειξη πνευμονικής ά-σθενείας.

Ένα από τὰ κεφάλαια του διόλου του όρου Μέρου έμάγευσε τους έπιστάτους Σέλοχ Χόλμς με τις εικόνες και τις έπεξηγήσεις σχετικά με τὰ άποτυπώματα που άφηνουν στα χέρια τὰ διάφο-ρα έπαγγέλματα και άπασχολήσεις. Τέτοια δεί-γματα είναι, π.χ., ο έπύλος (κάλλος) του δελ-τίου και ο αντίχειρ του σφαιροδόλου, με την

ΜΗΧΑΝΕΣ ΠΟΥ ΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ

ΣΤΟΝ ΤΟΙΧΟ του χειρουργείου ύπάρχει μιά πινακίδα, όπου, χάρις σε ηλεκτρονικές συ-σκευές, αναγράφονται πολύτιμα στοιχεία για την μετεγχειρητική πορεία του άρρώστου

ρόλεπτα. Για την ίδια εργασία θα χρειαζόταν μιά ομάδα από τρεις γιατρούς, που θα έπρεπε να εργασθούν περισσότερο από έξη μήνες.

Σ' έναν άγώνα δρόμου μεταξύ του συγ-κροτήματος αυτού και μιάς ομάδας τεχνικών έγιναν 1.000 εργαστηριακές αναλύσεις. Ο κα-θηγητής της παθολογίας, δρ 'Εντουαρντ Λάμ-σον, ανέφερε άργότερα ότι οί 150 άνακρί-ξεις ήταν άποκλειστικά άποτελέσματα σφαλ-μάτων των ειδών. Όταν ένα έσφαλμένο στοι-χείο δόθηκε μιά φορά στον ηλεκτρονικό έγκέ-φαλο, αυτός άπάντησε με τις λέξεις: «Σφάλ-μα λογικής».

Στο πανεπιστήμιο του Σικάγου και στο πανεπιστήμιο 'Εμουρ της Ατλάντας, στην πα-λιτεία της Γεωργίας, χρησιμοποιούνται ηλεκτρο-νικοί έγκέφαλοι για τον καθορισμό, μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα, της δόσεως ακτίνων Χ που χρειάζεται στις κοιλίες καρκινωσάδων. Για την εργασία αυτή ένας έπιστήμων χρειάζεται μισή μέρα.

Στο τεράστιο Κλινικό Κέντρο του Αμερι-κανικού Έθνικού Ινστιτούτου Υγείνης, που δρισκεται κοντά στην Ουάσιγκτον, ύπάρχει μη-χανικός έξοπλισμός που μετρά άυτόματα την πίεση, την θερμοκρασία του αίματος και του σώματος και την άπώλεια αίματος σε μιά έγ-

χείρηση. Τά άποτελέσματα των μετρήσεων προ-βάλλονται σε μιά φωτεινή πινακίδα, καρφωμένη στον τοίχο του χειρουργείου. Οί τεχνικοί μπο-ρούν να παρακολουθούν τις ένδείξεις από αλ-λόφρακτους χώρους, σε πολύ μικρή άπόσταση από την χειρουργική τράπεζα, και να έπικοι-νωθούν με τους χειρουργούς, που φορούν άκου-στικά.

Η είσαγωγή της ηλεκτρονικής στα νοσο-κομεία δεν έκτοπίζει τους γιατρούς, τους νο-σοκόμους και το ύπόλοιπο προσωπικό. Οί για-τροί θέλουν τις μηχανές γιατί τους δίνουν πε-ρισσότερες και άκριβέστερες πληροφορίες, στις όποιες θα στηρίξουν τις αποφάσεις τους. Οί νοσοκόμοι και οί τεχνικοί θέλουν τις μηχανές γιατί τους άπαλλάσσουν από κοπιαστική έρ-γασία ρουτίνας και τους έπιτρέπουν να συγ-κεντρωθούν σε άποστολές, όπου το ανθρώπινο μυαλό και ή πείρα δεν είναι δυνατόν να άντι-κατασταθούν. Σε πολλές αμερικανικές ιατρι-κές σχολές έχει είσαχθή κιόλας το μάθημα της ηλεκτρονικής.

Γενικά, ή είσαγωγή της ηλεκτρονικής στα νο-σοκομεία είναι μιά εξέλιξη που μπορεί για τον άρρωστο να είναι τόσο σημαντική, όσο και ο άυτοματισμός των εργοστασίων για τον κατα-ναλωτή.

κάπως πιο κοινά δεικνύει. Αλλά μιά άνωμαλία, στην όποια οί ταγγάνες μάγισσες έχουν δώσει το όνομα αντίχειρ δολοφόνου, δεν σημαίνει τί-ποτε. Πάντοτε και κοντό αντίχειρ, με πλατύ κοντό νύχι, μπορεί κανείς να αναγνώσει τόσο στους καίστες του γκόλφ όσο και στους στεγά-γαλιστάς.

Ταλάτια μισοφέγγαλα στα νύχια είναι χαμηλά φορά σύμπτωμα της νόσου του Ουίλλιαμς, μιάς άνωμαλίας που προκαλεί συγγένωση χαλκού στον έγκέφαλο, το ήπαρ και τον κερατοειδή χιτώνα του οφθαλμού, με άποτέλεσμα τον προοδευτικό τρωισμό. Η νόσος του Άντισον, μιά σοβαρή ά-νωμαλία των έντερνερφίων άδένων, έκδηλώνεται με άτίρινα νύχια.

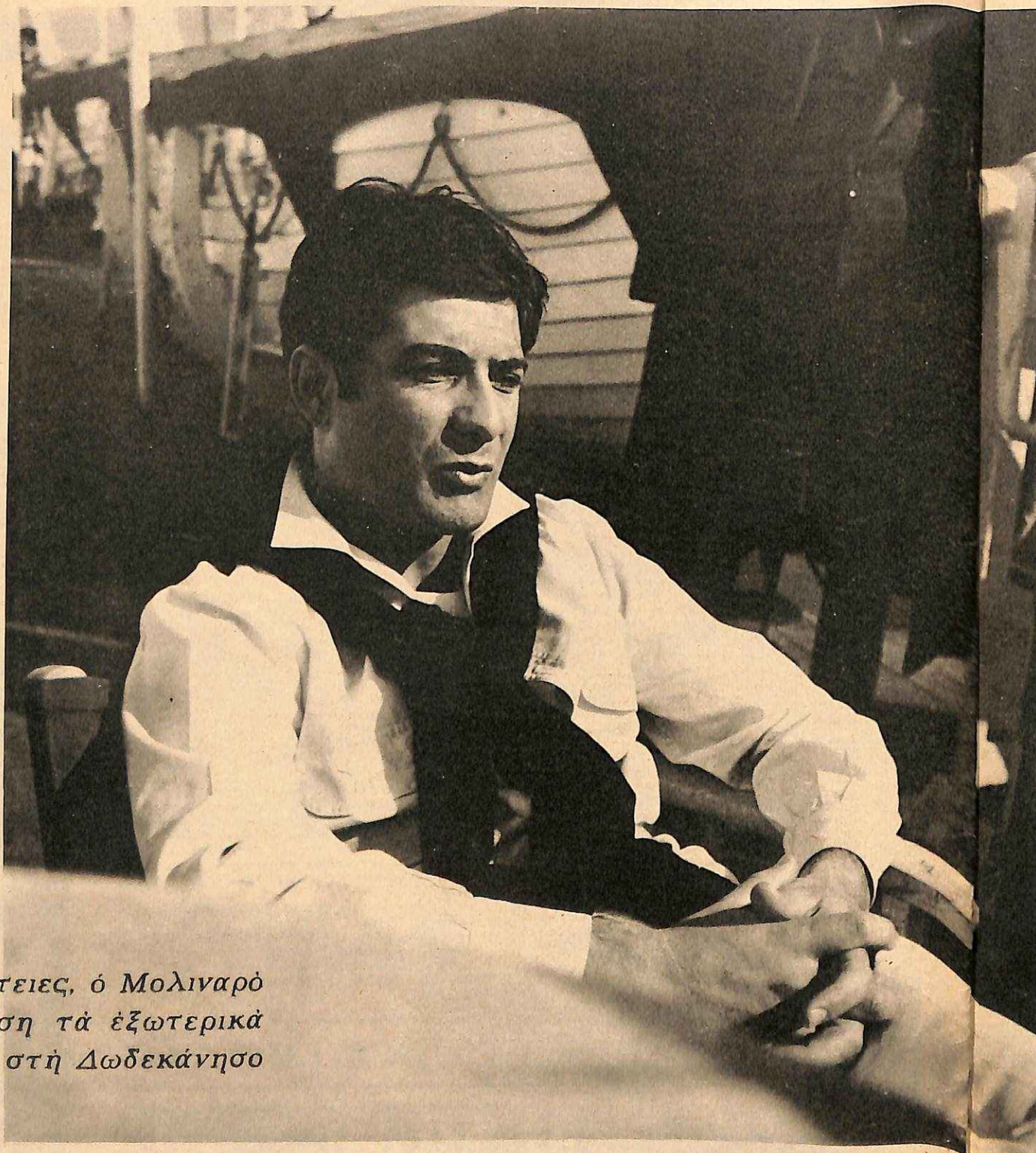
Μιά έξωαφρόουσα παθολογική ιδιομορφία, που άισρά το σχήμα των χεριών, είναι το λεγόμενο σύνδρομο Μαρφάν, που το διαπίστωσε πρώτη φορά το 1896 ο Γάλλος παιδίατρος Μπενόαρ Ζάν Άντουέν Μαρφάν. Αίτιό που παρουσιάζουν το σύνδρομο του Μαρφάν έχουν μακριά χέρια, πό-δια, δάκτυλα χεριών και ποδιών, και γονιωθή κεφαλή και πρόσωπο. Ένα από τὰ άσφαλέστερα σημάδια του συνδρόμου Μαρφάν είναι ή έρ-γόμενη αραχνοειδίτις.

Ο Ζάν Κλώντ

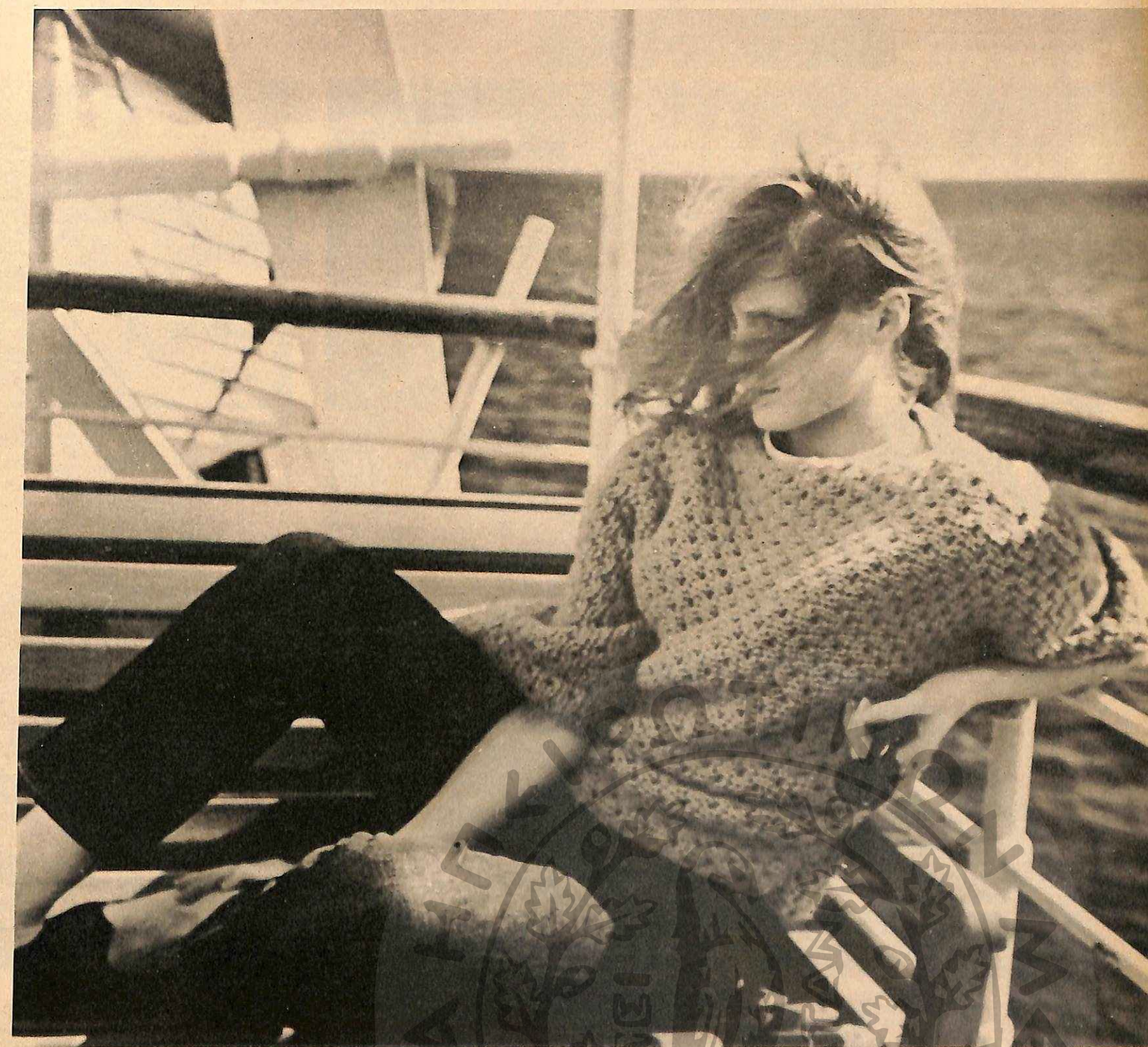
Μπριαλνέ είναι σήμερα ο πιο επιτυχημένος Γάλλος πρωταγωνιστής του θεάτρου και του κινηματογράφου. Η χάρη και το πνεύμα του θα φανούν ιδιαίτερα στην ταινία «Το κυνήγι του άνδρα», στην οποία, φυσικά, παίζει τον ρόλο της λείας. Έχει όρεξη να μην παντρευτεί ποτέ του!..

Η Φρανσουάζ

Ντορλεάν είναι βεβαίως ότι θα τον κάνει ν' αλλάξει γνώμη. Λεπτή, ξανθή, γλυκύτατη, στην ταινία, τον κυνηγά κυρίως για να κλέψει το πορτοφόλι του και, φυσικά, καταλήγει στο να κλέψει την καρδιά του. Πράγμα που δεν αποκαλεί το πορτοφόλι, έφ' όσον μεταξύ συζύγων όλα είναι κοινά.

Ύστερα από περιπέτειες, ο Μολιναρό κατώρδωσε να γυρίσει τὰ έξωτερικά της νέας ταινίας του στη Δωδεκάνησο

'Ιδού η Ρόδος, ιδού και το... γύρισμα!

Η «Κρουαζιέρα του Σεμίραμης». Οι λέξεις αντήχησαν σαν ήρωικό ταξίδι του Ιουλίον Βέρον σε όσους τις άκουσαν για πρώτη φορά, πριν ένα μήνα περίπου. Τότε το γεγονός πήρε πιο προσωπικές αναλογίες. Μια δδουάδα στις θάλασσες της Ρόδου και γύρισμα της γαλλικής ταινίας «Το κυνήγι του άνδρα», από έκλεκτο επιτελείο. Έπικεφαλής ο σκηνοθέτης Έντουαρ Μολιναρό, οι ηθοποιοί Ζάν - Κλώντ Μπριαλνέ και Φρανσουάζ Ντορλεάν. Η ταινία υποτίθεται ότι γυρίζεται μ'ήνα Ιούνιο, αλλά στην Αθήνα ο καιρός ήταν αφελώς μετά συχών - αν και άραιων - βροχών.

Και όμως ξεκινήσαμε. Με δάρκα την ελπίδα και την πεποίθηση ότι ο ουρανός και η θάλασσά μας δεν θα απογοήτευαν τους ξένους που μ'ας είχαν προτιμήσει. Τα πρόσωπα άρχετα. Έβδομηντα οκτώ, για την ακρίβεια, χωρίς, φυσικά, να υπολογίσουμε το πλήρωμα. Μέσα στους 78 υπήρχαν και τρεις που είχαν πληρώσει το εισιτήριό τους. Τρεις Έλληνες, άσχετοι με τον κινηματογράφο, που ήλπιζαν να περάσουν ευχάριστα καλλιτεχνικές διακοπές. Στον κατάλογο όμως των όσων έλαβαν μέρος στο περίεργο αυτό ταξίδι αξίζει να βάσουμε έπικεφαλής μια γυναίκα. Έκείνην που, πρώτη το φαντάστη-

κε. Η Φράνς Ρός είναι μια πολύ όμορφη κυρία, ή οποία, μετά από έτη επιτυχούς δημοσιογραφικής καριέρας στον τομέα του κινηματογραφικού «εγχείσματος» και, εν μέρει, κριτικής, αποφάσισε να γράψει σενάρια. Σενάρια σαν εκείνη πονηρά, έξυπνα, χαριτωμένα. Όλα δέ για τον Ζάν - Κλώντ Μπριαλνέ, ο οποίος την εμπνέει -φιλικά- και ο οποίος υπήρξε άμολογούμενος ο συμπαραθέτορος επιδάτης της «Κρουαζιέρας». Στις Κάννες του 1953, ή κ. Φράνς Ρός είχε κουρσλιάσει την «Στέλλα» μας, πιθανόν χωρίς να την δη και ασφαλώς χωρίς να την καταλάβη. Τώρα δηλώνει ότι λατρεύει την Ελλάδα και δέν βρήκε ιδεωδέστερο τόπο να τοποθετήσει την υπόθεση της ταινίας της.

ΤΟ ΚΡΙΣ ΚΡΑΦΤ ΕΚΑΝΕ ΒΟΛΤΕΣ ΟΛΟ ΤΟ ΠΡΩΙ ΜΕ ΤΟΝ ΜΟΛΙΝΑΡΟ

Κάτω από τόν διδακτικό ήλιο του Μαρτίου γυρίθηκαν όκνηνές κατακαλόκαιρου

Φωτογραφίες ΔΗΜΗΤΡΗ

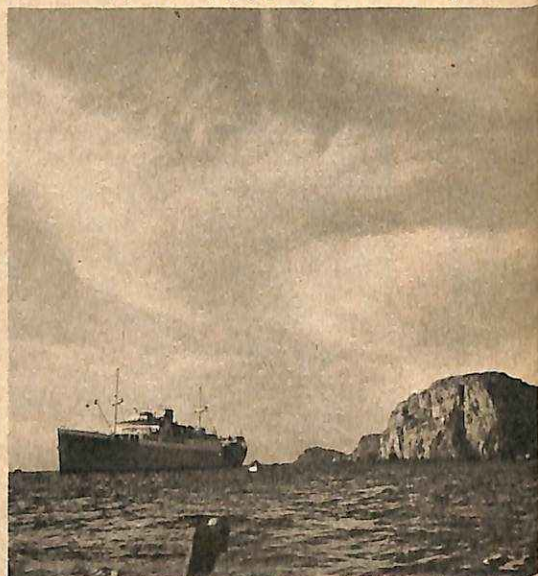
ΣΤΗΝ ΛΙΝΔΟ, ή Φρανσου. ↑
αζ και ό Ζάν - Κλώντ δοκί-
μασαν τις χαρές τής γσι-
δουροκαβαλαρίας. Στά άρι-
στερά τους είναι ό δημοσι-
ογράφος Πατρίκ Τεθενόν.

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ συνεννόησε-
ως με τόν μικροσκοπικό ά-
σύρματο, από τούς θράχους
τής Λίνδο με τό πλοίο: 'Ο
Μολινάρ, ή σκρίπτ-γκέρλ
κι ό διευθυντής παραγωγής.

ΚΑΙ Ο ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ Μολινάρ (άνω) κατέ-
δηκε στην Λίνδο και εξερεύνησε την γραφική πε-
ριοχή της με τό γαϊδουράκι. 'Ημέρες δλοιάηρες
τό πλοίο (κάτω) έμεινε άκίνητο κοντά στους θρά-
χους τής Ρόδου. Στόν ρόλο του Τόνυ (δεξιά), ό
Ζάν - Κλώντ Μπριαλύ κατεβαίνει στο λιμάνι.
κρατώντας με πολλή χάρη τις δυό θαλίτσες του ↓

Κ ΤΡΙΑΚΗ ΒΡΑΔΥ: Γενική συγκέντρωση στο εΣει-
μας. 'Ο σκηνοθέτης 'Εντοάρ (Ντουτιού) Μολινάρ
έχει φθάσει εδώ και μιá έβδομάδα. Σήμερα άναμένονται
οι πρωταγωνιστάι του, Ζάν - Κλώντ Μπριαλύ και Φραν-
σουά Ντορλιάν. 'Όρα 5.35' στο άεροδρόμιο του 'Ελλη-
νικού. 'Θ' άνεθούν κατ' εθείαν στο πλοίο και θά φύγω-
με γιά τήν Ρόδο. 'Όρα 8.30', κανείς δέν έχει φανή ά-
κόμη. Οι καλεσμένοι καταδροχίζουσι μεζέδες, πίνουν
ντοάι μπρίνι και παγωμένες πορτοκαλάδες, άλλα κανείς
δέν τολμά νά κάνει προγνωστικά γιά τόν καιρό.

'Όρα 8.45', φθάνουν ό Ζάν - Κλώντ και ή Φραν-
σουά. Χαριτωμένοι — έκτεινι μελαχροινός, έκτεινι Ξαν-
θή.

'Όρα 9.00', σφύριζει τό πλοίο. Φεύγομε, και οι έ-
πισκέπται κατεβαίνουν. 'Η τραπεζαρία γεμίζει και οι
Γάλλοι άντιμετωπίζουσι με άφαιρ δισπασία τά φαγητά.
Στις 10.00' βλοι κοιμούνται.

Δ ΕΤΤΕΡΑ: Τό πλοίο έχει σταματήσει. Σάν δάρκα
στο Πασαλιμάνι, χορεύει μοναχό του και βλοι τά έχουν
χαμένα. Κάποια άνεξέλεγκτη πληροφορία λέει ότι χάλασε
ένα εμπέκο τής μηχανής. Κι ός τότε θά συνεχισθί αυτό
τό σκαμπανέβασμα; 'Άγνωστο. Στην τραπεζαρία προ-
σπαθοίμε νά δογανώσομε τήν πρώτη σκηνή, συγκρατώντας
με κόπο τόν Μολινάρ στά πόδια του. Μόνο τά γκαρσό-
νια νοιώθουν θαμνίσια και τριγυρίζουσι με ντομαδάκια

γιαλατζή και πατάτες τσίπς. Είναι τά ψεύτικα φαγητά,
πού θά φθάνουσι —έλάχιστα— στο φίλι.

Οι πρωταγωνιστάι άπουσιάζουσι. Είναι και οι δυό σε
κατάσταση άπαγορεύσεως. 'Η Φράνς Ρός, ή μόνη πού έί-
χε σκεφθί νά πάει μαζί της ντομαμάνη, στέκεται δο-
για και ντομαμάρει βλοισ τούς ρόλους.

Τό βράδυ, και πάλι κανείς δέν τιμά τήν τραπεζαρία.
Τό πλοίο πάει ίσια στην Ρόδο και βλοι λαχταρούμε νά
πατήσομε στεριά.

'Όρα 10.00'. 'Επιτέλους, ύστερα από 25 ώρων τα-
ξίδι, τό λιμάνι τής Ρόδου. Μαύρο. Κατεβαίνουσι, φωνί-
ζουσι κάφτες, ό Ζάν - Κλώντ χοροπηδά από τήν χαρά
του, άκόμη λίγο πράσινο. 'Η Φρανσουά δέν έχει συνέλ-
θει, τήν συγκρατούν ό παραγωγός Ζεζέρο και ό διευθυ-
ντής φωτογραφίας Οδιντίγκ.

Σέ μιση ώρα έπιστροφή στο πλοίο. 'Όλοι άτελισμέ-
νοι. 'Αποκλείεται τό γύρισμα με τέτοια κακοκαιρία. Κοι-
μόμαστε έξαλλοι, μασιουλώντας σκοταλάτες.

Τ ΡΙΤΗ: Παράδεισος ή Ρόδος. Κατεβαίνουσι στο λιμ-
άνι και γυρίζουσι τήν πρώτη σκηνή. 'Ο Ζάν - Κλώντ είναι
σέ τρελλό κέφι. 'Ο Μαρί - 'Ελέν Ντιό άλλαζει φορέματα,
οι καλεσμένοι τών παραγωγών άντιμετωπίζουσι με δισπι-
ασία τήν κατάσταση. Κοιμιά κοσμική κίνηση, βλοι άναγ-
καστικά κάνουσι επιγυροσάσιον, άκόμη και οι Γάλλοι δη-
μοσιογράφοι. Τήν νύχτα —μαθαίνουσι με άτελυσία— θά

Ξαναγοούμε σι' άνοιχτά. Τό μεσημέρι βλοι τρώμε με
πολλή όρεξη, ιδιαίτερα ό Ζάν - Κλώντ.

Τ ΕΤΑΡΤΗ: Σπαύρομα έξω από τήν Λίνδο. Λίγη στε-
ριά, λίγη γαϊδουροκαβαλαρία και βγάξουσι φωτογραφία
τό πλοίο από μακριά, με τηλεφάκο. Είναι πολύ άδικο
και βλοι φωτισμένο με λαμπύρια. 'Θά τό Ξαναδοίμε βιος.

'Όρα 10.00' τό βράδυ. Μουσκεύουσι, θαλασσοπνιγμέ-
νοι, γυρίσομε. 'Ο Μολινάρ κρατά με κόπο τήν παροί-
μιόδη ντομαμάη του, ό Ζάν - Κλώντ τσιτά, έκτός από
τό ζαμπόνι και έκτός πάντα από τά τσίρα κανονικά σερ-
βιρίσματα, δυό άδνα μάτια. 'Η Φρανσουά δέν έχει έλ-
θει στην στεριά. Τώρα κάνει τά ποτά της δίματα στο
σαλόνι του πλοίου.

Π ΕΜΠΗ: Πλέομε σε γαλήνια θάλασσα και γυρίζουσι
σκηνές άγριου καλοκαιριού, τοπογραφώντας, διχασιμέ-
νοι, συνασμένοι, έκεινοι. Παίζουν βλοισ στο έργο, άπό-
μν χ' οι ήθοιοί. 'Η Φρανσουά έμψανίζεται με μαγιά.
Αίσθηση στόν κύκλο τών θεατών. 'Ο Ζάν - Κλώντ τσι-
λένει, γδύνεται κι αυτός. 'Ο ήλιος, πάντως, είναι πε-
στικός κι ό μάγισσας έτοιμάζει ψάρι - σουβλάκι.

Π ΑΡΑΣΚΕΤΗ: Κοιμιά έλαση με τόν Ξένο κόσμο,
νοιώθουσι σάν στο ε'Αλιπατόρς του Κόλριτζ, τό τηλε-
φωνο δέν λειτουργεί, οι έφημερίδες τής περασμένης Δευ-
τέρας γίνονται άνάσπαστες. Τό πλοίο μένει ός επί τό

πλείστον άκίνητο ή στίφνουσίζε νά δού τόν σωστό φω-
τισμό ό Οδιντίγκ. Κατεβαίνουσι τό κρις - κρόφι στην
θάλασσα και παρ' όλίγο, από άνέδαση, νά μας έλθι
κατακέφαλα. 'Ο Ζάν - Κλώντ ζητά μουσικάδα με δούτυ-
ρο γιά νά άλείψι τό ψωμί του. 'Ο Μολινάρ εγνοίζει
σάν τρελλός.

'Όρα 8.00' τό βράδυ: 'Αγγίζουσι. Ξαγνικά, τήν Ρό-
δο, άλλα δέν μας έπιτρέπουσι νά κατεδοίμε γιά νά μη
χάσομε τόν άέρα τής θάλασσας. Πετούμε κάποτε σε κα-
λόκαρπους λιμενικούς, πού αναλαμβάνουσι νά τις ταχυ-
δρομήσουσι, και σε μιση ώρα ξανά σι' άνοχτά. Τό γύ-
ρισμα συνεχίζεται ός τό μεσάνυχτα. Τελευταία βραδιά
στο πλοίο, ή παραγωγή προσφέρει μύρες και 85 σάν-
τουιτς στους 78 έπιβάτες.

Σ ΑΒΒΑΤΟ ΠΡΟ-Ι: Κατεβαίνουσι δοριστικά. 'Επιτέ-
λου, ή Ρόδος με βλοι τά καλά της: Τις έφημερίδες, τά
τηλέφωνα, τόν άγνωστο κόσμο της και, κυρίως, τό άε-
ροδρόμιο της. Δέν Ξέρω τι θά κάνουν οι άλλοι. 'Αρχά-
ζου τήν θαλίτσα, τρώχω στην ε'Ολυμπιακή κι από εκεί
κατ' εθείαν στο άεροπλάνο. 'Η καταμιάδα λυσσομανάει.
Από ώρες καθιστοποίηση. Δέν έχει καμιά σημασία. 'Ο
Ζάν - Κλώντ, με τό λεπτό μπλε σακάκι του, περιμένει
έναν φίλο του από τό Παρίσι. Τό άεροπλάνο φθάνει, ό
Ζάν - Κλώντ, άδιαφορώντας γιά τήν βροχή, τόν άνεμο,
τήν παγωνιά, όμα έξω. Παιρνει τόν φίλο του από τό
αεροπλάνο και φεύγουσι.

Τό εγύρισμα συνεχίζεται.

ΡΟΖΙΤΑ ΣΟΚΟΥ

←
Η ΦΡΑΝΣΟΥΑΖ είναι
λεπτή και εύθραυστη.
Μπροστά, όμως, στόν
Ζάν - Κλώντ (κάτω)
νοιώθει πραγματικό θη-
ρίο. 'Εκτός σκηνής εί-
ναι τό στιγμιότυπο (ά-
ριστερά), όπου πρωτα-
γωνίστρια και σκηνο-
θέτης κατεβαίνουν μαζί
στο λιμάνι τής Ρόδου.

Ελληνικοί και Ελληνικές

Σαρακοστή πιά. Βοισκόμαστε στο ούζο των μεταρνοϊκών συλλογισμών, που επιβάλλουν ή πορεία προς την κάθαρση του Θείου Πάθους, ή συνοδευτική νηστεία που την ακολουθεί και ή προσήλωση εκατομμυρίων ανθρώπων στην αδέσβαιη υπόσχεση της Αναστάσεως.

Η Αποκοχή είναι τώρα πιά μιὰ ελληνική μέν, αλλά απορριπτική εμπειρία, που καλὰ θὰ κάναμε αν την ξεχνούσαμε, ενώ ή Έβδομάς των Παθών και ή μεσοσύγκλη έγερση του Σαββάτου προς την Κυριακή του Πάσχα μιὰ συγκλονιστική υπόμνηση προς τον φθαρτό και έναγωνίο άνθρωπο.

Κι αυτή την υπόσχεση την υποδέχεται ή Γη, υψώνοντας προς τον αποστολέα ουρανό εκατομμύρια μικρά, χρυσαφιά φῶτα, τις αμέτρητες φλογίτσες των αναστάσιμων κεριών...

Λες και φοβάται μήν οι έλλίδες χάσουν τον δρόμο!

Και εκεί, μέσα σ' αυτή την ομαδιότητα της προσήλωσης προς την επαγγελία, καθώς στρατιές ανθρώπων προσπαθούν να πιστέψουν στο άπιστευτο, το ξδιμο, παντοδύναμο, δεμένο με τις πιο θαυσιές, τις πιο μυσηριακές ρίζες του ανθρώπινου δένδρου επάνω στη Γη, ξερχεται να κηρύξει για είκοσιτέσσερις ώρες την βασιλεία του ψεύδους.

Πρωταρχικά. Το ψέμα στην πιο άπλη και γι' αυτό στην πιο θάρρα μορφή του. Χονδρό, αδίστακτο, φασαριώδες, προκλητικό, παιδαριώδες, κάποτε ήλθιο, ξερχεται σέ τρομερή αντίθεση προς το υπόλοιπο σκητικό με τις άγογραφικές τάσεις, καταικία αϊγνίδια την ζωή μας και τους ίδιους. Σαν νεογέννητος οργανισμός, με ανάγκες πληρωτικές, επηρεάζει αυτή την ήμερα άκόμη και τις πιο διακριτικές σχέσεις, δημιουργεί προβλήματα, παρεξηγήσεις, βάζει τα χέρια του όπου βρει. Για είκοσιτέσσερις ώρες οι εύσεβεις αναστέλλουν την ενάτηνση της αληθείας.

Θ. Δασκαλόπουλος

ΑΠΟ ΤΑ κοσμικοκαλλιτεχνικά έγκαινια της πλωτής έκθεσης 'Ελλήνων και 'Ιταλών καλλιτεχνών, που ώργάνωσαν οι 'Αδωικές Κρουαζιέρες' επί των άμπολιών 'Α'γαμένων' και 'Αχιλλεύς'. Διακρίνονται οι ζωγράφοι Γιάννης Τσαρούχης (δεξιά) —ό οποίος και συμμετέχει στην έκθεση— και Γιάννης Μόραλης.

Χ. Βογιατζής: Χορός (από)

Κυράς: 'Ο άνθρωπος που κοιτάει (από)

Με μιὰ ακόμη αΐθουσα έκθεσεων πλουτίστηκε τελευταία ή 'Αθήνα. Πρόκειται για την αΐθουσα του Κέντρου Τεχνολογικών Έφαρμογών (Πατισίων 75), που προσφέρει στους σπουδαστάς του την δυνατότητα μιὰς ευρύτερης μορφώσεως και στους φιλότεχνους την ευκαιρία μιὰς σωστής και καλλιτεχνικής ενημερώσεως. Και σάν πρώτη έκδηλωση των επιδιώξεών του το Κ.Τ.Ε. έγκαινίασε την αΐθουσα του με μιὰ έκθεση ζωγραφικής, παρουσιάζοντας μας τρείς από τους πιο άντιστοι σωπευτικούς εκπροσώπους των σύγχρονων τάσεων: Τόν Χάρη Βογιατζή, τόν Χρήστο Καρρά και τόν Δημήτρη Κοντό. Τρείς ζωγράφοι, τρείς διαφορετικές τεχντροπλίες • Ρομαντικά νοσταλγικός ο Βογιατζής, που από το 1954 ζή και εργάζεται συνέχεια στο Παρίσι, κλείνει στις συνθέσεις του κάτι από τις μακρινές αναμνήσεις της ζωής του που, μέσα από την κριζοκίτρινη όνειρική τους ατμόσφαιρα, διατηρούν έν τούτοις όλη την ζωτικότητα μιὰς άμεσης εντυπώσεως • 'Επαναστατικά παραστατικός εμφανίζεται αυτή την φορά ο Χρ. Καρράς, έναν μόλις χρόνο μετά την άτομική του έκθεση στο 'Ελκίτον'. 'Όσοι έχουν παρακολουθήσει, ώστόσο, την προηγούμενη δουλειά του, θά διαπιστώσουν ότι υπάρχει μιὰ συνέχεια στην ζωγραφική του γνωστού καλλιτέχνη. Δεν είναι ξεκρέμαση ή παραστατική περίοδος που διέρχεται τώρα. Είναι απλώς το καταστάλαγμα των άντικονικών δραμάτων του και ή συγκεκριμενοποίηση των αναζητήσεών του • 'Όσο για τόν Δημήτρη Κοντό, παρουσιάζεται μ' ένα λάδι και μιὰ σειρά από σχέδια, με την γνωστή ψυχογραφικό • εικαστική γραφή του.

Κ.

ΑΠΟΚΤΗΣΑΜΕ, λοιπόν, τόν πρώτο ελληνικό δίσκο με Ιταλικούς στίχους 'Ελληνικός στιχουργός και Ιταλική μουσική 'Ελληνος συνθέτου. Πρόκειται για την έφωτηση 'Ελπίς', μεταφρασμένη Ιταλικά, ήτοι 'Επερχέ'. Δράστες του τολμηρού πειράματος, ο Γιώργος Θεοδοσιάδης από πλευράς πενταγράμμου και ή Ρέτση Ζαλοκώστα από πλευράς ρίθμης.

Στην μέση βρίσκεται ο Γιάννης Βογιατζής, που τραγουδά με εκπληκτική ευχέρεια τα Ιταλικά του. 'Η μουσική του Θεοδοσιάδη —νέος μουσικοσυνθέτης που εξελίσσεται περίφημα— είναι πρωτότυπη, ο στίχος της Ζαλοκώστα Ιταλικά και γενικά ή έκτελεση του δίσκου κατάλληλη για το έζωτερικό.

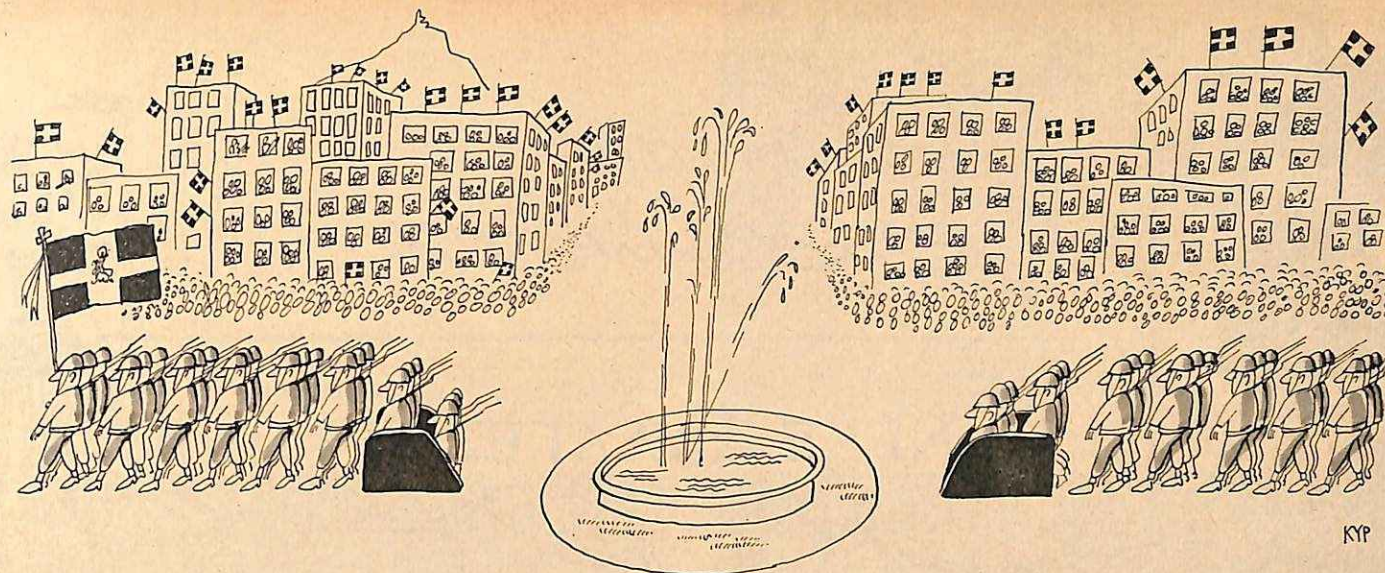
Μόνη μας αντίρρηση: Τα γράμματα στο εξώφυλλο (που έφτιαξε ο ίδιος ο Θεοδοσιάδης) δεν έπρεπε να είναι κόκκινα. Λόγω παναθηναϊκών φρονιμάτων του Βογιατζή...

«Α ΣΕ-Ι- ΓΙΕ». Αναγνώστης της στήλης μάζ ωτίσας που μπορεί να δει σ' δίσκο το τούτο αυτό, που έχει ακούσει κ' έχει χορέψει συχνά στο 'Ακροπόλ'. 'Η στήλη λυπάται, που ο άναγνώστης της θ' άπογορευθεί, αλλά το 'Α σέ γιὰ ελ- γαι έπινόηση των Φόρμινς, που συμπλήρωσε με επιτυχία το ρεπερτόριό τους. Και, προς το παρόν, δσον άφορά τόν δίσκο, 'Ε'Α σέ νά...

Σ' ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΘΑ Σ' ΑΓΑΠΗ, άπόσχεται ο Λίτλ Τόνι. Και είναι ή άπόσχεσή του τίτλος ενός από τους πιο ενδιαφέροντες δίσκους της εβδομάδας. «Τ' άμο έ τ' άμερος, σέ άγορ ρυθμό γρήγορο μιλούξ (το στίλ που συνθέτουν τελευταία οι 'Ιταλοί), με την δέντατη φωνή του με κορό (μόνον καί' άνοια) Τόνι, προσέζεται να κατακτήσει το νεανικό άγοραστικό κοινό, που άγαπά τέτοιον είδους τρε γούδια και τέτοιον είδους ύποσέσεις.

ΛΑΒ ΜΗ ΝΤΟΥ. 'Η «Σκαθαρίτζα, που προσέβαλε κατά χιλιάδες τούς ξένους σ' στεριώδες στήνη», δεν έφθασε εδύνα στην ελληνική νεολαία. 'Αν έξαίρεση κανείς μερικούς νεαρούς που χτενίστηκαν σάν «Μπήτλς» —ή, για την άριθεία, ξε χτενίστηκαν— και το μόνιμο κοινό των κάπως ζωηρών έως τρικυμωδών δίσκων, κατά τα άλλα οι «Μπήτλς» πέρασαν άπαράτηρητοι σχεδόν. Το ίδιο περίπου και τα τραγούδια τους, που, ενώ έρχονται με προοπτικές τεράστιες επιτυχίας, σκονάφτουν στην δικαιολογημένη άδιαφορία των νέων άκοροτών. 'Ισως τώρα φταίει σ' αυτό το γεγονός ότι έμεις δεν έχουμε τηλεόραση. Σύμφωνα. Και ίσως είναι το μόνο πράγμα που μάζ παρηγορεί για την έλλειψή της.

ΜΑΣΤ.

«ΣΩΤ ΜΠΩΤ», έτος δεύτερον. Στην αρχή της όδοϋ Κυψέλης, το ναυτικό κλάμπ της νεολαίας σαλπάρει κάθε βράδυ με το θορυβώδες και εύθυμο πλήρωμά του. Φέτος, μεγαλύτερο από πέρυσι (έχει διευρυνθεί κάπως), με δοχίστρα (άντι το «τζιόν» - μπόξ) ή, στην καλύτερη περίπτωση, το σκέτο πιάνο, που ψυχαγωγούσε πέρυσι την νεολαία) και με πολύτιμη άττραξιν τόν 'Ελληνοπαριζιάνο καλλιτέχνη 'Αγγελο Ρηγάκη ('Ανζ Ριγκώ, γαλλιστί), έμεινε σχεδόν άνεπηρέαστο από την κρίση που μαστίζει τούς νυκτερινούς χώρους της πρωτεύσεως. Και το τελευταίο Σαββατοκύριακο της 'Απακοχής (το μοναδικό ίσως αθηναίο άποκοχητικό του 1964 — παρά τόν κάποιον ύστερισμό του), το «Σώον Μπώτ» έδωσε το «παρών» του με έναν άνηλεή σικολατοπλέμο, που πέρασε στην ιστορία της νυκτερινής ζωής της ελληνικής πρωτεύσεως...

Και άλλοτε μάζ είχε δοθεί ή ευκαιρία να μιλήσουμε για τις αίσθητικές προσπάθειες που καταβάλλει ή κυρία Ντάρα Λάσκαρη στόν τομέα της μόδας. 'Η συμβολή της, διακριτική κι αόρατη, προσέφερε στην πρωτεύουσα κάτι που ό- πωςδήποτε έλειπε. Ένα παράρτημα του 'Ιταλού «μαίτρη» 'Εμίλιο Πούτζι, που ή φίρμα του συνδέεται στενά με τις κομψότερες γυναίκες του κόσμου. 'Όταν, πέρυσι, ή Κα Λάσκαρη άποφάσισε να άνοήσει την ιδιότυπη μπουτίκ της, κανένας δεν ήξερε αν αυτό ήταν ένα χόμπι, ένα πείραμα ή μιὰ ούσιαστική προσφορά. Σήμερα, όμως, ύστερα από ένα χρόνο, κανένας δεν μπορεί να άμφισβάλει ότι ή άπασχόλησή της αυτή είναι μιὰ δημιουργική εργασία. Δραστήρια και άεικίνητη, διάλεξε εκείνο που ταιρίαζε περισσότερο στόν χαρακτήρα, στις γνώσεις και στα προσόντα της. Ταξιδεύει πολύ —όπωςδήποτε τέσσερις φορές τόν χρόνο—, ξέρει να αγοράζει σωστά, να διαλέγει, να συμβουλεύει.

Στην χαριτωμένη μπουτίκ της όδοϋ Κανάρη (όπτικά άθέατης... μιὰ και είναι χαμένη στόν πρώτο όροφο μιὰς πολυκατοικίας) υπάρχει μιὰ όνειρώδης συλλογή από φορέματα, πουκάμισα, έμπριμέ, μονόχρωμα, κλασικά ή φανταζί, από παντελόνια και φουλάρια, φοβότες, μαρινιέρες, καζάκες και ντε - πιές. 'Όλα άνήκουν στις τελευταίες δημιουργίες του διάσημου 'Ιταλού μοντελίστ, τις άνοιξιάτικες και καλοκαιρινές του 1964.

'Η Κα Ντάρα Λάσκαρη κινείται μέσα σ' αυτό το περιβάλλον με μιὰ άνεση και χάρι, λές κι άποτελεί το ζωηράνο μέρος ενός παραμυθιού. Είναι όπερηφανή για την συλλογή της. Σε μιὰ στιγμή, μάλιστα, δεν διατάζει να πετάξει με γρηγοράδα το άπλο τούτιν ταγιεράκι και να παρουσιάσει αϊθέριο, ψηλόλιγνο μαννεκέν, φορώντας ένα από τα τελευταία μοντέλα —παντελόνι και ριχτή καζάκα— του Πούτζι.

Ώστόσο, αν και ο Πούτζι είναι το κυρίαρχο στοιχείο της μπουτίκ, δεν είναι και το μοναδικό. Υπάρχει άκόμη μιὰ μεγάλη σειρά από γοητευτικά ψάβινα καπελλάκια, τσάντες ψαθωτές και, πρό παντός, μιὰ όπεροχη συλλογή από κολλιέ φανταζί.

Κ.

ΠΡΟΜΕΤΩΠΙΑ λειτουργικού είλιταρίου από την Βέροια, 12ου αιώνας, στέλνει το εξώφυλλο του τελευταίου τεύχους της 'Αρχιτεκτονικής' (άφ. 48 — 'Ιανουάριος - Φεβρουάριος 1964), που άρκετές σελίδες του είναι αφιερωμένες στην Έκθεση Βυζαντινής Τέχνης, στο Ζάππειο. 'Από τα άλλα περιεχόμενα σημειώνουμε: Θ. Παπαγιάννη: «Σύγχρονη 'Αρχιτεκτονική, Γέννηση, Έπικρατία και Μέλλον». Σ. Μ. Κοσμετάτου: «Επιπλά στην εποχή μας». Τόνη Σπητέρη: «Πλαστική και Γλυπτά για 'Αρχιτεκτονική».

ΠΕΝΤΕ ποιήματα, έμπνευσμένα από την μυθολογία και την τραγική μοίρα των 'Ατρεΐδων, συνέκρινε στόν μικρό τόμο «Οι 'Ατρείδες της φωτιάς και της σιωπής» ('Αθήνα, 1964, σελ. 32, δοχ. 30) ο έγκλεκτός νεός ποιητής κ. Σταύρος Βαδούσης. Τα τρία από τα ποιήματα αυτά, «'Η Κλυταμνήστρα στην Αΐδης», «Παραίτηση για την 'Ηλέκτρα» και «Μονόλογος της 'Ηλέκτρας», είναι γνωστά από προηγούμενες συλλογές, δπου πρωτοεμφανίστηκαν. Τα υπόλοιπα δύο, «'Ορέστης 'Ατρείδης» και «'Ιφιγένεια, Χρυσόθεμη, Λαοδίκη», είναι άνέκδοτα και κλείνουν τόν κύκλο των άνεξήγητων και άγνωστων μορφών του πανάρχαιου δράματος.

►► Ο ΔΗΜΟΤΙΚΙΣΜΟΣ δόσκειται πάλι επί τάπητος. Έπειτα από το Συμπόσιο που ώργάνωσε το 'Αθηναίο Τεχνολογικό 'Ινστιτούτο, ή 'Εθνική Έταιρία 'Ελλήνων Λογοτεχνών προαναγγέλλει μιὰ σειρά από διαλέξεις πάνω στο θέμα. Την περασμένη εβδομάδα μιλήσε σχετικά ο κ. Πέτρος Χάρης: «Ποδόγονοι και έπίγονοι του Ψυχάρη». Στις 4 'Απρίλιον θά μιλήσει ο κ. 'Ανδρέας Καραντώνης: «Δημοτικισμός και λογοτεχνία», στις 11 ο κ. Γ. Κουρνούτας: «Δημοτικισμός και εκπαίδευση» και στις 18 ο κ. Σ. Παναγιωτόπουλος: «Άγνοια και άνέκδοτα του δημοτικισμού». Οι άυλίες γίνονται στην Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών (Μητροπόλεως 38).

►► ΣΧΕΤΙΚΑ με τόν τάφο του 'Ανδρέα Καραβίτου, που δεν δόσκειται στο Μαρούσι, αλλά στα Άγχεινά, σέ έπιστολή της προς τις «Εί κ' όνε σ», ή έπιστολή διακηρύττει ότι ο σκοπός της είναι ή τοποθέτηση προστάτης του άειμνήστου πεζογράφου σέ κεντρική πλατεία του 'Αμαρουσίου και ό ενδεδειγμένος τού τάφου, δπου είναι σπαθός σταυρός έκτενόμενης την επί πολύν χρόνον παραμονή των δατών του. Έστω...

Ο.—

**Ήλθε, αλλά
...δεν είδε
το άγαλμα!**

ΗΤΑΝ ΚΡΙΜΑ γιατί ο πρόεδρος Τρούμαν ήλθε στην Αθήνα στα πλαίσια μιας τόσο μεγαλοχολικής αφορμής και έμεινε τόσο λίγο. Ίσως να ήθελε να μείνει περισσότερο, αλλά ήταν ο επίσημος συνοδός (κατά κάποιο τρόπο) της Κας Τζόνσον και έπρεπε να γυρίσει μαζί της στην Ουάσιγκτων με το προεδρικό αεροπλάνο.

Ήταν κρίμα, γιατί ο εύθυμος αυτός και ομιλητικώτατος πρόεδρος θ' είχε να πη πολλά. Το πρώτο πράγμα που τον ρώτησαν, μόλις κατέβηκε από το αεροπλάνο, ήταν αν σκόπευε να δει τον άνδριάντα του. Και το πρώτο πράγμα που άπάντησε ήταν ένα όριστικό και ήχηράτο: «Όχι».

«Όχι, δεν σκόπευε να δει τον άνδριάντα του. Και αν ήταν να περάσει από εκεί το αυτοκίνητο, με το οποίο θα τον ανέβασαν στην Αθήνα, σκόπευε να του πη να αλλάξει δρόμο.

Τον καθήσχεσαν: «Θα πάτε από άλλο δρόμο. Αλλά γιατί τότε αντιπάθεια για το άγαλμά σας?».

Ο Τρούμαν γέλασε. «Σε κανένα έγκληματί δεν άρεσε να επισκέπτεται τον τόπο του εγκλήματος», είπε. Μετά, το άμεσως επόμενο λεπτό, σοβαρεύθηκε και έξηγγε. Δεν του άρεσε η ιδέα να του στήσουν άγαλμα — είτε στην πατρίδα του, είτε σε μία ξένη χώρα.

«Δεν πιστεύω να έκανα τίποτε σημαντικώτερο από άλλους που δεν απέκτησαν ακόμη άγαλμα, είτε απλά. Για να είμαι ειλικρινής, έκανα πολύ λιγώτερα από όσα ήλπιζα. Είμαι, ίσως, ένας γκρινιάρης γέρος. Τουλάχιστον, όμως, γκρινιάζω μόνο με τον εαυτό μου».

ΤΑ ΜΑΤΙΑ του Τρούμαν γελούν. Δεν είναι γέρος — δεν αισθάνεται καθόλου γέρος.

Σε μία στιγμή ρωτά που βρίσκονται οι μετοχές των Αμερικανών στην Ελλάδα.

«Ψηλά ή χαμηλά;» ρώτησε — με αρκετή αγωνία.

Και όταν του άπάντησε κάποιος, κούνησε λυπημένος το κεφάλι του. Μίλησε για την πραγματική αδυναμία των Αμερικανών να γίνονται αγαπητοί εκεί όπου θα μπορούσαν να είναι, χωρίς καμιά ιδιαίτερη προσπάθεια.

Μίλησε για το κενό που άφησε ο θάνατος του Κέννεντυ.

«Ήταν άρχηγός, είπε. Γεννημένος για άρχηγός».

Και για την Αμερική:

«Είναι μία μεγάλη χώρα, με αγαθές προθέσεις. Αλλά δεν μπορούσαμε ακόμη να γίνουμε αρκετά πειστικοί — ίσως γιατί είμαστε ακόμη πολύ νέοι...».

φρ. γερμανός

Αθηναίοι και Αθηναίες

ΝΕΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ ΕΡΓΩΝ

ΤΟΥ κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Η θεατρική κρίση συνεχίζεται... Το κοινό είναι πάντα πολύ περιορισμένο σε όλα τα θέατρα και σχεδόν δεν υπάρχει συγκρότημα που να επέτυχε να προσελκύσει ιδιαίτερα το ενδιαφέρον των θεατρώφων... Τί να πη κανείς;.. Έν πάση περιπτώσει, οι αλλαγές έργων εξακολουθούν και ωρισμένες από αυτές θα μας άσασχολήσουν σήμερα. Πρώτα - πρώτα ο Δημήτρης Μυράτ ανέβασε στο θέατρο «Αθηνών» το έργο του Τζέριμι Κιλντ «Αγαπημένο μου ψεύτη», που είναι μία σκηνική παρουσίαση του έρωτικού δεσμού του Μπέρναρ Σώ με την Πατρίσια Κόμπελ. Είναι αλήθεια ότι το έργο, έτσι όπως είναι γραμμένο —δυο μόνον πρόσωπα επί σκηνής και διαρκής εναλλαγή χρόνου—, δεν συνθέτει κάτι το ιδιαίτερα ενδιαφέρον. Αποζημιώνει, όμως, η παράσταση. Και ο Μυράτ και η Ζουμπούλακη ζωντανεύουν εξαιρετα τους δυο ήρωες, και έτσι ο θεατής χαίρεται τις δυναμικές επιτεύξεις των πρωταγωνιστών αυτών του θεάτρου μας και φεύγει ικανοποιημένος. Το δυναμικό καλλιτεχνικό ζευγάρι δίνει ένα καινούργιο δημιουργικό «επάρων» μέσα στον έφοιτο θεατρικό μερασμό...

Ερχόμαστε τώρα σε άλλη αλλαγή έργου. Στο έργο που ανέβασε η Σμαρούλα Γιούλη στο θέατρο «Αλκυονίδας». Πρόκειται για την κωμωδία του Στεφάνου Φωτιάδη «Δυστυχώς... επιτυχέσαμε». Μία διασκεδαστική ιστορία, ωραία δοσμένη, που όμως δεν παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην σκηνή. Ο Φωτιάδης έχει γράψει το έργο αυτό πριν από δέκα, νομίζω, χρόνια και το είχε ανεβάσει τότε με άλλον θίασο. Και τώρα, όμως, η παρουσίασή του είναι επιτυχημένη. Ο Μπάρκουλης, ιδιαίτερα, είναι ό,τι πρέπει, και η Σμαρούλα Γιούλη σημειώνει επίσης επιτυχία. Ο Κούλης Σταλίκας δεν είναι ακριβώς ό,τι αποζητά ο τύπος που ζωντανεύει, γιατί τον διαγράφει με κάποια δέση υπερβολής και έκζητησας. Το ίδιο ισχύει και για τον Γιώργο Τσιτσάπουλο, που οδηγείται σε φασκικές ακρότητες, διαγράφοντας έναν ιδιότυπο νεαρό. Η Μπέατα Ασημακοπούλου δίνει μερικές στιγμές έναν υπέροχο δραματικό τόνο στο παίξιμό της, αλλά, εν πάση περιπτώσει, συνολικά ζωντανεύει συμπαθητικά τον τύπο που υποδύεται. Η Κάκια Αντωνοπούλου είναι ό,τι πρέπει. Το ίδιο ισχύει και για τους άλλους ηθοποιούς, που υποδύονται τα υπόλοιπα ανδρικά πρόσωπα του έργου. Γενικά, διασκεδαστικό έργο και ευχάριστο στο σύνολό της παράσταση.

Εκτός όμως από τα έργα αυτά, είχαμε και τρεις άλλες «προεμιές». Μία ενός έργου ιδιαίτερων ποιητικών αξιώσεων, και δυο επιθεωρήσεων. Το έργο αξιόσεων είναι η σκηνική δημιουργία του Άρθουρ Μίλλερ «Ήταν όλοι τους παιδιά μου», που παρουσιάζει ο θίασος Αλεξανδράκης στο θέατρο «Αλφειας». Μία παράσταση φροντισμένη, από την οποία —εξάκι αν η ποιητική στάση ωρισμένων στελεχών του συγκροτήματος δεν ανταποκρίνεται στις ιδιαίτερες καλλιτεχνικές αξιώσεις των ρόλων που υποδύονται— συνολικά ο θεατής φεύγει ικανοποιημένος. Ιδιαίτερα, τόσο ο Αλεξανδράκης, όσο και ο Κώστας Μπάκας ζωντανεύουν τους τύπους που υποδύονται, και ικανοποιεί αυτή την φορά και η Αλίκη Γεωργούλη. Αλλά και τα άλλα στελέχη του συγκροτήματος ανταποκρίνονται αρκετά στις αξιώσεις των προσώπων που παρουσιάζουν. Γενικά, μία παράσταση που ικανοποιεί. Εκτός όμως από αυτή, είχαμε —όπως είπαμε— και δυο μουσικές «προεμιές». Δυο καινούργιες επιθεωρήσεις. Η μία στο «Ακροπόλη» και η άλλη στο θέατρο «Καλουτά». Στο θέατρο της όδου Ίπποκράτους, οι θεατρικές επιθεωρήσεις Μπουρνέλλη ανέβασαν την επιθεώρηση

«Κύπρος γιάκ», που έγραψαν ο Γιώργος Γιαννακόπουλος, ο Κώστας Νικολαΐδης και ο Γιώργος Οικονομίδης. Συνθέτης της μουσικής ο Λυκούργος Μαρκέας και σκηνογράφος η Ριζακί. Το έργο προσελκύει. Βέβαια, υπάρχουν ωρισμένες σκηνές που δεν λένε μεγάλα πράγματα, εν τούτοις, όμως, είναι και άλλες που παρουσιάζουν τα θέματα της επικαιρότητας με πνεύμα και καυστικό χιούμορ. Ιδιαίτερα το κοινό χαίρεται την παλμώδη παρουσίαση του θέματος της Κύπρου. Συνολικά, μία επιθεώρηση που προσελκύει ιδιαίτερα. Η άλλη, που ανέβασαν οι οκτώ πρωταγωνιστές στο θέατρο «Καλουτά», γραμμένη από τον Μίμη Τραϊφόρο και τον Βασιλειάδη, έχει μερικά έξυπνα νοήματα και διαθέτει, φυσικά, και το μπρίο της θιασαρχικής εκτόσης, δηλαδή, του Αλέκου Λειβαδίτη, του Γιάννη Μηλιάδη, της Μπέτης Μασχοβά, του Κώστα Κάπη και ιδιαίτερα της Άννας και Μαρίας Καλουτά, της Ρένας Ντόρ και του Ορέστη Μακρή. Υπάρχουν όμως σ' αυτή και μερικές σκηνές που δεν λένε πολύ μεγάλα πράγματα. Αλλά αποζημιώνουν τα χορευτικά του έργου, που είναι έμμοιολογμένως πολύ ενδιαφέροντα. Στο σύνολο, δηλαδή, και τα δυο μουσικά συγκροτήματα εμφανίζονται στο είδος τους παραστάσεις που προσελκύουν.

Παρόλα αυτά, όμως, αυτές τις αλλαγές προγραμμάτων, παρ' όλες τις παρουσιάσεις νέων έργων, παρ' το γεγονός ότι ο κόσμος του θεάτρου δίνει εύσυνείδητα και δημιουργικά την μάχη τόσο στον τομέα της καθακής τέχνης, όσο και στην προσπάθεια της εμπορικής επιδιώκσας του, εν τούτοις, το κοινό εξακολουθεί να απέχει. Είναι αδιάκοπα ψυχρό και αδιάφορο για ό,τι αφορά την κίνηση της καλλιτεχνικής μας ζωής, και έτσι τα πράγματα του θεάτρου μας γίνονται διαρκώς και περισσότερο δυσάρεστα...

Βέβαια, σ' αυτό έχουν συντελέσει οι τόσες διασπάσεις και καταμήσεις των αξιόλογων καλλιτεχνικών δυνάμεων της ελληνικής σκηνής. Έχουν επίσης επιδράσει και τα θλιβερά έργα που ονειράζονται ορισμένοι πρωταγωνιστές, οι οποίοι ενδιαφέρονται μονάχα για το τί θα παίξουν εκείνοι και αδιαφορούν για την ποιότητα στάθμης της υπόλοιπης παραστάσεως, ενώ φυσικά ο θεατής δεν ενδιαφέρεται να ιδει μόνο 2 - 3 ηθοποιούς που να παίζουν ικανοποιητικά, αλλά έχει την αξίωση ή στάθμη της όλης παραστάσεως να είναι σε υψηλό επίπεδο. Γι' αυτό κάτι πρέπει να γίνει. Κάποιοι πρέπει να ενδιαφερθούν για να ξαναμπαίνουν τα πράγματα του θεάτρου μας στον σωστό δρόμο. Δεν φθάνει να λέμε ότι διερχόμαστε κρίση σε ό,τι αφορά τα θέματα της καλλιτεχνικής μας ζωής. Επιβάλλεται να ληφθούν και μέτρα. Να αναζητηθούν λύσεις. Να επιδιωχθούν διαρρυθμίσεις όλων εκείνων των στοιχείων που συνθέτουν τους παράγοντες εκείνους, στους οποίους εκ των πραγμάτων στρέφεται το θέατρο.

Φυσικά, όλα αυτά δεν είναι κάτι άγνωστο για τον κόσμο της θεατρικής τέχνης. Δεν είναι κάτι που δεν μπορεί να γίνει. Εν τούτοις, δεν γίνεται. Γιατί, δυστυχώς, οι περισσότεροι εκ των βασικών πρωταγωνιστών του θεάτρου μας δεν ενδιαφέρονται για την όλη καλλιτεχνική ζωή του τόπου. Τους ενδιαφέρει πρωτίστως —αν όχι αποκλειστικά— η άτομική προβολή τους και η προσωπική τους απόδοση. Αυτό ακριβώς όμως είναι εκείνο που δημιουργεί σαν σύνολο την δραματική κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει τα θεατρικά μας πράγματα. Αυτό είναι κατά βάση εκείνο που συνθέτει το θλιβερό υπόβαθρο της θεατρικής μας ζωής...

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Ο ΑΛΕΚΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ και η Αλίκη Γεωργούλη όπως εμφανίζονται σε μία σκηνή του έργου του Μίλλερ «Ήταν όλοι τους παιδιά μου».

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΥΡΑΤ ΟΠΩΣ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΣΕ ΣΚΗΝΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΤΟΥ ΚΙΛΝΤΥ «ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΜΟΥ ΨΕΥΤΗ», ΜΕ ΤΗΝ Β. ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ από την κωμωδία του Δημήτρη Ψαθά «Μικροί Φαρισαίοι», που εμφανίζονται στο θέατρο «Βεάκη» ο Φωτόπουλος και ο Ήλιόπουλος. Εικονίζονται ο Φωτόπουλος, η Λάζου και ο Χρήστος Τσαγανέας

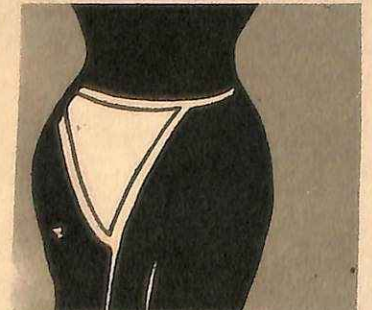
Η Άριον όλι γόρα τών δανυάτων

Αν μπορεί κανείς να κρύψει πια τίποτε από τον ανοιξιάτικο ήλιο. Η παραμικρή ατέλεια μοιάζει με παρφαβάνια, στην λαμπερή, λουλουδιασμένη ατμόσφαιρα. Πολύ περισσότερο τα μαλλιά σας, το πρό-

το σημείο όπου πέφτει το μάτι. Χαρίστε τους την λάμψη, την γοητεία, την απαλή απόχρωση που ωνείρευσατε, με το περίφημο χρωμασμπουάν Wellaton 1+1! Δημιουργήστε κι αυτό της παγκόσμιας αναγνωρισμένης φίρμας Wella, καλύπτετε ολοκληρωτικά τις λευκές τρίχες και δίνετε στα μαλλιά ένα άγγιγμα σαγηνευτικό, γεμάτο νιάτα και στιλπνότητα. Wellaton 1+1! Το χρωμασμπουάν ισχυρά αποδόσεως, που θα σας χαρίσει παντοτεινή ομορφιά!..

Πως αντιδράτε; Μην εκνευρίζεστε! Δεν φέρνει κανένα αποτέλεσμα! Ίσα - ίσα, χειρότερεύει την κατάσταση! Ξέρω τι θα μου πείτε. Αυτή η αβεβαιότητα, η έλλειψη σιγουριάς, η συνεχής αγωνία σου χαλάει το κέφι για κάθε κοινωνική εκδήλωση. Δεν σκέπτεσθε, δ-

μως, πώς κάποιοι τρόποι αντιμετώπισης υπάρχουν; Κάτι πρέπει να κάνουν τόσες γυναίκες, που μοιά-

ζουν πώς δεν τις απασχολεί τίποτα. Παίρνουν το περίφημο πιά Slip Velux, και τις έμποτισμένες στο αποσμητικό Sany! X39, δώνουμε πεστές υγείας. Velux! Θα γίνη και γι' σας ένα σύμβολο σιγουριάς!..

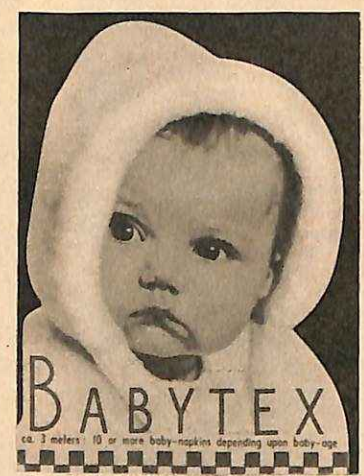
Μά τι μπορεί να συμβαίνει; Πηγαίνετε τακτικά στο κομμωτήριο, δεν αποφασίζετε ποτέ μόνη σας να κάνετε πειράματα, κι όμως! Το αποτέλεσμα δεν είναι σχεδόν ποτέ ικανοποιητικό. Και ξέρετε γιατί; Δεν περνά από το μυαλό σας πώς μπορεί τα μαλλιά σας να είναι άρρωστα. Μάλιστα, φίλες μου! Ταλαιπωρούνται από άπειρες μικροσθενείες, και γι' αυτό δεν μπορεί η μισομπλιά σας να διατηρηθεί, δεν πετυχαίνει η περμανάντ, δεν αποδίδει σωστά η βαφή. Και μην εγκαταλείπετε στη μοίρα σας! Όλα στην εποχή μας διορθώνονται! Σας υπόσχομαι πώς μέσα σε τριάντα δευτερόλεπτα θα δите την πρώτη καλύτερη, αν δοκιμάσετε κ' εσείς το περίφημο πιά «Life Tex Balsam», που δημιουργήσαν οι καλύτεροι Γερμανοί χημικοί, της παγκόσμιας αναγνωρισμένης φίρμας

Wella! Ένα φιαλίδιο μετά το λούσιμο, ελαφρύ μασάζ για τριάντα έως εξήντα δευτερόλεπτα, και το θαύμα θα έχη γίνει! «Life Tex Balsam»! Θα σας χαρίσει μαλλιά απάλα, μεταξένια, γεμάτα υγεία κι ομορφιά, έτοιμα να δεχθούν κάθε περιποίηση, από τα χέρια του κομμωτού σας. «Life Tex Balsam»! Θα σας σώσει!

Παραπονιέσθε πώς το μαρσ σας είναι γκριναίριο; Δεν σκέπτεσθε, όμως, πώς θα υπάρχει καποια αλλαγή; Μήπως δεν το αλλάζετε τακτικά; Τα μικρά διαβολάκια δεν μένουν ποτέ ήσυχα αν είναι λερωμένα. Και ξέρω τι θα μου πείτε!

Πώς πρέπει να μη σταματά ποτέ το ηλεκτρικό πλυντήριο, για να μπορείτε να το προλάβετε. Κι όμως, υπάρχει ένας πιο φθηνός, πιο υγιεινός, πιο σωστός τρόπος! Slip

Babytex! Κάτι που έσωσε εκατομμύρια μητέρες, σε κάθε γωνιά της Γης. Φτιαγμένο από πλαστικό, συκρατεί τις δονήσεις πλυν, που πετιούνται μετά την χρήση, και γλυτώνουν την μητέρα από την ατέλειωτη μωρουδιακή μπουγάδα!..

Η εποχή του 1930 ξαναγαυριάζει στα μαλλιά. Κοντά, με τετραγωνισμένες γωνίες και πολλές «μέρες» στο κούτελο, δίνουν μια νεανική, πρόσχαρη διάθεση στην φυσιογνωμία της γυναίκας του 64! Μην καθυστερήτε, λοιπόν. Αν θέλετε να έχετε πραγματικά περιζιάνικη εμφάνιση, συμβουλευθείτε τον διαλεκτό Αθηναίο κομμωτή κ. Εμύλ, που έχει το δώμιόμο κομμωτήριο της οδού Ακαδημίας 17. Θα προσαρμόσει τις προσταγές της γαλλικής κομμωτικής μόδας στον τύπο σας.

Αν το έχετε παρατηρήσει και μόνη σας: Το δέρμα σας δεν δέχεται πια κοιμωμένη περιποίηση. Όση κρέμα κι αν του βάλετε, δεν παίρνει την λαμπερή ομορφιά που είχε! Και ξέρετε γιατί; Ταλαιπωρείται από την φοβερή αβένεια της αφυδάτωσής. Και σ' αυτή την περίπτωση μόνον η αισθητικός σας μπορεί να σας βοηθήσει. Όπως μου έλεγε στην τακτική κουβεντούλα μας η εκλεκτή αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλια, που έχει το δώμιόμο ινστιτούτο της οδού Αμερικής 15, τώρα την ανοίγει είναι απαραίτητη μια επίσκεψη στον ινστιτούτο της εμπιστοσύνης σας.

Σαν μιά μορφή της αναγεννήσεως

Ντυμένη σαν αβεντική μορφή της Αναγεννήσεως, με μακρύ δλικο δελούδο, με τεράστιο χρυσό κολλάρο και ογκώδες χρυσό μπροκάρο καπέλλο βασιλικής μεγαλοπρέπειας, η Ντέιμ Ντιν Σίτγουελ διάβασε στην όμηγυρη μερικά από τα δημοφιλέστερα ποιήματά της. Ήταν μιά εκδήλωση που ώργωνσαν εδώ και λίγες ημέρες οι φίλοι της στο Ρόγιαλ Φεστιβάλ Χώλ του Λονδίνου, για να τιμήσουν την Μεγάλη Κυρία της Άγγλικής Λογοτεχνίας, που είναι η μόνη εκπρόσωπος των γραμμάτων που έχει τιμηθεί με τίτλο ευγενείας.

Η Ντέιμ Ντιν αντιμετωπίζει την δόξα της με πραγματική φιλοσοφική αταραξία. Όστόσο, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν παίρνει την τέχνη της στα σοβαρά. Προκειμένου για την ποίηση είναι αυστηρότατη και άκρως προσωπική. Η λαμπρότητα του πνευμάτος της και η κρυστάλλινη καθαρότητα της ευφύας της προσδίδουν σε όλο το έργο της έναν προσωπικό στοχασμό, συνταρισμένο με απαράμιλλο στυλ.

Η Ντέιμ Ντιν, το δυναμικότερο μέλος της εκκεντρικής λογοτεχνικής οικογένειας των Σίτγουελ - αδελφία της είναι ο σερ Όσμπερν και ο Σάτσερελ Σίτγουελ - αισθάνεται μεγάλη αγάπη για την βασιλίσσα Έλισάβετ Α'. Και οι δυο γεννήθηκαν την ίδια ημέρα, τον ίδιο μήνα και την ίδια ώρα, γι' αυτό, πέρα από τις κοινές ένδυμασες εποχής, ένα από τα καλύτερα δίδυμα της, το Φάντασμα Φόρ Έλίζαμπεθ, είναι αφιερωμένο στα παιδικά χρόνια της Παρθένου Βασιλίσσης και ένγνωσης όχι μόνον αλλεπάλληλες εκδόσεις, αλλά και μεγάλη επιτυχία στην κινηματογραφική μεταγραφή του. Τελευταία, η Ντέιμ Ντιν πρόσθεσε έναν ακόμη τόμο για την αγαπημένη της βασιλίσσα, το «Κουίνς Εντ Χαΐνς».

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΜΕ

ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ, Αθήνα, τευχ. 881, 15 Μαρτίου 1964. — ΕΛΛΑΔΑ, Μηνιαία Τουριστική, Οικονομική, Πνευματική, Αισθητική Έπιθεώρησης, Αθήνα, αρ. 12, Μάρτιος 1964. — ΝΕΑ ΠΟΡΕΙΑ, Μηνιαία Λογοτεχνικό Περιοδικό, Θεσσαλονίκη, αρ. 107 - 108, Ιανουάριος - Φεβρουάριος 1964. — ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΩΗ, Μηνιαία Σοσιαλιστική Έπιθεώρηση, Αθήνα, τευχ. 3ον, Φεβρουάριος 1964. — ΑΚΤΙΝΕΣ, Έπιστήμη, Φιλοσοφία, Κοινωνικά Ζητήματα, Γράμματα, Τέχνη, Αθήνα, αρ. 249, Μάρτιος 1964. — ΚΤΗΝΗΣΙΑ ΚΑΙ ΚΤΟΦΙΛΙΑ, Μηνιαίο Περιοδικό του Κτηνοφύλου, Αθήνα, αρ. 29, Μάρτιος 1964. — ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ, Δεκαετήσιο Έπιθεώρησης των Οικονομικών Έρελέσεων, Αθήνα, αρ. 79, 5 Μαρτίου 1964. — ΚΤΗΡΙΑΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ, Μηνιαίο Πνευματικό Περιοδικό, Λευκωσία, τευχ. 37 - 38, Νοέμβριος - Δεκέμβριος 1963. — ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΤΠΡΟΣ, Μηνιαίο Λογοτεχνικό Περιοδικό, Λευκωσία, αρ. 42, Μάρτιος 1964. — ΣΟΒΙΕΤΟΛΟΓΙΑ, Μηνιαίο Έκδοσις σοβιετολογικών μελετών, Αθήνα, τευχ. 50, Φεβρουάριος 1964. — ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΧΑΝ, Μηνιαίο Έκδοση της Χριστιανικής Αδελφότητας Νέων Αθηνών, Αθήνα, αρ. 43 - 44, Ιανουάριος - Φεβρουάριος 1964.

ΚΟΜΠΡΑ: ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΚΟΚΤΑΙΗΛ

Ποιος θα μπορούσε να πιστέψει ότι το ταχύτερο αυτοκίνητο του κόσμου είναι ένα άγνωστο διθέσιο «Κομβερτίμπλ» φτιαγμένο «εκ των ενόντων»; Και ποιος θα μπορούσε να ισχυρισθεί ότι η συνηθισμένη καρρότσα ενός «Επ - Σί Μπρίστολ» θα ήταν ικανή να κρατήσει μιά μηχανή τέτοιας δυνάμεως, αξίας να περάσει σε ανάπτυξη κι αυτήν ακόμη την «Φερράρι»;

Κι όμως, ο Κάρολ Σέλμπυ, ο μακρινός «διασκευαστής» και οδηγός, το πέτυχε. Η μόδα της κατασκευής συνθέτων αυτοκινήτων δεν είναι καινούργια. Στην Αμερική περισσότερο, όπου υπάρχουν δεκάδες χιλιάδων έρασιτεχνών μηχανικών, θεωρείται υποχρέωση κάθε οδηγού που αγοράζει την ταχύτητα να κατασκευάσει ένα δικό του μοντέλο. Παίρνοντας μιά καρρότσα που φημίζεται για την αντοχή της, προσθέτουν μιά μηχανή μεγάλου κυλινδρισμού, καταλλήλα ζυγισμένη για να μη μειώνει την σταθερότητα, και έχουν το προσωπικό τους μοντέλο.

Ο Σέλμπυ δεν είναι, φυσικά, έρασι-τέχνης. Θέλησε απλώς να δείξει στον κόσμο ότι μπορούσε κάλλιστα να δημιουργήσει κάτι αξιο να συναγωνισθεί την «Φερράρι», την «Λότους» κλπ. Χρησιμοποίησε για το πείραμά του, μιά καρρότσα «Επ - Σί Μπρίστολ», ενός διθέσιου σπόρ αυτοκινήτου, με σχετικά νευρική μηχανή, αλλά της κλάσεως του «Τράιοφ Πι - Αρ - Φώρ». Στην καρρότσα αυτή προσάρμοσε κατάλληλα μιά οκτακύλινδρη μηχανή της «Φόρντ», με συμπίεση 9,2 (μετά την απαραίτητη μετατροπή της) και 7.000 στροφές.

Η μηχανή, πάνω στην ελαφρότατη καρρότσα, ήταν ένα εύρημα. Γεννήθηκε η «Κόμπρα», το ταχύτερο αυτοκίνητο του κόσμου, στην σειρά των «γκράν τουρίσμο», που διεκδικεί τα πρωτεία, αν όχι στην ολοκληρωτική ταχύτητα, στην ανάπτυξη των πρώτων 100 χιλιομέτρων.

Η «Κόμπρα» μπορεί από πλήρη ακινησία να αναπτύξει 100 χιλόμετρα στον φανταστικό χρόνο των 4,4 δευτερολέπτων! Ο χρόνος της είναι εκπληκτικός, αν λάβει κανείς υπ' όψη του ότι η μεγάλη «Φερράρι», για την ίδια ταχύτητα, χρειάζεται 5,6 δευτερόλεπτα.

Τα τεχνικά χαρακτηριστικά της «Κόμπρα» είναι τα εξής: Κυλινδρισμός, 4.261 κ. εκ., μοτέρ που αποδίδει στις 5.800 στροφές 260 ίππους και ταχύτητα, με την τετάρτη, στις 7.000 στροφές, 245 χιλιόμετρα.

Η «Κόμπρα», στην πρώτη της εμφάνιση, αντιμετώπιζε μερικές τεχνικές δυσκολίες, — μερικές αγωνιστικές αποτυχίες, σε τελευταία ανάλυση. Το μπροστινό της σύστημα είχε δορίνει από την οκτακύλινδρη «Φόρντ» και οι στροφές της ήταν ασταθείς.

Ο Σέλμπυ το αντιμετώπισε: Σε δέκα μέρες είχε έρει την κατάλληλη λύση και η «Κόμπρα» αντιμετώπιζε επιτυχώς όλους τους αντιπάλους της, στον αυτοκινητόδρομο της Ντεπτόνα.

Μέχρι σήμερα το αυτοκίνητο - κοκταίηλ έχει κλέψει πολλές νίκες από τα σίγουρα φαβορί των αγώνων ταχύτητας. Και οι οδηγοί συνεχίζουν να την προτιμούν, γιατί η τιμή της είναι περίπου η μισή από της «Φερράρι» (κάπου 160.000 δραχμές), ενώ η απόδοση της είναι σχεδόν ίδια.

Η «Κόμπρα» δεν είναι αυτοκίνητο έμπορίου — δίδεται μόνο κατόπιν παραγγελίας. Και έχει ένα βασικό πρόσόν: Μπορεί να κυκλοφορήσει μέσα στην κίνηση της πόλεως με την άνεση ενός μικρού αυτοκινήτου...

ΜΑΣΤ.

...όμορφα φωτεινά με συναρπαστική γοητεία...

Germaine Monteil

- ★ Eye brow pencil
- ★ Eye shadow stick
- ★ Liquid Eye Liner
- ★ Super fine Eyeliner pencil
- ★ Mascara swirl

ΕΛΛΗΝΙΚΑ Α.Ε. Α. ΑΜΑΛΙΑΣ 26 - ΤΗΛ. 225.365

Έδω κι' Έυει

Νιάτα, όμορφιά και δόξα

Ο έρωτας δέν κρύβεται. Κάποιο τυχαίο γεγονός ή κάποιος περίεργος... φωτογράφος θ' αποκαλύψει τό μυστικό. Στην προκειμένη περίπτωση... θύματα της αποκαλύψεως ήταν δυό από τους πιο έλπιδοφόρους νέους του άμερικανικού θεάματος - ο δημοφιλής τραγουδιστής Μπάμπυ Βίντον (δυό εκατομμύρια δίσκοι σ' ένα χρόνο) και ή 18έτις «Μίς Άμερική 1963», Άμεντη Τσάμποτ. Στην άκροθαλασσιά του Χόλλυγουντ, όπου τους συνέλαβε ή άδιακρίσία των φωτογράφων, οι δυό νεαροί όχι μόνο χάθηκαν την άμμουδιά και τον ήλιο, αλλά συζήτησαν και τό μέλλον τους. "Ήδη, ή Άμεντη γυρίζει δυό ταινίες, και ή μεγάλη φιλοδοξία τους -ατέληξαν- είναι νά συμπρωταγωνιστήσουν σ' ένα φίλμ που νά κάνει πάταγο.

■ ■ Ο ΚΑΡΛΟ ΠΟΝΤΙ, ο γνωστός Ιταλός παραγωγός, σύζυγος της Σοφίας Λώρεν, έτοιμάζεται νά γυρίσει την ταινία «Βοϊκάκιος 2000», παρωδία της ζωής στο έτος 2000, που θα αποτελείται από τρία επεισόδια. Θα συμμετάσχουν γνωστοί ήθοιοί του κινηματογράφου, πλαισιούμενοι από ζωντανά σκίτσα, όπως στα φίλμ του Ντίσιεν. Πρώτο όνομα γνωστής βεντέας: Κατρίν Σπάακ.

■ ■ ΟΙ «ΜΠΗΤΛΣ» υπολογίζεται πως κέρδισαν έντός του 1963 τό συνολικό ποσό των 1.500.000. 000 παλαιών γαλλικών φράγκων. Τό ποσό αυτό μοιράστηκε ως ακόλουθος: "Ένα τέταρτο πήρε ο μάνατζέρ τους, άλλο τέταρτο κάλυψε τά έξοδα ταξιδιών, παραστάσεως και τον πάγιο μισθό των τεσσάρων τραγουδιστών (ένάμισι εκατομμύριο ο καθένας τόν χρόνο), τό τρίτο τέταρτο πήρε ή έφορία και τό τελευταίο πήγε στην εταιρία περιορισμένης εθύνης «ΟΙ Μπήτλς», της οποίας οι ίδιοι είναι οι κυριώτεροι μέτοχοι.

■ ■ Ο ΓΙΑΤΡΟΣ Ούφφερτς, της Λούισβιλ (Κεντάκι), έλαβε 50 δολάρια, συνοδευόμενα από μία κάρτα που έγραφε: «Έλπίζω ότι τά 35 δολάρια επιπλέον μπορούν νά καλύψουν τους τόκους». Τό έμβασμα προερχόταν από μία γυναίκα που ο γιατρός είχε ξεγεννήσει στο σπίτι της, μία νύχτα, πρό 39 ετών. Έπειδή ή οικογένεια ήταν φτωχή, ο γιατρός δέν ζήτησε την συνήθη τότε άμοιβή των 15 δολλαρίων, αλλά νά που δέν τόν ξέχασαν...

Υ "Ανοιξι,... που μάς φάνηκε σχεδόν ξαφνική, ύστερα από τόν κρύο, συννεφιασμένο, σκυθρωπό φετεινό μας χειμώνα, επνίξε τίς έξοχές της Άττικής κ' έγκαταστάθηκε ακόμη και στον περιορισμένο χώρο της μικρής γλάστρας, της ζαρντινέρας ή της καχεκτικής πέργκολας του άθηνάϊκου μπαλκονιού...

Υ Γ Λ α ύ κ α... άνθιστάλιση είναι τό έμβλημα των «Φίλων των Άθηνών», ένός σωματείου που, από τό 1959 ως σήμερα, φροντίζει σεμνά, αλλά άπολεσματικά νά αποκτήσει ξανά ή πρωτεύουσα τόν λουλουδένιο της διάκοσμο. Χαρίζει φυτά, προσφέρει ζαρντινέρες για τά μπαλκόνια, ένθαρρύνει, βραβεύει και πολύ συχνά όμορφαίνει με δικά του έξοδα διάφορα σημεία της Άθήνας. Αύτεις τίς ήμέρες, οι «Φίλοι των Άθηνών» προκηρύσσουν τόν δεύτερο έτήσιο διαγωνισμό τους, με τίτλο «Λουλουδιασμένη Άθήνα». Τά βραβεία θα δοθούν ως εξής: Τρία για την καλύτερα άνθιστάλισμένη πρόσοψη πολυκατοικίας, άλλα τρία για τό καλύτερο μπαλκόνι ή βεράντα ή για δυό τουλάχιστον παράθυρα επί του δρόμου, για όλόκληρη πρόσοψη ξενοδοχείου, για την καλύτερη έξωτερική πρόσοψη ή είσοδο ζαχαροπλαστείου, καφενείου ή εστιατορίου και για την καλύτερη διτρίνα ή είσοδο καταστήματος...

Υ "Ε κ π λ η ξ ι... δοκίμασαν οι θεαταί της ιρακινής τηλεόρασεως και παρέμειναν πολύ σιωπηλοί, όταν ο σείχης Κάζεμ Γιουσέφ Χαλίλ άνεκοίνωσε ότι πρόκειται προσεχώς νά παντρευθώ. Για την περίπτωση, είχε περιτριγυρισθώ με μία δωδεκάδα από τά έγγόνια του και είχε την πρόνοια νά εξηγήσει ότι έχει ήδη παντρευθώ τέσσερις φορές και ότι υπολογίζει ότι διανύει τό έκατοστό πεντηκοστό έτος του. "Η γέννησί του -συνέχισε- συνέπesse με την δασιλεία του σουλτάνου Σελίμ του Γ' και, δυστυχώς, δέν μπορεί νά προσδιορίσει ακριβέστερα την ήλικία του, γιατί την εποχή εκείνη δέν ύπήρχε ληξιαρχείο στην Μεσοποταμία...

Υ "Ο Φραγκεστάιν... γεννήθηκε μία νύχτα του 1815. Λίγοι ασφαλώς από τους φανατικούς φίλους του τό γνωρίζουν, γιατί ο κινηματογράφος έπεσκόισε τό διθλίο της Μαίρης Σέλλεϋ, που στάθηκε τό ξεκίνημά του. "Ένα δράδυ των άρχων του περασμένου αιώνας, ο ποιητής Σέλλεϋ, ή σύζυγός του, ο λόρδος Βύρων και ο γιατρός Παλυντόρι έκαναν μεταξύ τους έναν διαγωνισμό για την συγγραφή διηγημάτων φρίκης. "Η μόνη που πήρε σοβαρά τό θέμα ήταν ή σύζυγος του ποιητού. "Όταν τό διθλίο της «Φραγκεστάιν» τελείωσε, ο Βύρων έκανε μία συγκρατητική κριτική: «Είναι καλό για δεσποινίδουλες δεκαεννέα ετών...»

γγγ

Ο γαμήλιος άσπασμός ύπ' άρ. 5

Μυστική και άπλη ύπήρξε ή τελετή που νομιμοποίησε τόν δεσμό του Μάρκου Άντωνίου και της Κλεοπάρας. Ένδεκα μόνο προσκεκλημένοι παρίσταντο στο ξενοδοχείο «Μοντεάλ», όπου ή Λίζ Τάιηλορ έγινε για πέμπτη φορά νύφη και ο Ρίτσαρντ Μπάρτον για δεύτερη φορά γαμπρός. «Σας λέω ότι δέν θα έχωμε άλλους γάμους», άπήγγειλε υπό τύπον δηλώσεως ο Μπάρτον, λίγες ώρες άργότερα, μπροστά στους 2.900 βεατάς του θεάτρου του Τορόντο, όπου επέστρεψαν οι νεόνημοι. "Ο διάσημος πρωταγωνιστής χρησιμοποίησε τόν γνωστό αυτό στίχο του «Άμλετ», για νά εύχαριστήσει τό κοινό, που τόν αποθέωσε κατά την πρώτη μετά τόν γάμο του παράσταση. «Συνήθως, δέν δγάζω λόγους, αλλά θέλω νά σας εύχαριστήσω γιατί ύπήρξατε θαυμάσιο άκροατήριο», έλαλσε συγκινημένος τό λογυδριό του.

'Εδω ι' Ευει

■ **Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ** της μουσικής έ-
νος σχολείου στην Έλβετία κληρονόμη-
σε από μια γηραιά κυρία ένα πιάνο. 'Η
κληρονομιά όμως δεν τον ενθουσίασε,
γιατί το πιάνο έπαιζε άλλα άντ' άλλων.
Κτυπούσε το εντό, ακουγόταν
«μπί», το «ρέ» ήταν φάλτσο και το
«λά» δουλό. Βαρυστημένος, θέλησε να
το πουλήσει, αλλά κανείς δεν το έ-
παιρνε... Έως ότου μια μέρα τα παι-
διά του σχολείου, παίζοντας, ανέκα-
λυψαν την αίτια της κακοφωνίας. Έ-
να παλιό κουτί, με 100.000 νέα φράγ-
κα, είχε μπερδέψει τις χορδές.

■ **Ο ΛΕΟΠΟΛΔΟΣ** του Βελγίου και
ή πριγκίπισσα ντε Ρεττώ εγκατέλει-
ψαν τις Βρυξέλλες για ένα ταξίδι
στο Μεξικό και τη Χιλή. Σκοπός του
ταξιδιού αυτού: 'Επιστημονικές έρε-
νες και μια καινούργια σέληνη μέλιτος.

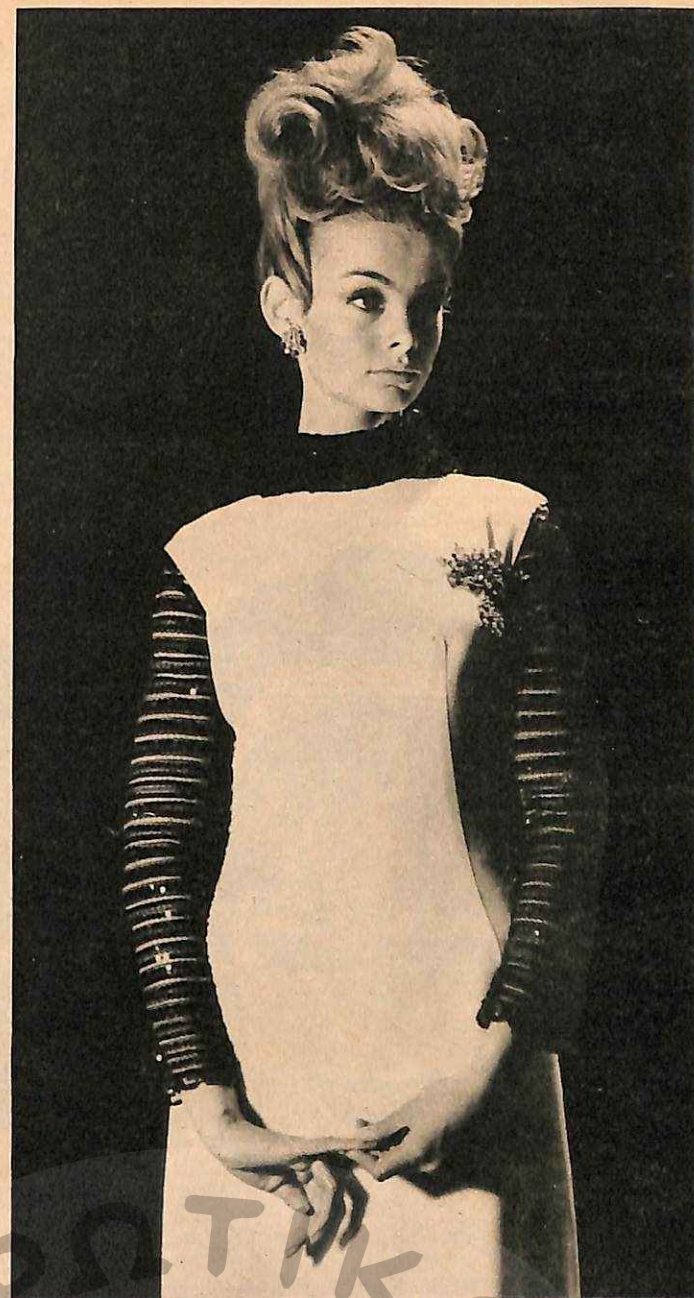
■ **Η ΝΤΑΝΙΕΛ** Νταριέ πιστεύει
στο ρητό «Ο χρόνος είναι χρήμα».
Από τις Βρυξέλλες, όπου παίζει το
«Μώδ φόρεμα της Βαλεντίνης», ζή-
τησε από την εταιρία δίσκων να της
στείλει τους απαραίτητους τεχνικούς
για την έγγραφη νέων τραγουδιών της
κατά τις ώρες της άργιας.

■ **ΣΤΗΝ** αίθουσα πλειστηριασμών
Ντρουά των Παρισίων κάποιος αγό-
ρασε, αντί 270.000 παλαιών φράγκων,
ένα μαχαίρι καρμανιόλας που έκοβε
κεφάλια στην πλατεία της Δημοκρα-
τίας, κατά την εποχή της τρομοκρα-
τίας. Δεν διεκρίνισε, όμως, τί σκο-
πεύει να το κάμη.

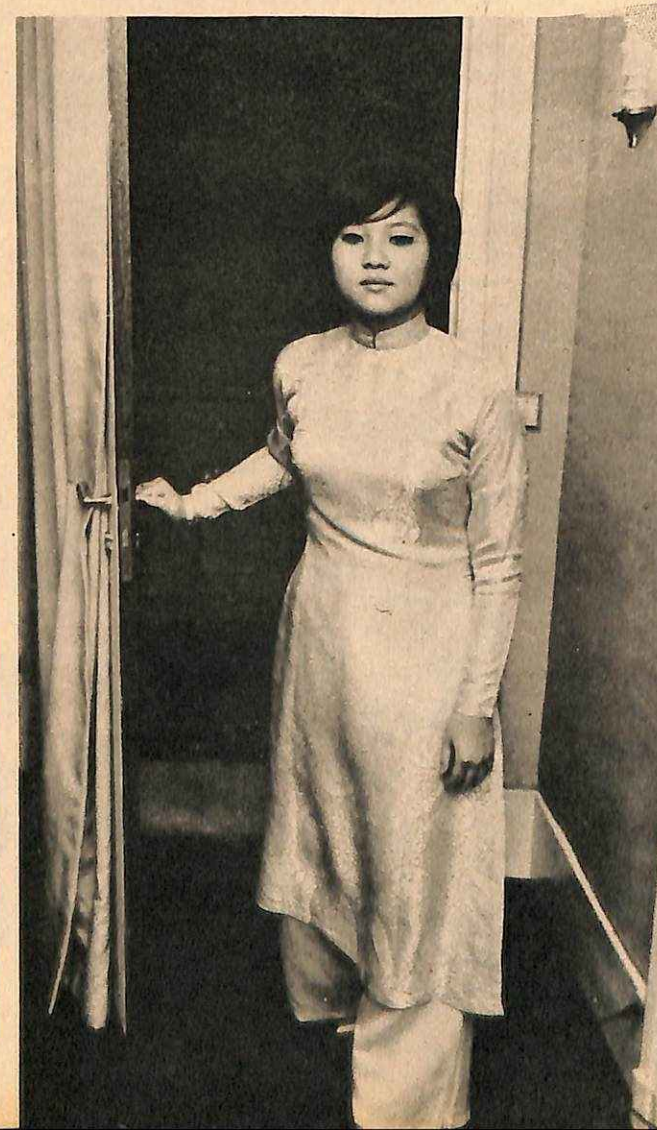
■ **Ο PAINIE** του Μονακό ειδοποιή-
θη από τα όλλανδικά ναυπηγεία, ότι
το γιότ του «Άλμπέρτο II» είναι
καθ' όλα έτοιμο για να ξανοιχτεί στη
θάλασσα. 'Ο πρίγκιψ θα πάει ο ίδιος
να το παραλάβει τον Άπριλιο, συνο-
δευόμενος από την Γκράις, παρ' όλο
που αυτή δεν φημίζεται για μεγάλη
άντοχη στη θάλασσα.

■ **ΤΖΑΚ** Λέμεν και Τόνυ Κέρτις θα
γίνουν το φθινόπωρο τσάμπιον αυτο-
κινητιστάι, σε ράλλυ τύπου Μόντε
Κάρλο, αλλά και 'Ινδιανουπόλεως, ως
πρωταγωνιστάι της ταινίας «'Η με-
γάλη κούρσα».

Δημοκρατικότητα

'Η δεκαεπταέτις νέα, που μετά το μασσαζ έγκαταλείπει το
πρώτο Κινεζικό 'Ινστιτούτο Καλλονής του Παρισιού, θα μπο-
ρούσε να καθήσει σε έναν θρόνο. Είναι ή δις Πουόγκ Θάο, ή
κόρη του αυτοκράτορος του 'Αννάμ, Μπάο Ντάι. 'Ο αυτοκρά-
τωρ, μετά την εκθρόνισή του, ζή με όλη του την οικογένεια
στην γαλλική πρωτεύουσα, όπου ή Πουόγκ Θάο σπουδάζει
τώρα Δημόσιες Σχέσεις και, χάρις στις ελαστικές αντιλήψεις
του πατέρα της, ζή την άνεμελη ζωή των Παριζιάνων φοιτητών

ΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΑΚΡΙΒΩΣ ηλικία, αλλά ο ένας, έξ ιδιοσυγκρασίας, άρχισε
να φέρεται σαν μεγαλύτερος άδελφός και προστατεύει τον μικρό κάπως άγρια.

"Ο,τι...

...λάμπει, δεν είναι κατ' ανάγκη χρυσός, ύποστηρί-
ζουν οι Άγγλοι σχεδια-
σταί, που παρουσίασαν
την ώραία αυτή στενή και
μακρυά τουαλέττα, που τα
μανίκια της, από μαύρο
«σεκούιν», καθώς και ο γι-
ακάς της άπαστράπτουν.

Βραβείο...

...χρυσής σφαίρας παρέ-
δωσε ο Γκρέγκορυ Πέκ
στην Ναταλί Γούντ, που
είναι όμως άπλή παραλή-
πτρια, για λογαριασμό
της Σοφίας Λώρεν. 'Η ώ-
ραία 'Ιταλίδα στάρ ήταν
έφέτος ή έκλεκτή των ξέ-
νων ανταποκριτών, που έ-
χουν άθλοθετήσει την άνε-
πίσημη αυτή διάκριση...

■ **Ο ΤΙΝΟ** Ρόσι αγόρασε ένα ά-
μάξι «Μίνι 'Όστεν» για τις καθη-
μερινές μετακινήσεις του από το Νείγυ
ως το ABC που παίζει «Τόν καιρο
των κιθαρών». Για να πάη όμως στο
Φονταινμπλώ να δώσει την εκκίνηση
του άγώνος δρόμου Παρίσι-Νίκαια,
προτίμησε να πάση την Καντιλάκ
του. 'Αποτέλεσμα: Έμεινε από δενζί-
να και οι δρομείς ξεκίνησαν χωρίς την
παρουσία του.

■ **Ο ΛΑΝΣ** Ρέβεντλοφ, γιός της
Βαρβάρας Χάπτον και κληρονόμος των
καταστημάτων Γούλγουορθ, όπου τα
πάντα πωλούνται σε μια ένιαία τιμή,
πρόκειται να παντρευτεί τον Νοέμβριο
την ήθοποιό Τσέριλ Χόλντριτζ. 'Η
πρώτη του γυναίκα, επίσης ήθοποιός,
Τζέιλλ Σαιν-Τζών, πρόκειται να κά-
νη το ίδιο με τον Μπέιμπυ Πινιατάρι,
πρώην σύζυγο της 'Ιρας φον Φύρ-
στενμπεργκ.

Τώρα
καί κόκκινο NONO!

Τό σαπούνι NONO κυκλοφορεί
και σε κόκκινο χρώμα με πρωτότυπο
και εύχάριστο άρωμα.

Δύο μεγέδη (για τό λουτρό
για τόν νιπτήρα

ΣΑΠΟΥΝΙ **NONO** ΑΛΕΠΟΥΔΕΛΗ

■ Ο ΖΑΝ Γκαμπέν, κοστούμι γκρι άνοιχτό, μαλλιά άσημένα και μάγουλα ροδαλά, και ο Φερναντέλ, κοστούμι μπλε μαρίν, μαλλιά μαύρα και πρόσωπο όδάλ χλωμό, υπέγραψαν, μπροστά τους πάνω στο τραπέζι, ένα ντοκουμέντο προοριζόμενο για τις εφημερίδες: «Ο Ζαν Μονκορζέ και ο Φερνάν Κονταντέν σάς γνωρίζουν την

ίδρυση της εταιρίας των "Γκαφέρ" και σάς αναγγέλλουν το γύρισμα της πρώτης των ταινιών με τους Ζαν Γκαμπέν και Φερναντέλ». —Θα ασχοληθούμε πολύ σοβαρά με την εταιρία μας, είπε ο Φερναντέλ. Είμαστε φίλοι 30 χρόνια τώρα και από καιρό θέλουμε να κάνουμε κάτι το γούστου μας και να δώσουμε μία μπουνιά στον γαλλικό κινηματογράφο. «Η ταινία θα είναι μιούζικαλ: «Τα φώτα της ράμπας». Θα τραγουδούν και οι δύο ήθοιοι, στο ρόλο δύο γερο-τραγουδιστών άποτυχημένων και ξεπερασμένων από νέους. Πρωτίστως δεν θα προσλάβουμε «είδωλα», λέγει ο Φερναντέλ, δεν τα έχουμε ανάγκη.

■ ΑΡΕΙΟΣ Πάγος, άποτελούμενος από ύψηλές προσωπικότητες της μό-

δας και της γυναικείας κομψότητας, συνήλθε στη Βενετία για να συζήτηση και να καθορίση το χρώμα των καλτσών για την άνοιξη. Λαβών υπ' όψιν τις συλλογές των ραπτικών οίκων και τις άποχρώσεις των δερμάτων για τα παπούτσια, άπεφάνθη, όμοφώνως, ότι οι άνοιξιάτικες κάλτσες θα έχουν έναν άνοιχτό και άπαλό χρωματισμό που θαφτίστηκε «Λίντο».

■ «ΣΕ όσους έχουν καρδιά», είναι ο τίτλος ενός τραγουδιού που έγραψε σε δίσκους 45 στροφών η Πετούλα Κλάρκ και άφιέρωσε στους 3.300 ένθουσιώδεις θεατές που παρακολουθούσαν κάθε βράδυ τις εμφανίσεις της στο Βουκουρέστι. 'Από την ρουμανική πρωτεύουσα, η Πετούλα έφερε μία συλλογή εικονισμάτων και μία ρεζέρβα

μαύρο χαδιάρι. Οι νεαρές Ρουμανίδες θαύμασαν ιδιαίτερος τις μπόττες της από κόκκινο δέρμα, γυναικείο είδος που δεν βρίσκεται στις λαϊκές δημοκρατίες. 'Η ίδια έμεινε κατάπληκτη από την τέλεια άκουστική της αίσθηση: Ισχυρό μέγαφωνο στην όροφή και άτομικό σε κάθε κάθισμα θεατού.

■ «ΙΣΤΟΡΙΑ της Ο», το τολμηρό διβλίο που κυκλοφορεί ήδη σε 80.000 αντίτυπα, θα δη αύξανόμενη την δημοτικότητα του, χωρίς στην έκλογη του Ζαν Πωλάν στην Γαλλική 'Ακαδημία. 'Ετοιμάζεται νέα έκδοσή του με ταινία που θα άναγράφη: «Πρόλογος του Ζαν Πωλάν». Δεν ξέρουμε όμως κατά πόσον η έτικέτα αυτή θ' άνοιξη στην σκανδαλώδη «Ο» τις πόρτες των οικογενειακών βιβλιοθηκών.

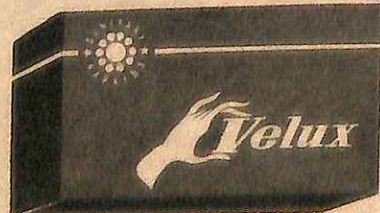
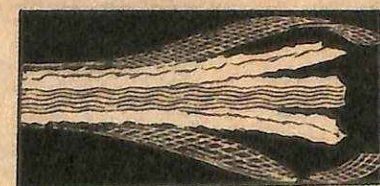

Για να μη σας ξεγελά η όμοιότης!..

Πολλά πράγματα φαίνονται όμοια αλλά δεν είναι!.. Για να διαλέξε μια γυναίκα μια πετσέτα υγείας, που είναι θέμα πολύ λεπτό, πρέπει να ξέρη να διαλέξη την καλύτερη!.. Έτσι μόνον χαιρείται κάθε εκδήλωσι της ζωής και τις δύσκολες ήμέρες του μηνός με ΑΣΦΑΛΕΙΑ - ΑΝΕΣΙ - ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ!...

ΠΕΤΣΕΤΤΕΣ ΥΓΕΙΑΣ

Velux

ΠΕΝΤΕ ΣΗΜΕΙΑ ΥΠΕΡΟΧΗΣ

- Στρώμα από άπαλό, άντισταπτικό φυσικό βαμβάκι.
- Στρώμα από χαρτοβάμβακα ύψηλης άπορροφητικότητας του οίκου DUBWAD-OSLO
- Δίκτυον συγκρατήσεως από άπαλό λευκομένο νήμα.
- Κάθε πετσέτα υγείας Velux όφίσταται γενική διαπότισι, διά της έπιστημονικής συνθέσεως SANIL-X-39 που δημιουργεί άσηψίαν και καταργεί την κακοσμία.
- Στρώμα από αδιάβροχο ρόζ χαρτοβάμβακα άπολύτου άσφαλείας.

ΤΥΠΟΣ REGULAR ΔΡΧ. 12.- ΤΥΠΟΣ SUPER ΔΡΧ. 13.-

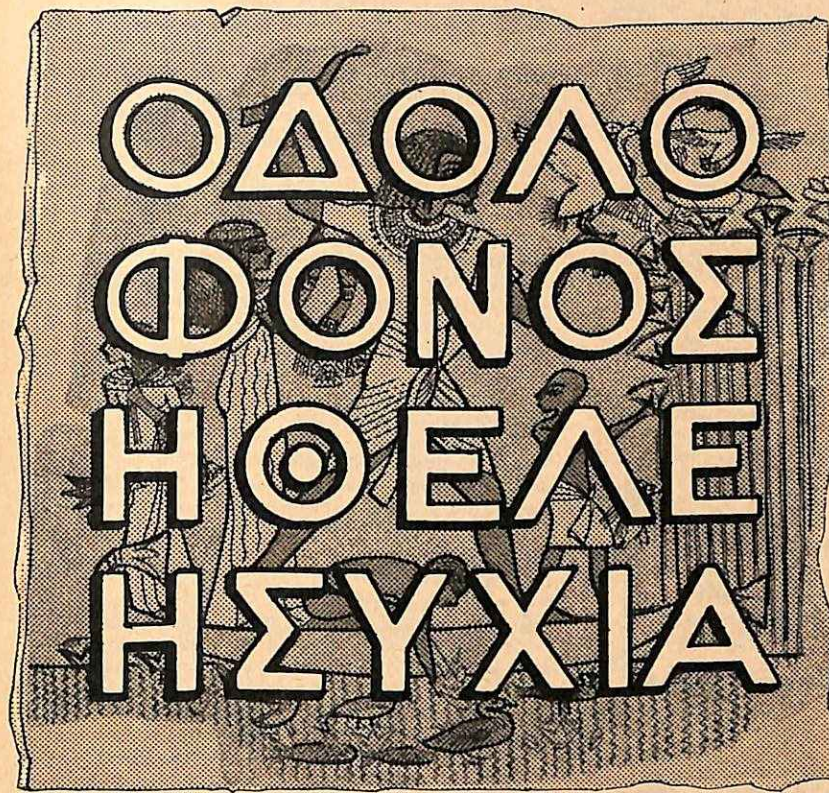
Χ. ΤΟΥΤΖΙΑΡΙΔΗΣ ΟΔΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 40 ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 531.637

ΑΥΣΤΗΡΑ ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΟ

Υγιεινή διατροφή με
ΕΛΑΙΟΛΑΔΟ
φλορίνα
ΕΛΑΪΣ

ΔΑΝΕΖΙΚΟ ΣΠΙΤΙ
"Επιπλα ποιότητας
ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΟΣΕΩΝ
Πλατ. Καρύτση 10 Τηλ. 228.325

Του Φρέντ Κασσάου

Ο ΛΙΟΝΕΛ ΦΡΙΜΠΟΥΡ, ένας μεσόκοπος αγγλιτολόγος, προσπαθεί με κάθε τρόπο να εξασφαλίση την άπαραίτητη για τις μελέτες του ήσυχία. Σκοτώνει τον θορυβώδη πατέρα μίας διαζευγμένης κυρίας, που θέλει να παντρευτεί, για να άποφύγη την συγκατοίκησή του μαζί τους, αλλά η κυρία — που τα έχει φτιάξει στο μεταξύ με τον ώραίο ξάδερφό της— αντίσσει ως έμπόδιο στην ένωσή τους το γεγονός ότι ο γάμος τους θ' άποτελούσε άμάρτημα, άφου αυτή είναι χωρισμένη και όχι χήρα...

12

Κατά την γνώμη μου αυτό δεν ήταν δύσκολο: Δεν είχε παρά να μητρί άνάμεσα σε δύο φέτες ψωμί... Παρά την έπαυμία μου να μη γίνω άντιληπτός, ρώτησα έναν από τους περιέργους να μου πη τον τίτλο του έργου που γύριζαν. 'Αλλά ήταν ένας περιεργος χωρίς περιέργεια: 'Ανασκήνωσε τους ώμους για να μου δείξη την άγνοια του. 'Ο γείτονάς του, ένας πιο ικανός περιεργος, με πληροφόρησε:

- «Νυχτερινές σφαίρες». Πονηρός τίτλος, ξ;
- Γιατί; Ρίχνουν πυροβολισμούς;
- Σιωπή, βλοι! Ξεφώνισε το Γέρικο Μωρό.
- Σιωπή! φώναξε σαν ήχώ ένας άσθενικός και γενατός νέος.
- Στη θέση σας, γρήγορα!
- Οι πέντε γυναίκες έβγαλαν τα παλτά τους ή τα αδιάβροχά τους και εμφανίστηκαν κατά τα τρία τέταρτα γυμνές, κάτω από κουρέλια προσχετικά σχισμένα μπρός και πίσω. Οι περιεργοι κράτησαν την άνάσα τους. Οι γυναίκες με τα κουρέλια έτρεμαν από το κρύο.
- Βάλτε την μηχανή μπροστά! φώναξε το Γέρικο Μωρό.

—Γυρίζει, άπάντησε ο άνδρωπος πίσω από την κινηματογραφική μηχανή.
—Έπειτα, πώς μεγάλη μου έκπληξη, το Γέρικο Μωρό γλίστηρε κατά γής, άνάσκελα, με τα χέρια σταυρωμένα κάτω από την μιση.
—Ένας μηχανικός με μπλέ φόρμα, έφωδιασμένος κι αυτός επίσης με σφουριά, παρουσίασε μπροστά στην μηχανή ένα είδος πλάκας, άναγγέλλοντάς:

—Νυχτερινές σφαίρες...
—Έπειτα τραβήχτηκε. Το Γέρικο Μωρό φώναξε:
—Ξεκινηστέ! και το πρόσωπό του έδειξε τον πιο άξιοκαταφρόνητο τρόπο.
Τότε, οι πέντε γυναίκες με τα κουρέλια παρήλασαν μπροστά του προσπαθώντας να δώσουν στα

ξεπαγιασμένα χαρακτηριστικά τους ένα μορφοσμο μίσους και, ή μία μετά την άλλη, τον πυροβόλησαν στην κοιλιά. Σε κάθε πυροβολισμό, το Γέρικο Μωρό άνατηδούσε, σφάδαζε και έβγαζε ούρλιαχτά πόνου, που τ' άπολήμναναν ξωηρά οι περιεργοι. "Όταν και ή τελευταία κοπέλλα έριξε τον τελευταίο πυροβολισμό, το Γέρικο Μωρό σταμάτησε τα ούρλιαχτά και φώναξε:

—Σταματήστε!
—'Ανασκήνωσε. Οι πέντε κοπέλλες άφησαν τα όπλα τους και φόρεσαν διαστικά τα παλτά τους.
—Μου φαίνεται καλό! φώναξε ο άνδρωπος πίσω από την κινηματογραφική μηχανή.
—Έμένα καθόλου! Έκανε το Γέρικο Μωρό.
—Έμπρός, καλά! Έκανε ο φαλακρός άνδρωπος συμβουλευόμενος το ρολόι του. Τί θέλεις, λοιπόν;
—Μικρούλες μου! Έξωκολούθησε το Γέρικο Μωρό, χωρίς να νοιασθή γι' αυτόν, και γυρίζοντας πρὸς τις ξεπαγιασμένες κοπέλλες: Μικρούλες μου, δεν είναι αυτό που θέλω καθόλου! Την ώρα που με πυροβολείτε στην κοιλιά θα ήθελα να βλέπω μίσος στα μάτια σας, αλλά επίσης και ένα είδος σαρκωτικής τρυφερότητας για έναν άνδρα που σάς έχει δώσει και που τον εκδικείσθε, αλλά και που νοσταλγείτε επίσης τον διασμό του! Με καταλαβαίνετε; Πυροβολείται στην κοιλιά για να ύποφρη; το πολύ και περισσότερη ώρα, αλλά σγυχρόνως και από μία άσυνείδητη θύση της δίαιτης ήδονης που σάς είχε χαρίσει! 'Αν δεν είστε ικανές να δώσετε στον θεατή να τα καταλάβη όλα αυτά, τότε πηγαίνετε να πουλήσετε χόρτα!
Μία από τις νέες παρατήρησε ότι εκείνο που ήταν βέβαιο ήταν πως θα πάθαιναν πνευμονία.
—Θέλω, έπείνετο το Γέρικο Μωρό, αυτή ή σκηνή να ξεχειλίξη από έρωτισμό, μίσος, τρυφερότητα και ποίηση!
Αλλά τα λόγια με άηδίασαν φοβερά, γιατί ήταν φανερό πως αυτό το φίλμ θα κολάεσε τα

πιο ταπεινά ένστικτα, με την άπολογία του της βιασότητας και την ταπεινή πορνογραφία του. "Όσοι για την τρυφερότητα και την ποίηση, σε πιο χαρούμενες περιστάσεις θα χαίρομε; Αυτοί οι νεαροί, που εγκαταλείπουν γυναίκα και σπίτι, είναι πάντα οι πρώτοι που φωνάζουν για τρυφερότητα και ποίηση!
Μία από τις νέες φτασόντηκε τρεις φορές και βλαστήμησε σαν άδην. Ρώτησα τον καλά πληροφορημένο περιεργο γιατι αυτές οι νέες φορούσαν κουρέλια. Μου άπάντησε ότι, κατά την γνώμη του, το είχαν κάνει αυτό για να μπορή κανείς να βλέπη καλύτερα τους γλουτούς τους. Αυτή ή χυδαία άπάντησή δεν με ικανοποίησε. Κατέληξα, λοιπόν, στην πιο πιθανοφανή ύπόθεση ότι, στο σε-νάριο, οι κοπέλλες αυτές είχαν ξεφύγει από ένα μέρος όπου κρατιόνταν αιχμάλωτες και είχαν περπατήσει πολλή ώρα μέσα στο δάσος, πριν ικανοποιήσουν την έκδησή τους. Δίνω αυτή την έξηγηση σπὸς χρήση των μεταθανάτιων και κινηματογραφόφιλων άναγνωστών μου.
"Όσο για κείνους που ενδιαφέρονται περισσότερο για την έγκληματική πλευρά της έπιχειρήσεώς μου, ύποθέτω πως έχουν ήδη καταλάβει το όφελος που θα μπορούσε να έχω από την δια-τάστασι. 'Ενωισα σχεδόν άνήσυχος για τις τόσεις ενκαιρίες που μου πρόσφερε ή θεία πρόνοια. Το γεγονός ότι το Γέρικο Μωρό ήταν ήθοποιός στο έργο που σκηνοθετούσε κι ότι είχα φτιάσει την στιγμή ακριβώς που ή φαντασία του σεναρίστα ήθελε να τον πυροβολήσουν πέντε κοπέλλες διαδοχικά στην κοιλιά, έδειχνε πρώτα απ' όλα μία έξαιρετικά καλή θέληση από μέρος των άνωτερων δυνάμεων: Ήταν ή μοναδική φορά που ένα σενάριο υποφύσε να χρησιμοποιηθή για έπι-καθημητικούς σκοπούς και δεν είχα το δικαίωμα να το περιφρονήσω...
Παρομοιάζονταν, φώτσο, δύο δυσκολίες: Πρώ-τα απ' όλα, που άφησαν τα όπλα τους, στις δια-

κοπές του γυρίσματος, οι πέντε αυτές κοπέλλες; "Ε, λοιπόν, μερικές τ' άφηναν μέσα σ' ένα πανέρι, που είχαν τοποθετήσει γι' αυτό τον σκοπό, και μερικές πάνω σε ρίξες και κομμένους κορμούς δένδρων. Αυτά τα τελευταία όπλα με ενδιαφέρον μόνο. Άραγε, όμως, αυτές οι πέντε νέες σκόπευαν καλά; Τις περισσότερες φορές έκλειναν τα μάτια και πυροδοτούσαν προς την κατεύθυνση περίπου του μιστού διαφωδού. Στην πραγματικότητα, οι σφαίρες χάνονταν σε απόσταση ενός ή δυο μέτρων από χει. Μια μόνο φαινόταν νάχη την αντίληψη, που είναι ουσιαστική στην βληματολογία, ότι για να πετύχει έναν στόχο πρέπει να σκοπεύεις απάνω του. Δυστυχώς, κανείς δεν είναι τέλειος, κι αυτή η σκοπευτική ήταν από κείνες που τοποθετούσαν προσεχτικά το περιστροφικό τους μέσα στο πανέρι.

"Εμενε άκρως να μάθω αν ένα τραύμα στην κοιλιά θα ήταν θανατηφόρο. 'Ο σεναρίστας φαινόταν να πιστεύει ότι χρειάζονταν πέντε σφαίρες για να υποσέψει ένας άνθρωπος πιο πολύ και επί περισσότερη ώρα, αλλά έμένα δεν μ' ενδιαφέρει πολύ ούτε η διάκριση, ούτε η ποιότητα του πόνου: Δεν ήμουν σεναρίστας, έγω, δεν είχα αξιώσεις να προκαλέσω στα πλήθη νοσηρά ρίγη: 'Ο γρήγορος θάνατος μου άρκοισε.

Δέν βόηκα, ωστόσο, τον καιρό να σκεφθώ περισσότερο:

—Λοιπόν, φώναξε ο φαλακρός κοιτάζοντας το ρολόι του, μπορούμε τώρα να πηγαίνουμε, Ζάκι;

—Πληρώνουμε για να μετσάχησ' ένα καλό έργο, ναι ή όχι;

—Πληρώνομαι, αλλά δεν έχω διάθεση να χάω τον καιρό μου!

—Έγω, είπα, ο άνθρωπος που στεκόταν πίσω απ' την κινηματογραφική μηχανή, δεν θέλω ν' ανακατωσώμαι σ' ό,τι δεν με άφορά, αλλά σ'ας προειδοποιώ ότι το φεγγάρι χάνεται, πουλάκια μου! "Η, αν θέλετε, τα σύννεφα προχωρούν, πράγμα που καταλήγει στο ίδιο αποτέλεσμα...

Το Γέρικο Μωρό κακομεταχειρίστηκε το άγιο δνομα του Κυρίου και σήκωσε προς τον ουρανό μια μύτη κατάπληκτη:

—Α, το παλιοφέγγαρο! Πραγματικά άρχίζει να χάνεται! "Α, όχι! Δεν μπορεί να μου το κάνει αυτό! Χρειάζομαι απολύτως την εντύπωση του φεγγαριού σ' αυτή την σκηνή!

"Αρχισα τότε να ένεργω με μια άνεση που, άργότερα, με ξάφνιασε κ' έμένα τον ίδιο:

"Έκανα ένα βήμα έξω από τον κύκλο των περιόρων και προχώρησα ανεπαίσθητα προς έναν κοριό δέντρον, όπου ή μια από τις πέντε νέες είχε άκουμπήσει το πιστόλι της. "Ήταν σε μέγεθος λιγότερο επιβλητικό από το δικό μου, αλλά δεν είχα καιρό για τέτοιες λεπτομέρειες. "Έβγαλα από την τσέπη μου το πιστό μου πιστόλι κι άφησα το μπράτσο μου να ξαναπέσει κατά μήκος του σώματός μου. "Έβγαλα την ασφάλεια του. Κανείς δεν με κοιτούσε. "Ακούμπησα το πιστόλι μου δίπλα σ' άλλο. Σήκωσα τα μάτια. Κανένας μάρτυρας: "Εκείνοι που δεν κοιτάσαν το φεγγάρι, κοιτάζαν τα κορίτσια. Καθώς οι προβολείς είχαν μείνει άναμμένοι, θάμπωναν τα μάτια κ' έκαναν άδωχη πιο σκοτεινά τα γειτονικά σκοτάδια. Πήρα τ' άλλο πιστόλι και αντικατέστησα στην τσέπη μου το δικό μου. Σιγά - σιγά, ξαναπλησίασα στον κύκλο των περιόρων. 'Ο κύβος είχε ριφθί.

Το Γέρικο Μωρό έξακολουθούσε να κοιτάζει έρρευνητικά το φεγγάρι:

—Αν χαθή, είπα, τόσο το χειρότερο, θα έγκαταλείνω το γύρισμα. 'Ο άρκεστούμε στις σκηνές που έχουμε ήδη πάρει.

Σιωπή.

—Ξαναγυρίζει, είπα, ο άνθρωπος που ήταν κοντά στην φωτογραφική μηχανή. Θα το έχω το φεγγάρι σου, αλλά κάνε γρήγορα: δεν θα μείνει να σε περιμένει!

Το Γέρικο Μωρό χτύπησε σαν τρελλός τα χέρια του:

—Στη θέση σας, παιδιά! Γρήγορα! Γρήγορα!

Οι κοπέλλες έβγαλαν τα παλτά τους κ' έτρεξαν να πάρουν τα όπλα τους. Γύρισα το κεφάλι μου από την άλλη μεριά. "Η άγνοια μου ήταν σχεδόν άδωκτη. Δεν ήθελα να ξέρω σε ποιά θα έπεφτε η έλλογη του πιστολιού μου. Κοιτούσα τον όμο του περιόρου μου και το φθαμένο ύφασμα

του παλτού του. "Ακουσα μια γυναικεία φωνή που ρωτούσε:

—Ποιός πήρε το περιστροφικό μου;

"Επειτα άκούστηκε ή γλυκερή φωνή του Γέρικου-Μωρού:

—Τόχασες, μικρή μου;

—'Οχι, άλλ' αυτό δεν είναι το ίδιο.

—Και τί σε νοιάζει αν είναι το ίδιο ή άλλο;

—Είναι πιο βαρύ.

—Θα τ' άδειάζεις με τα δυο χέρια, αυτό θα κάνει τη σκηνή πιο ρεαλιστική.

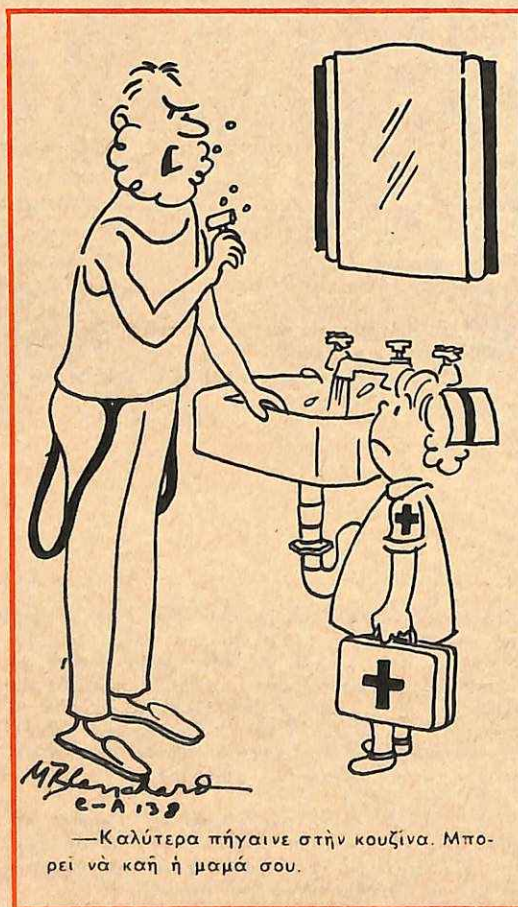
—Προτιμούσα το άλλο.

—Είναι έννευριστική, σ'ας τ' όρκίζομαι. "Αρχισες να κάνεις νάζια τώρα;

—Θέλετε να σαμποτάρετε την παραγωγή; ρώτησε ή φωνή του φαλακρού ανθρώπου.

—Πάντως, είναι όλα γεμάτα με ψεύτικες σφαίρες, είπα μια άλλη φωνή. Τις ξεακρίβωσα έγω ό ίδιος.

—Κ' έπειτα, είπα ή φωνή του Γέρικου Μωρού, όταν κανείς χρησιμοποιεί ένα περιστροφικό όπως εσύ, δεν κάνει τον δύσκολο. Το κρατάς σ'α

—Καλύτερα πήγαινε στην κουζίνα. Μπορεί να καή ή μαμά σου.

σκουπάξω. Θάλεγε κανείς ότι φοβάσαι μήπως εκτυρσοκροτήση στα μούτρα σου.

—Φοβάμαι, είπα ή νέα.

—Και θέλει να παίξει στον κινηματογράφο. Πρέπει να τα ξέρεις όλα για να παίξεις στον κινηματογράφο. Ν' ανεβήνεις σε άλογο, να σκαφαλώνης σε πυργό, να πηδάς από ένα φλεγόμενο σπίτι και να πυροβολής με περιστροφικό. Κράτησέ το καλά στο χέρι, νά, έτσι. Πραγματικά είναι βαρύ. "Ακουσε με, όταν θα είμαι κατά γής δεν πρέπει να σκοπεύεις πενήντα εκατοστά άριστερά ή πενήντα εκατοστά δεξιά. Πρέπει να κάνεις τους ανθρώπους να το πιστεύουν, κοπέλλια μου. Σκόπευσε ακριβώς κάτω απ' τον αφαλό. Δεν είναι τίποτα μαγικό, έ;

"Αν και δεν ήμουν κανένας θερμός θανμαστής του Γέρικου Μωρού, δεν μπόρεσα να μην έγκοινο ζωηρά μέσα μου την άκριβεια των συμβουλών του και την δύναμη του ήφους του! Τό μέλλον μου δεν έπρεπε να καταστραφεί απ' την άδεξιότητα μιας μικρής κοκοράμυαλης!

—Καλά, θα δοκιμάσω, είπα ή κοπέλλα με ύποταγημένη φωνή.

—Τό φεγγάρι θα ξανακυρφή, άνάγγειλε ό άνθρωπος κοντά στην κινηματογραφική μηχανή. Κάεντε γρήγορα.

—Ευπρόξ, παιδιά. Και κοιτάζετε, αυτή τη φορά να τα τα καταφέρετε καλά.

"Εκείνη τη στιγμή μόνο τράβηξα το βλέμμα μου απ' το τριμμένο ύφασμα για να συγκεντρώσω όλη μου την προσοχή στην εξέλιξη των επιχειρήσεων: Τό Γέρικο Μωρό είχε πέσει κατά γής. Κοντά του, οι νεαρές περίμεναν, με το ρεβόλβερ στο χέρι, την στιγμή που θα πυροβολούσαν. Ποιά απ' όλες είχε το πιστόλι μου; Δεν γνώριζα παρά την παραπονημένη φωνή της κι ήταν τώρα όλες τους βουβές και με τεταμένη την προσοχή. Μήπως ήταν εκείνη ή μελαχροινή με τό φοβισμένο μάτι, ή ξανθή με τό ήλιθιο ύφρος, ή κοκκινομάλλα με τη γυριστή μύτη, ή καστανόκκινη με τό χοντρό χείλη ή ή καστανή με τον προγαμισμό; "Η τροπή των γεγονότων άρχισε να γίνεται συνταρακτική, άκρως και για ένα πνεύμα σαν τό δικό μου, που είναι έχθρικό προς τις δυνατές συγκινήσεις.

—Σιωπή, οβριόλασε τό Γέρικο Μωρό.

—Σιωπή, επανέλαβε σαν ήχώ ό αδύνατος και γενειοφόρος νέος.

—Μηχανή, φώναξε τό Γέρικο Μωρό.

—Γυρίζει.

—Νυχτερινές σφαίρες...

—'Εμπρός, φώναξε πάλι τό Γέρικο Μωρό.

"Επειτα έδωσε στο πρόσωπό του τον φοβερό μορφασμό που έπρεπε να έκφραζε τον άξιοκαταφρόνητο τρόμο.

Η καστανή με τον προγαμισμό πυροβόλησε πρώτη. Τό Γέρικο Μωρό άναπήδησε, αναστάθηκε κ' έβγαλε τα κατάλληλα μουγκρητά πόνου, αλλά δεν τό πότερη για ελκρινά. "Επειτα πλησίασε ή καστανόκκινη, που πίεσε την σκανδάλη με μια δυσόλιων άδιαφορία. Πράγματι, οι ανασπασές και τό βογγητά φαινόταν έντελώς ψεύτικα. Στήριζα πολλές έλπίδες στην μελαχροινή με τό φοβισμένο βλέμμα, άλλ' αυτές οι έλπίδες διαλύθηκαν μπροστά στην εύκολία με την όποια πυροβόλησε: Οι άκκοιμοί του Γέρικου Μωρού έμειναν, άλλωστε, άπελπιστικά θραυτικοί. Τότε προχώρησε ή κοκκινομάλλα με τη γυριστή μύτη κ' ή καρδιά μου σήκωσε: Δεν μπορούσα να διακρίνω από κείνη την απόσταση αν τό περιστροφικό της ήταν τό δικό μου, αλλά έβλεπα πολύ καλά ότι τό κρατούσε με τό δυο χέρια, α. Πυροβόλησε. Τό Γέρικο Μωρό άναπήδησε άπως συνήθως, αλλά διέκοψε τό βογγητά του για να βγάλει έναν σύντομο και πνιγμένο γρυλίσμα... "Α! Τί μάθημα γι' αυτούς τους νέους που ενδιαφέρονταν για τό δραματική τέχνη! Πώς θα μπορούσαν να μελετήσουν μ' ενδιαφέρον την διαφορά άνάμεσα στο Προσποιητό και στο "Αληθινό. Τί παράδειγμα λιτότητας θα μπορούσαν να πάρουν. "Οσο θόρυβο έκανε αυτός ό δθθεν ήθλοποιός όταν ύποκρινόταν τον τραυματισμένο, τόσο λίγο έκανε απ' τη στιγμή που πληγώθηκε πραγματικά...

"Έβγαλε ένα χέρι κάτω απ' τη μέση του και πίεσε την κοιλιά του, από έντοنيκό.

—Είναι τρελλός να κάνει τέτοιο πράγμα, ψιθύρισε ο φαλακρός. "Τποτίθεται ότι τό μπράτσο του είναι δεμένα πίσω απ' την πλάτη του!

—Σούτ, έκανε ό αδύνατος και γενειοφόρος νέος. "Εκείνος είναι τ' άφεντικό, πρέπει να ξέρη τί κάνει.

"Η κοκκινομάλλα άπομακρύνθηκε και πήγε να φτερνιστεί έξω απ' τό πεδίο λήφους, χωρίς να έχη αντίληψη ότι είχε κάνει και μάλιστα φανομενικά ίκανοποιημένη που είχε σκοπεύσει τόσο καλά. "Η ξανθή με τό ήλιθιο ύφρος προσέλασε να πάρη ένα ύφρος γεμάτο μίσος, πυροβόλησε κι άπομακρύνθηκε. "Επειτα απ' αυτό, όλοι περίμεναν πώς τό Γέρικο Μωρό θα διέτρεπε την διακοπή του γυρίσματος και θα σηκώνόταν.

"Αλλά τό Γέρικο Μωρό έμενε ξαπλωμένο στο έδαφος, ξένοντας την γή σπασμοδικά με τό τακούνι του, πιέζοντας την κοιλιά του με άνησυχία και θνάζοντας άναρθρους γρυλίσματα.

—Διάβολε, ψιθύρισε ο φαλακρός. Τί τον έπιασε. Δεν θα μείνουμε έδω όλη τη νύχτα.

—Είμαι γι' όστιν που θα κάνει τό μοντάρισμα του φιλμ, έξήγησε ή νέα με τό άναμικό ύφρος που καθόταν κοντά στην μηχανή. "Η παράταση της εικόνας βοηθάει στη σύνδεση...

—Μπορείς να σηκωθείς, φώναξε ό όπερατέρ. "Η ταινία τελείωσε!

—Μά για κοιτάζετε, για κοιτάζετε, φώναξε ό φαλακρός. Θάλεγε κανείς ότι αίμορραγεί...

Πραγματικά, τό αίμα άρχισε ν' άνασπεί κάτω απ' τα δάχτυλα του Γέρικου Μωρού και λέκιαζε τό πανταλόνι του.

Μια απ' τις νεαρές διέκοψε τό φτερνισμότά της για να κοιτάξει κ' έβγαλε μια κραυγή.

Τό φεγγάρι, ακριβώς όπως είχε δοκιμάσει να τό κάνει απ' την άρχή της σκηνής, χάθηκε πίσω απ' τα σύννεφα. "Αρχισε να πέφτη βροχή.

Μέσα στη σύγχυση που έπακολούθησε, μου ήταν πολύ εύκολο ν' αφήσω να πέση τό πιστόλι με τις ψεύτικες σφαίρες απ' την τσέπη του άδιαβόχου μου πάνω στον κοριό του δένδρου απ' όπου τό είχα πάρει: Δεν είχα κανένα συμφέρον να πιστέψουν σε μια ήδηλημένη αντίκατάσταση. "Επρεπε λοιπόν να έγκαταλείνω τό περιστροφικό μου στον τόπο της δράσεως. "Οσο για μένα, δεν έκρινα χρήσιμο να καθιστερήσω εκεί περισσότερο. Προσάσθησα να μάθω αν τό Γέρικο Μωρό ήταν σοβαρά τραυματισμένο, αλλά κανείς δεν μπορούσε να τό ξέρη. Ότε άνάμεσα στους ανθρώπους του κινηματογράφου, ότε άνάμεσα στους περιέργους, γιατί δεν έβρισκαν κανένα αντίπρόσωπο του ιατρικού επαγγέλματος.. (Κι από μια μεριά αυτό ήταν μεγάλο εύτύχημα, γιατί θα μπορούσε να του δώσει τις πρώτες πρώχειρες, άλλ' άποτελεσματικές καμιά φορά, βοήθειες).

Θά τό έκτιμούσα πολύ αν τό Γέρικο Μωρό πέθανε, ή, τουλάχιστον, αν άρχισε να ψυχορραγεί την ώρα που ήμουν εκεί. Θά δεβαιωνόμουν έτσι και θα περνούσα την ήρεμη νύχτα ενός ανθρώπου που έχη έμπιστοσύνη στο μέλλον. Δεν έγινε όμως τίποτα τέτοιο κι άναγκάστηκα να έπιστρέψω στο σπίτι μου κάτω απ' τη βροχή, με τις φοβερές αγωνίες της άδεβαιότητας και νωύθοντας άσχημα απ' τα πρώτα συμπτώματα ενός συναχίου.

ΑΓΝΗ ΝΤΕΒΙΛΛΑΡ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟ

Εκείνο τό βράδυ ό Φρανσίς ήρθε και με περίμενε στο μετρό. Χάρηκα που τον είδα, γιατί, όπως είπα, μου έκανε λιγάκι μούτρα έδω και κάμποσον καιρό. 'Επί πλέον, ήμουν κουρασμένη κι όταν έρχόταν να με πάρη, με ώδηγούσε στο "Α-τις με αυτοκίνητο. "Ήταν πιο άναπτυτικό απ' τό τραίνο και γλύτωνα την διαδρομή με τα πόδια απ' τον σταθμό ως τό σπίτι μου.

"Ο Φρανσίς δεν ήταν φιλόσοφος. "Εγω τό είχα για τους συνωδέλους μου και για όσα διηγόνταν σχετικά με τον θάνατο του πατέρα μου, άλλ' αυτό δεν φαινόταν να τον ενδιαφέρει. Μου άπαντούσε με κόπο.

"Όταν του τό είπα, μου άπάντησε πώς δεν του άρεσε να μιλάει για τον ώδηγό. Τότε, δεν μπόρεσα κ' έγω να μην του πω:

—"Αλλοτε, όταν ό Φρανσίς δεν μιλούσε, έβγαζε τουλάχιστον τό χέρι του από γονάτα μου ή πηγαίνανε να κοιμηθώ. Τώρα, τίποτα πιά...

"Ας είναι. Φτάσαμε στο σπίτι μου. "Ο Φρανσίς σωρίστηκε σε μια πολυθρόνα, χάρειψε λιγάκι τον «'Ασχημούλη» κι άρχισε να διαβάει την εφημερίδα του. Στο άναμεταξύ, νόμιμα μαγειρέφα κ' έδωσα στις γάτες να φάνε. Θά νόμιμα κανείς πώς θα σήκωνε τό μικρό του δαχτυλάκι για να με βοηθήσει, μά δεν θαρρείται! Δεν είναι βέβαια δουλειά ενός άνδρος και θάχα άρνηθή, αλλά εκείνος θα μπορούσε πάντως να μου τό προτείνει...

"Αρχίστηκε να τρώει. Είχα μια ώραία βραστή σούπα κ' ένα καλό κραάς με χορταρικά, πολύ ζεστό.

Στην πρώτη κουτάλια, έκανε:

—"Οχι, όχι! Μά αυτή ή σούπα ξεματάει.

—Με τοίπων τον καιρό, μια ώραία ζεστή σούπα κάνει καλό.

—Όταν κανείς κάνει τον οίσσάγο του και πάθη έλκος, είναι άργά πιά. "Οχι, όχι.

—Τα παθαίνεις αυτά έπειδή τρώς ύπερβολικά γρήγορα.

—Μήπως θάθελες να μασώ επτά φορές κάθε μπουκιά; Αυτό είναι ζεστό νερό.

Ζεστό νερό για σούπα φτιαγμένη απ' τα κόκαλα του άρνιού της περσιμένης Κυριακής... "Αλλά δεν είπα τίποτε. Θέλω να είμαι συμβιβαστική. Σέρβιρα τό κραάς.

Τό υύρισε σά να ήταν —ζήτω συγγνώμη για την φράση— νερό απ' τό πλύσιμο των πιάτων κι άρχισε να τρώη με άηδιασμένο ύφρος.

—Τί συμβαίνει πάλι; είπα. Δεν σ' άρέσει κι αυτό;

—'Απεχθάνομαι τό ραγού.

—Είναι θανμάσιο.

(Κι αυτό ήταν αλήθεια: Μπορεί κανείς να ρωτήσει όποιονδήποτε, όλος ό κόσμος θ' άπαντήσει ότι τό ραγού είναι θανμάσιο! "Αλλωστε δεν είναι δικές μου έπινοήσεις τό φαγητά αυτά.)

Μου άπάντησε:

—Είναι θανμάσιο όταν αγαπά κανείς τ' άσπρα φασόλια. "Εγω, προσωπικά, τ' άπεχθάνομαι τό άσπρα φασόλια από τότε που ήμουν πρόσκοπος. (Μου είχε διηγηθή την ιστορία: Είχαν φάει φασόλια που τα είχαν μαγειρέψει μόνοι τους σε μια κατασκήνωση κ' είχαν όλοι άρρωστήσει τη νύχτα μέσα στη σκηνή.)

—Ναι, είπα, αλλά τότε είχατε φάει ξερά φασόλια. Αυτά έδω είναι ώραία, φρέσκα φασολάκια.

—Ξερά ή φρέσκα δεν τα χανεύω.

—Είμαι πολύ καλά για την ύγεια, έχουν άμυλο. (Τό ήξερα: Τό έχω διαβάσει τό πρωί στο περιοδικό μου.)

Τότε εκείνος, ό τόσο εύγενικός συνήθως, ό τόσο καλοανατεθραμμένος μου άπάντησε ένα πράγμα, ένα πράγμα που δεν τολμώ να τό επαναλάβω:

—'Αμυλο, φώναξε "Αμυλο! "Ε, λοιπόν, θα σου πω έγώ τί έχουν! "Έχουν...

"Οχι, δεν μπορώ να τό πω, είναι ύπερβολικά χυδαίο. Και πρόσθεσε:

—Όπως θά έλεγε ή Ζαζί.

Τέντωσα τ' αυτί μου και τον ρώτησα:

—Ποιά είναι αυτή ή Ζαζί;

Μου άπάντησε:

—"Α, δεν την γνωρίζεις! Δεν είναι ό τύπος σου!

—"Ε, λοιπόν, είπα, τό προτιμώ αυτό. Γιατί μου φαίνεται πώς έχη πολύ παράξενο τίπο.

Τελείωσαμε τό ραγού. Καθάρισε ένα μανταρίνι. "Εξακολουθούσε να έχη δυσανεσθημένο ύφρος.

Τόν ρώτησα:

—Θα μείνεις λίγο, άπόψε;

("Ήταν πολύς καιρός που δεν είχε μείνει. Με έχει πνιχάνει πολύ, άλλ' αυτό θάταν καλό και θα μου χαλάρασε να τον έβρω...)

—Δεν νομίζω, είπα. "Ακουσε, Άγνη, πρέπει να σου μιλήσω...

—Τί συμβαίνει λοιπόν;

—Δεν μπορούμε πιά να βλέπώμαστε.

—Τί έννοεις εδέν μπορούμε πιά να βλέπώμαστε; Για πόσον καιρό;

—Για πολύ καιρό.

—Φεύγεις για επιθεώρηση στις έπαρχίες;

—'Οχι. "Αρραβωνιάζομαι.

"Εμεινα χωρίς άνάσα. Με χαϊδεύει, χαϊδεύει τις γάτες μου, τρώει τό ραγού μου και τώρα άρραβωνιάζεται. Χωρίς καν να μ' έχη είδοποιήσει. "Έγινα κατακόκκινη κ' είχα διάθεση να κλάω.

—Συγχώρησέ με, είπα, ήξερα πώς θα σ' έκανα να πονέσεις...

—"Ω, να πονέσω, είπα ξεφυσώντας. "Ας μην ύπερβάλλουμε τα πράγματα. Άνταμια πολύ, αυτό είναι όλο.

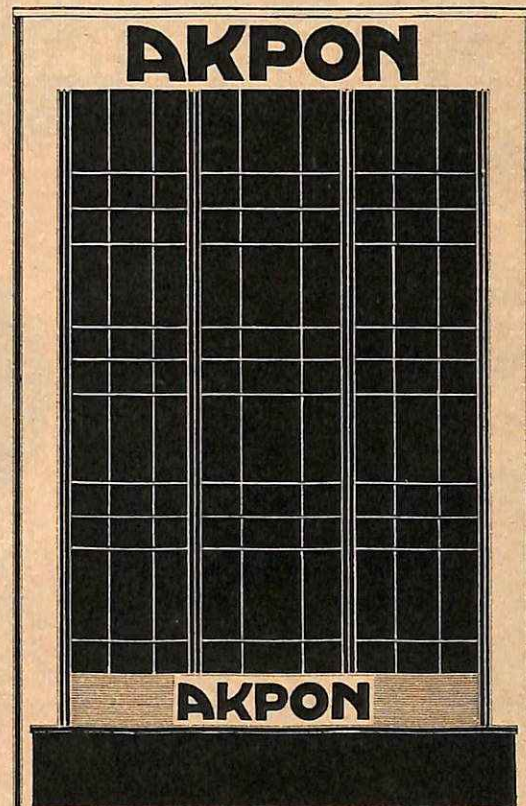
—Αν νομίζεις πώς είναι εύχάριστο για μένα.

—Πώς; Σε ύποχρεώσαν ν' άρραβωνιαστής;

—'Οχι, έννοώ αυτή ή σκηνή, αυτή ή στιγμή, μαζί σου... Θά μπορούσα να έξαφανιστώ άπ'όλης, χωρίς να σου πω τίποτε. Προτίμησα να φερθώ μαζί σου ελκρινά. Να σου μιλήσω πρόσωπο με πρόσωπο. Λοιπόν, μη με κάνεις να μετανοιώσω γι' αυτό και μην άρχίσω να κλαίς, σε παρακαλώ.

"Αλλά δεν μπορούσα να έμποδίσω τον έαυτό μου να κλάει. Τό όρισω άπαισι, αλλά ήταν άνώτερο απ' τις δυνάμεις μου: "Ήταν τόσο γοητευτικός με τ' άνοιχτόχρωμα μάτια του, τό ξανθά μαλλιά του, τό γελαστό ύφρος του. Και να που μου τον έκλεβε μια άλλη και δεν θα τον ξανάβλεπα ποτέ πιά.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΙΣΟΓΕΙΟΝ
ΕΙΔΗ ΔΙΑ ΔΟΡΑ - ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ - ΑΡΩΜΑΤΑ
ΕΙΔΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ - ΒΟΥΤΙΚΕ

Α. ΟΡΟΦΟΣ
ΠΟΡΣΕΛΑΝΕΣ - ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ - ΜΑΧΑΙΡΟΤΕΙΡΟΥΡΝΑ
ΕΙΔΗ ΑΡΓΥΡΑ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΥΡΑ - ΜΤΙΜΠΕΛΑ - JADE
ΕΙΔΗ ΕΞ ΕΛΕΦΑΝΤΟΣΤΟΥ - ANTIQUITES

Β. ΟΡΟΦΟΣ ΚΛΑΣΣΙΚΑ
ΕΙΔΗ ΦΩΤΙΣΜΟΥ - ΕΠΙΠΛΑ
TABLEAUX - GRAVURES

Γ. ΟΡΟΦΟΣ
ΕΙΔΗ ΚΟΥΖΙΝΑΣ
ΕΙΔΗ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ EN GENE
ΕΙΔΗ ΦΩΤΙΣΜΟΥ

Δ. ΟΡΟΦΟΣ ΜΟΔΕΡΝΑ
ΕΠΙΠΛΑ ΔΑΝΙΑΣ - ΕΙΔΗ ΦΩΤΙΣΜΟΥ
ΕΙΔΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΣ ΟΙΚΙΩΝ
ΕΙΔΗ ΞΕΟΧΗΣ

Ε. ΟΡΟΦΟΣ
ΕΙΔΗ ΕΠΙΠΛΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΥ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ ΥΠΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΓΗΤΟΥ

ΥΠΟΓΕΙΟΝ
ΕΙΔΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ
ΕΙΔΗ ΥΠΟ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑΣ
ΕΙΔΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΑΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

NIGRIN - WERKE 80 ΧΡΟΝΙΑ στην υπηρεσία της νοικοκυράς

ΜΙΡΜΠΙΑ
Ο Υδραυλικός του
σπιτιού σας σ' ένα
φακελάκι σκόνη
ΜΙΡΜΠΙΑ
ΞΕΒΟΥΛΩΝΕΙ-ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ
ΝΕΡΟΧΥΤΕΣ - ΝΙΠΤΗΡΕΣ
ΜΠΑΝΙΑ

ΣΕ - ΖΕ 8
Η λουστραλοφή που έπεβλήθη
καθαρίζει - γυαλίζει στιγμιαίως
και ακόμη
ΠΑΤΩΜΑΤΑ - ΕΠΙΠΛΑ ΚΤΛ

ΟΡΤΟ
Σκόνη
αυτομάτου
και άμεσου
καθαρισμού
ΔΙΑ
W.C.
ΤΟΥΑΛΕΤΕΣ
ΝΙΠΤΗΡΕΣ
ΠΟΡΤΕΛΑΝΕΣ
ΜΑΡΜΑΡΑ
ΜΟΣΑΙΚΑ

ΝΙΓΚΡΙΝ
Το μοναδικό θερμικό
με ΛΑΝΟΛΙΝΗ
Μολακώνει, διατηρεί
σπιδώνει τέλεια τα
παπούτσια σας

ΜΠΡΙΓΙΑΝΤ
ΔΙΑ ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ-ΓΥΑΛΙΣΜΑ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ
ΜΕΤΑΛΛΩΝ - ΑΣΗΜΙΚΩΝ

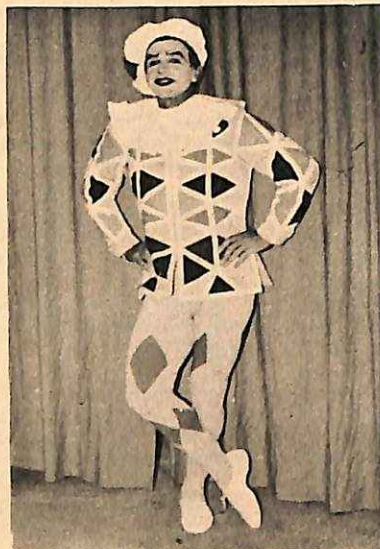
ΤΕΦΙ-ΕΣ με ΣΙΛΙΚΟΝ
Κάνει τα έπιπλα να
λαμπουν στο λεπτό

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
N. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
ΣΚΟΥΛΕΝΙΟΥ 4 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 236-225

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ του ρεσι-
τάλ στο Δυτικό Βερολίνο ά-
πέσπασε ευμενείς κριτικές.

"Evas "Ελθην χορευτής στην Γερμανία

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ
του Ροβέρτου Σαραγά στο
Φεστιβάλ του Κόμπλεντς...

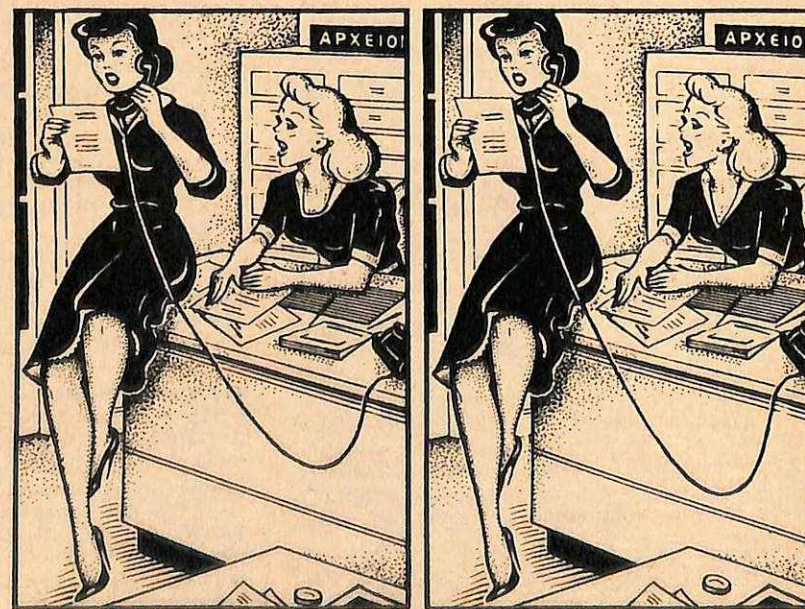
σε τα κλαυδικα σχέδια των κρι-
τικών. "Ηδη, ο Σαραγάς βρίσκεται
στο Λονδίνο, για άλλες εμφανίσεις
και ρεσιτάλ.

Ο Ροβέρτος Σαραγάς, που έμει-
νε πέντε χρόνια πλάι στον διάσημο
Γερμανό χορογράφο Βίγκμαν, γνώ-
ρισε μια από τις καλύτερες δημιουρ-
γικές στιγμές που στέν έκφραστικό
χορό, όταν εμφανίστηκε στο Φεστι-
βάλ του Κόμπλεντς, στον Ρήνο, ως
σολίστ στην όπερα του Ντονιζέτι
«Ελξήριον νεότητος». Οι κριτικές ή-
ταν λίαν ευμενείς για τον «Έλληνα
χορευτή.

Ενας Έλληνας χορευτής, ο Ρο-
βέρτος Σαραγάς, βρίσκεται από
καιρό στην Δυτική Γερμανία, όπου
γνωρίζει μεγάλη επιτυχία. Τελευταία
έδωσε ένα ρεσιτάλ στην «Ακαδημία
του Δυτικού Βερολίνου, που απέσπα-

Εκτός από τα ρεσιτάλ και τις
εμφανίσεις του σε λυρικά θέατρα
της Δυτικής Γερμανίας, ο Ροβέρτος
Σαραγάς εμφανίζεται με επιτυχία
και στην γερμανική τηλεόραση. Πρό-
κειται για έναν καλλιτέχνη που κα-
τακτά συνεχώς έδαφος, χάρις στο
ταλέντο του και στην «εργατικότη-
τά» του.

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 6 σημεία. Μπορείτε
να τα βρείτε:

Οι λύσεις στην σελ. 64

Σταυρόλεξο

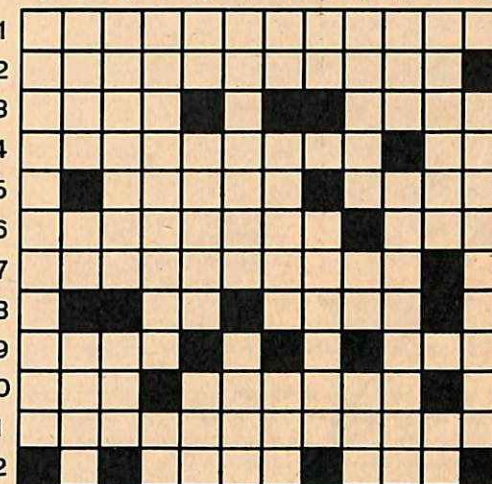
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- Εύκολα καταλαμβάνει
τον Έλληνα.
- Λουρί του χαλινού, που
περιβάλλει το κάτω μέ-
ρος της κεφαλής του
αλόγου (γεν.).
- Όμηρος...επαίτης.—
'Ηφίστειο της 'Ισλαν-
δίας.
- Ένα όνομα που συνδέ-
εται στενά με την έλ-
ληνική φαρμακοποιία
(αίτ.). — Διακριτικά
των οχημάτων 'Αμέσου
Δράσεως.
- Μεξικανός επαναστάτης
(1877 - 1923). — 'Α-
πό ταύρειον απέθανεν
ο Αΐσων.
- Γνωστό χωριό της 'Ατ-
τικής. — 'Ητο άλλοτε
ή 'Επαυλίας - Τέρμα...
των 'Αμπελοκήπων.
- Την πολιτικήν κατέχουν
οι δικασταί, ενάρθρων.
- 'Αντιστροφή έθρου. — 'Ο μέγ-
ιστος των κόλπων της Δ. Αυστρα-
λίας, που θυμίζει... καρχαρία,
άγγλιστί.
- Μία επιγραφή γνωστή και από
το Ευαγγέλιον. — 'Ωραϊον φυσι-
κόν θέαμα (άρχ.).
- 'Ηρως έργου του Κίπλινγκ. —
Δύσκολο κεφάλαιο στην τέχνη του
μπρίτζ (γεν.).
- Με την λήθην προξηνηθέντος κα-
κού σχετική λέξις (γεν.).
- Συχνά καταργούν σε μας τα προ-
σόντα. — 'Αρχαία διάλεκτος.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 'Η άκριβώς αντίθετος κατηγορία
των αποδημητικών πτηνών.
- Αυτά είναι αναγκαία δια κάθε
καλλιέργειαν. — Μέρος της 'Α-
γίας Γραφής. — 'Η γενέτειρα
του 'Αλφόνσου Νταντέ.
- 'Επικίνδυνοι μέσα στο αίμα. —
'Απαραίτητη δια την θρέψιν μας
ουσία... δια της προφοράς τριών
συμφώνων.
- Πλέουν, συνήθως... στο μέλι (εν-
άρθρων). — Κάθε τέτοια συμπε-

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

ριφορά είναι αντιπαθής (προφερ-
μασί).

- Ένα ζών, αρχαϊστί. — Μία
διάσημος 'Αγγλίσ συγγραφέας
(1819 - 80). — Ναυχελής προ-
τακτική.
- Χώρα της Αυστρίας (αίτ.). —
'Όνομα διαφόρων ηγεμόνων της
αρχαίας Σπάρτης.
- 'Αριθμός, οπτικός. — Τό έρρεν
ένος οικιακού ζώου. — 'Η μετα-
τροπή της ηνόνησε πολλούς έμπο-
ρους τροφίμων.
- Συνδεύουν δύο ύψηλοτάτους τί-
τλους. — Περιφημος καταρρά-
κτης της Φινλανδίας.
- Πόλις της Β. 'Ιταλίας. — Του
Ιριδίου χημ. σύμβολον. — Κύριος
φορέας της ασφάλισως στην 'Ελ-
λάδα (άντιστρ.).
- Γάλλος πολιτικός, διατελέσας ύ-
πουργός 'Εσωτερικών επί κυβερ-
νήσεως Κέιγ. — 'Η κάτοικος
μίας τών 'Ιονίων.
- Τμήμα 'Ιλης ιππικού (δοτ.). —
Παραινετικών.
- Σχετική με προϋπάντησιν, άλλα
καί... ερώτησιν λέξις.

ZIGK ZAGK

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και
διασκεδαστικού αυτού άτομικού, άλλα
και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έ-
πιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύ-
τερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ-
ξεων.

'Αρχίσετε λοιπόν από οποιαδήπο-
τε γραμμή θέλετε και προχωρήστε ά-
πό το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε
γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζον-
τίως, καθεώς ή διαγώνως, προσπα-
θώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη
λέξη που μπορείτε να βρήτε.
Σημειώσετε τώρα τη λέξη, που
βρήκατε και σήσηστε στα τετράγωνα
τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε.
Ψάξτε τώρα για μιάν άλλη λέξη
και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται
να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων
μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων
μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων
μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων
μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων
μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων
μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων
μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων
μετρήσετε 15 βαθμούς.

Και ούτω καθ' έξης, προσθέτον-
τας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε
πρόσθετο γράμμα.

Προσέστετε τώρα το σύνολο των
βαθμών που μπορείτε να πιτύχετε.
Βαθμοί από 1-29 βαθμολογού-
ται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογού-
ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογού-
ται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογού-
ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολο-
γούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

γκρέκα

Αυτό που κάνει γοητευτική
μιά γυναίκα είναι το βλέμ-
μα της, ή φωνή της και
το άρωμα της.

Μεταχειρίζεσθε πάντο-
τε την δροσερή κα' εύ-
χάριστη Κολώνια 4711
Θα σας ένδουσίση

4711

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ

EAU DE COLOGNE

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ: (Από 21)3 ε. ως 20)14. 'Η πανσέληνος θα επηρεάσει σημαντικά την ψυχική σας κατάσταση. Μην παίρνετε διαστικές αποφάσεις. Προσέξτε στα οικονομικά σας. Στόν έρωτα: Γρήγορη ευχάριστη εξέλιξη. Γράμμα. Εθνική ημέρα: Παρασκευή. 'Αριθ.: 1. Χρώμα: Κόκκινο.

ΤΑΥΡΟΣ: (Από 21)4 ε. ως 20)5. 'Ασχολήστε συστηματικά με κάποια εργασία που έχετε ήδη αρχίσει. Θα σας δοθεί η ευκαιρία να διακριθείτε στο περιβάλλον σας. 'Ηύτερς ευνόικες γιά τούς καλλιτέχνες. Μεγάλη τύχη. Εθνική ημέρα: Τετάρτη. 'Αριθός: 43. Χρώμα: Γαζενά.

ΔΙΑΤΜΟΙ: (Από 21)5 ε. ως 21)6. 'Η πανσέληνος ευνόικε τά αλσθηματικά θέματα και τις κοινωνικές συναναστροφές. Φυγήτε πύδ στοργικοί σέ πρόσωπα πού σάς αγαπούν. Στην οικογένεια: Διαλύστε μία παρεξήγηση. Εθνική ημέρα: Παρασκευή. 'Αριθός: 12. Χρώμα: Βιολέ.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ: (Από 22)6 ε. ως 22)7. 'Εξαιρετική δραστηριότητα. Θα σάς παρουσιασθή ευνόικη ευκαιρία γιά νά τακτοποιήσετε οικονομιακό σας θέμα πού ίσχυρεί. 'Ασχολήστε περισσότερο μέ την ψυχαιωγία σας. Εθνική ημέρα: Σάββατο. 'Αριθός: 104. Χρώμα: Πράσινο.

ΛΕΩΝ: (Από 23)7 ε. ως 22)8. Καλλιεργήστε φιλία μέ κάποιο πρόσωπο πού θά γνωρίσετε αυτή την εβδομάδα. 'Απόροπτο γεγονός: θά επιδράση σά οικονομικά σας. Στόν αλσθηματικό τομέα: 'Αλλάξτε σίαση. Φιλική πρόσκληση. Εθνική ημέρα: Δευτέρα. 'Αριθός: 17. Χρώμα: Λευκό.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ: (Από 23)7 ε. ως 22)9. 'Η πανσέληνος επιδρά ευνόικα σά οικονομικά σας ζητήματα. Θα σάς δοθή ευκαιρία νά πραγματοποιήσετε κάποια επιθυμία σας. Στόν αλσθηματικό τομέα: Χωριμός. Νέα γνωριμία. Εθνική ημέρα: Πέμπτη. 'Αριθός: 24. Χρώμα: Κίτρινο.

ΖΥΓΙΟΣ: (Από 23)9 ε. ως 22)10. Θα περάσετε μία μεγάλη συγκίνηση. 'Αποφύγετε τις κοσμικές συνγκεντρώσεις. Στην οικογένεια: Γάμος. Ευνόικη οι σχέσεις μέ άτομα τού Κοιού. Στόν έρωτα: Ευχάριστη εξέλιξη. Εθνική ημέρα: Δευτέρα. 'Αριθός: 12. Χρώμα: Παστέλ.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ: (Από 23)10 ε. ως 22)11. Ελσθε σέ θαμιάσια φόρμα και θά δείξετε μεγάλη δραστηριότητα. 'Η στιγμή είναι κατάλληλη γιά νά πραγματοποιήσετε ένα σχέδιο σας. Τά οικονομικά θέματα ευνόικη από τόν 'Ερμή. Εθνική ημέρα: Τρίτη. 'Αριθός: 3. Χρώμα: Πορτοκαλί.

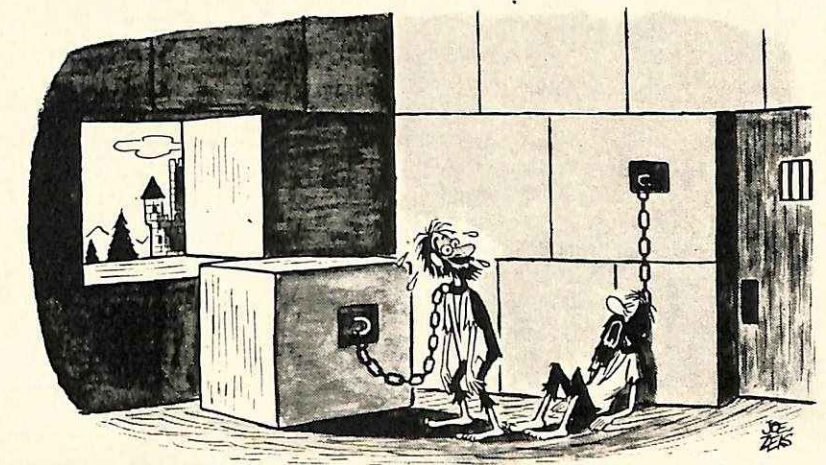
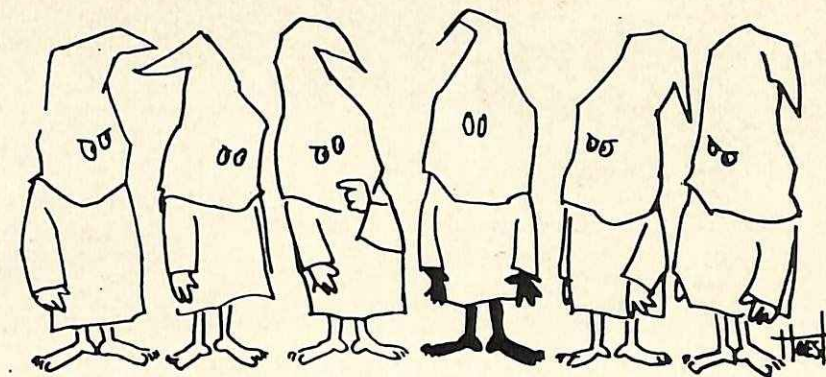
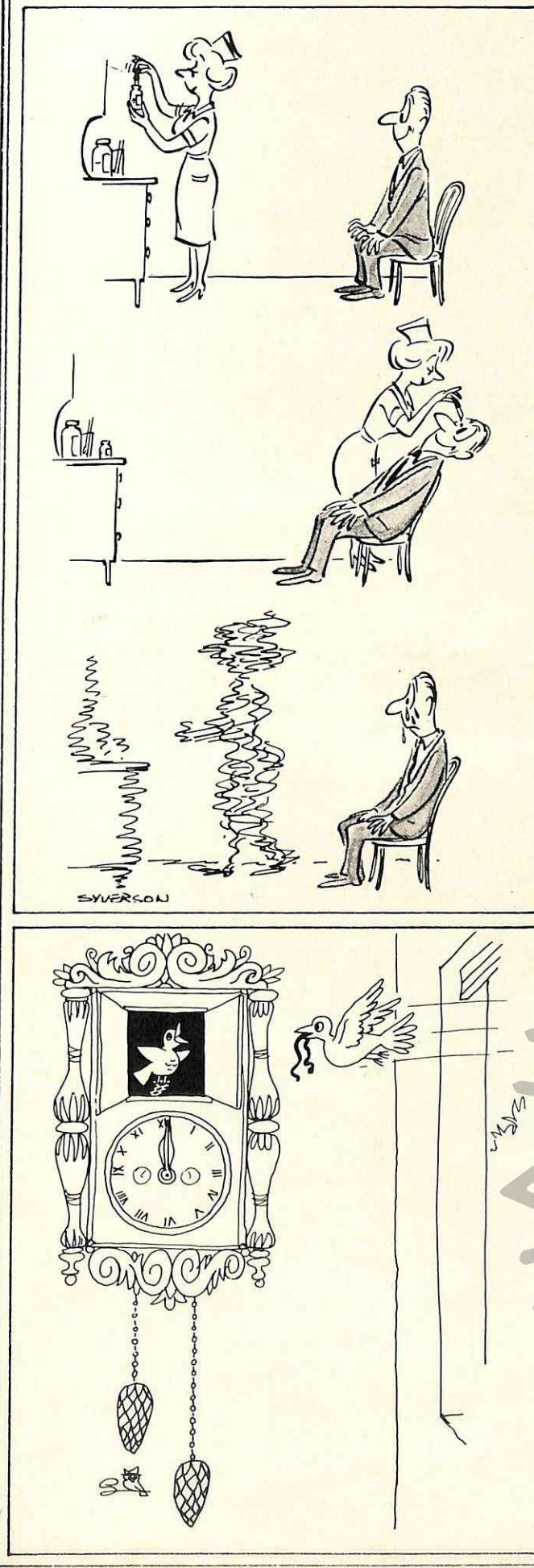
ΤΟΞΟΤΗΣ: (Από 23)11 ε. ως 21)12. 'Η καθημερινή ρουτίνα σάς κουράζει αφάνταστα. Θα πρέπει νά δείξετε υπομονή. 'Αποφύγετε τά μεγάλα έξοδα. Ευχάριστη συνάντηση. Στόν επαγγελματικό τομέα: Βελτίωση. Εθνική ημέρα: Κυριακή. 'Αριθός: 15. Χρώμα: Μπλε βαθύ.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ: (Από 22)12 ε. ως 19)1. 'Η ανυπομονησία σας γεννά διαφωνίες. Δεχθήτε τις ιδέες φίλων σας προσώπων. 'Ασχολήστε μέ την αλληλογραφία σας, πού την έχετε παραμελήσει. Ευνόικη τά τυχερά παιχνίδια. Εθνική ημέρα: Πέμπτη. 'Αριθός: 7. Χρώμα: Ρόζ.

ΤΑΥΡΟΧΟΟΣ: (Από 20)1 ε. ως 18)2. Καλές προοπτικές γιά τά προσωπικά σας θέματα. 'Επιτυχία σέ κοσμική συγκέντρωση. Μικρή αδιαθεσία. Θα συναντηθήτε μέ αγαπημένα πρόσωπα. Στην οικογένεια: 'Η σίαση σας παρεξηγείται. Εθνική ημέρα: Κυριακή. 'Αριθός: 68. Χρώμα: Σιέλ.

ΙΧΘΥΕΣ: (Από 19)2 ε. ως 20)3. 'Η άπαισιόδοξία σας κουράζει τούς ανθρώπους πού σάς αγαπούν. Τά άστρα ευνόικη τά ταξίδια και τις εκδρομές μέ φίλους. Στόν αλσθηματικό τομέα: Μία μικρή στενοχώρια. Τύχη σά παιχνίδια. Εθνική ημέρα: Τρίτη. 'Αριθός: 9. Χρώμα: Γκρί.

Χιούμορ

—'Ως τώρα περίφημα!.. Κ' ύστερα;

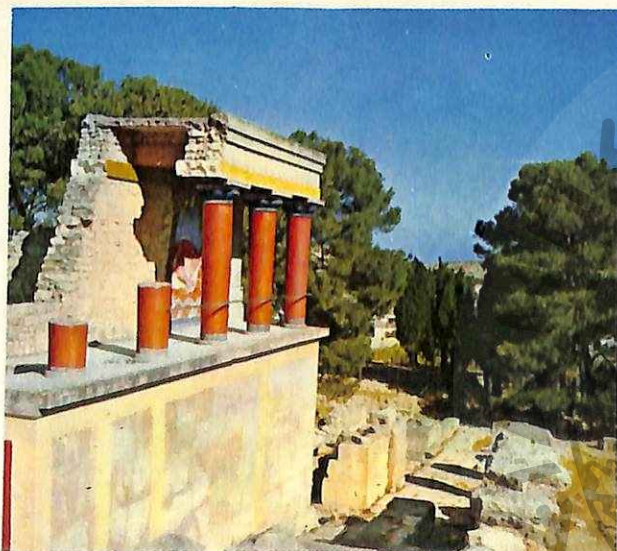

—Δέν μπορείς νά περιμένης ώς αύριο γιά νά εμφανίσης τις φωτογραφίες;

Ἄστὴρ

ΓΛΥΦΑΔΑ
ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗ
ΚΡΗΤΗ
ΚΕΡΚΥΡΑ

Τὰ ξενοδοχεῖα Ἄστὴρ σᾶς προσφέρουν
στὶς ωραιότερες ἐλληνικὲς ἀκρογιαλιές
πολυτέλεια, ἄνεση καὶ ξεκούραση
συνδυασμένα μὲ τέλεια ἐξυπηρέτηση